

PHOTOLIFE

magazine 03/2017

Editorial

M-am născut în epoca greșită. Aș fi vrut să o fac cu câteva secole în urmă, în perioadele în care s-au făcut marile descoperiri geografice. Aș fi vrut să pot vedea natura planetei așa cum era atunci, dar aș fi vrut să am și un aparat de fotografiat în mână ca să pot să îi redau frumusețea. Știu, ar fi fost imposibil acest lucru, însă oricât de grele ar fi fost explorările de atunci, astăzi avem o misiune poate la fel de grea. Acea de a păstra ceea ce ne-a rămas moștenire.

Ce suntem noi, fotografii de natură, dacă nu niște exploratori moderni? Care să fie misiunea noastră, dacă nu aceea de a arăta celor din jur frumusețea care ne înconjoară, pentru a încerca să o salvăm?

Am fost pasionat de animale de când mă știu. Am fost pasionat de natură cam de tot atâta timp. Fotografia a venit acum 20 de ani și, fără să îmi dau seama, a fost liantul care a adus toate pasiunile la un loc. A călători, a descoperi și a fotografia sunt aproape sinonime pentru mine. Ceea ce nu am știut la început însă, a fost că aveam o misiune; una la fel de importantă precum cele ale marilor exploratori la care visam când eram copil.

Am avut privilegiul de a vedea și fotografia multe zone sălbatice din această lume și, aproape de fiecare dată, am asociat sălbăticia cu lipsa completă a prezenței umane. Aceste zone însă, sunt din ce în ce mai puține, deși unele se încapățânează să reziste. Există totuși posibilitatea ca sălbăticia să supraviețuiască alături de prezența umană?

Putem oare să co-existăm alături de natură? Normal că da. Facem parte din ea.

Sălbăticia ne-a fost casă zeci de mii de ani, ne-a hrănit, ne-a adăpostit, ne-a învățat să supraviețuim. Însă noi am uitat lucrul acesta. Am devenit independenți, aroganți și nepăsători. Am crezut că sălbăticia ne aparține, când, de fapt, noi aparținem ei. Noi suntem cei neadaptați, cei care au creat un glob de sticlă în care să trăiască și care s-au izolat de însăși Mama Natură, cea care ne-a dat viață, cea care ne-a hrănit, cea care ne-a fost casă. Nu putem ignora la infinit faptul că suntem niște inadaptați. Oare momentul în care o specie se oprește din evoluție, nu este acela în care aceasta nu se mai adaptează la mediul în care trăiește și încearcă să-și adapteze mediul pentru a putea trăi?

Prin tot ceea ce fac, eu am ales să lupt pentru natură, iar fotografia este arma mea. Voi de ce parte a baricadei sunteți?

Cuprins

Ne-am străduit să vă aducem în atenție un conținut cât mai diversificat, așa că iată ce am pregătit pentru voi: un istoric PhotoLife pentru cei 10 ani împliniți, o prezentare a echipei, informații despre turele noastre din 2017 și, nu în ultimul rând, un calendar pentru 2018. La final găsiți câteva articole, fie despre echipamentele pe care le-am testat, fie despre aventurile prin care am trecut. Am încercat să vă facem cât mai ușoară parcurgerea revistei, așa că puteți naviga în zonele de interes cu ajutorul link-urilor de aici sau din footer-ul paginii. În același timp aveți și link-uri externe acolo unde este cazul. Lectură plăcută.

EDITORIAL

DESPRE NOI

Istoricul PhotoLife (4-19)

Echipa (20-21)

Serviciile noastre (22-24)

RETROSPECTIV 2017

Ce ne-a inspirat (25-28)

Ce am susținut (29-32)

Ce am inițiat (33-37)

Ce ni s-a întâmplat (38)

Rețeta Photolife (39)

Turele noastre (40-43)

Fotografiile voastre (44-58)

Concurs PhotoLife (59-61)

CALENDAR 2018 (62-66)

GALERIE

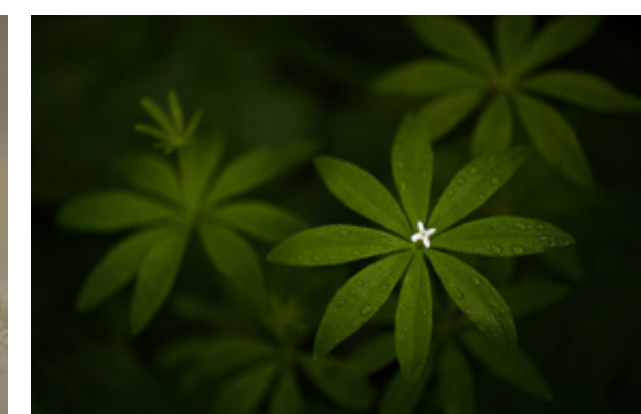
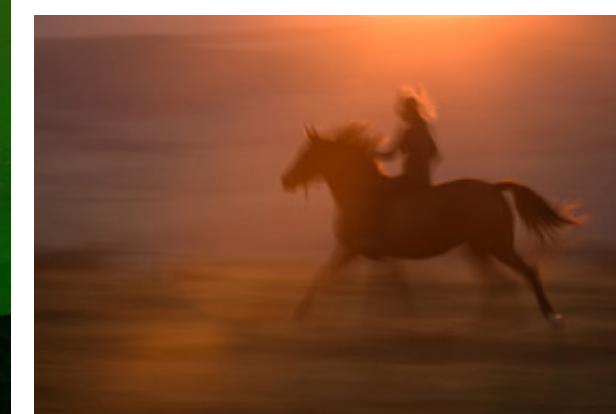
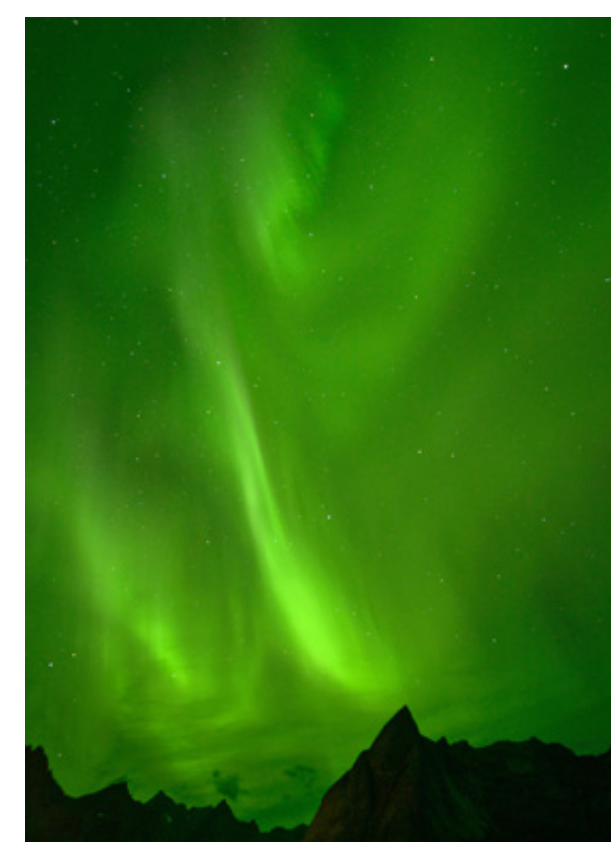
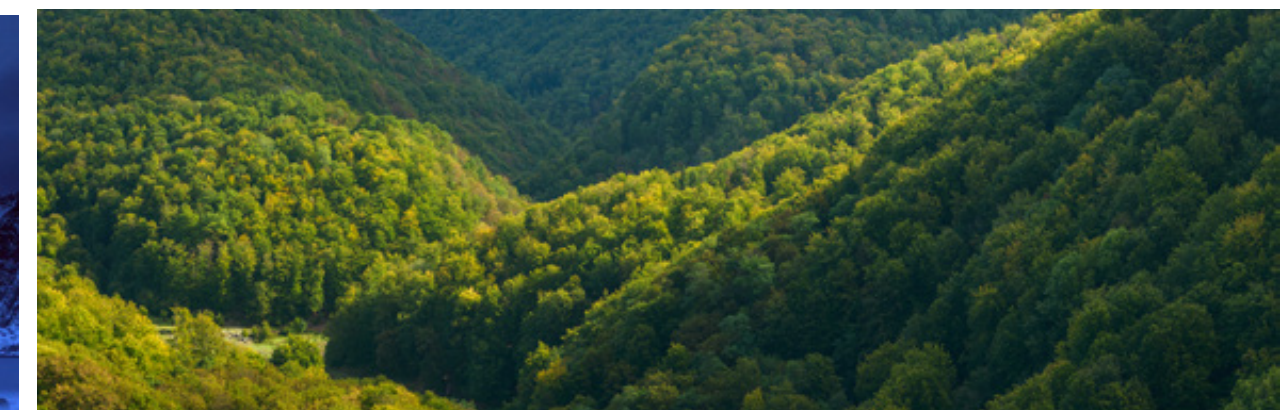
Tărâmurile Islandei (67-90)

ARTICOLE

Luminile nordului (91-114)

La nivelul apei (115-128)

Peisaje americane (129-168)

10 ani de PhotoLife

Ne place să credem că PhotoLife nu înseamnă doar o școală de fotografie, ci înseamnă pasiune, dedicație și perseverență. Pasiune pentru ceea ce facem, dedicație pentru cei care aleg să fie alături de noi și perseverență pentru a ne dezvolta continuu. Trainerii noștri nu sunt doar niște simpli fotografi, ci oameni care încearcă să fie tot mai buni în ceea ce fac, care pun extrem de multă pasiune în munca lor și care, poate cel mai important, sunt deschiși să împărtășească și altora cunoștințele lor. Noi vă dezvăluim tot ce știm, pentru că numai astfel vom deveni la rândul nostru nevoiți să învățăm mai mult și să evoluăm continuu alături de voi.

2007 a fost anul în care a început povestea noastră. După câteva locuri de muncă în care nu s-a regăsit, **Dan Dinu** a decis că este momentul să pornească pe drumul acesta aventuros al fotografiei. Toate erau la început atunci, mai ales că fotografia digitală abia ce începuse să ia amploare, iar cursuri foto sau workshop-uri de abia dacă erau vreo câteva prin țară.

În Brașov exista, la vremea aceea, un singur curs foto, de lungă durată, la Școala Populară de Arte. Toată materia de studiu era bazată încă pe film, iar cei care îl urmaseră nu erau chiar încântați. Aceste premise favorabile l-au îndemnat pe Dan să pună bazele unui curs de fotografie bazat pe

umila lui experiență fotografică de la acea vreme, dar în care a pus toată pasiunea de care a dat dovadă. Acum, când ne gândim la acel curs, era departe de cele pe care le susținem astăzi, dar cu toate acestea, cursul a fost un real succes. Prima sesiune a fost susținută în luna mai, în colaborare cu Centrul Cultural Reduta, și a avut 13 participanți. Orice ați crede, acest număr nu ne-a purtat nicidecum ghinion. A fost **primul curs din Brașov** și printre primele din țară, ce venea cu o formă modernă de prezentare, fiind actualizat pentru fotografia digitală.

A doua sesiune de curs a venit la doar câteva luni după prima dar, de această dată, a fost susținută la Fotoclubul Exdeco din oraș, din care Dan făcea parte de trei ani.

Această schimbare a fost una de bun augur, iar cursurile noastre au fost susținute în cadrul fotoclubului timp de cinci ani, până la desființarea acestuia. Spre finalul anului nu numai că deja susțineam o a treia sesiune de curs, dar de data aceasta am avut o cerere așa de mare încât am fost nevoiți să avem două sesiuni în același timp. Am pornit așadar cu dreptul.

În momentul de față, cursul **Inițiere în Fotografie**, început în urmă cu 10 ani, a ajuns la a patra versiune și însumează aproximativ 500 de pagini, ce conțin 600 de fotografii, multe studii de caz și sfaturi practice, fiind cât se poate de interactiv.

2009 a fost anul în care am lansat **primul curs de fotografie online** din România. Ideea acestui nou serviciu a apărut deoarece foarte mulți oameni din diverse colțuri ale țării ne întrebau dacă nu vrem să venim și la ei să susținem cursul nostru de inițiere. Încă la acea vreme, cursurile erau extrem de puține și numai în orașele foarte mari.

Acest an a mai venit cu noutăți, pentru că a fost anul în care am lansat și **primul nostru workshop** de fotografie, desfășurat la Vulcanii Noroiși. Până la finalul anului au mai urmat alte două, unul în Bucegi iar celălalt la Lacul Sfânta Ana. Și cum eram puși pe inovație, am lansat un alt serviciu unic până la acel moment, un training intensiv pentru a învăța programul de editare Adobe Lightroom.

În anii ce au urmat am continuat lista workshop-urilor cu noi locuri inedite: Cozia, Țara Lăpușului, Cheile Bicazului, Ceahlău, Ciucaș, Putna - Vrancea, Viscri - Sighișoara, Cazanele Dunării și Cincșor - Sibiu. Am continuat mereu să găsim noi și noi destinații interesante și să variem workshop-urile, pentru a oferi celor ce reveneau alături de noi și alte oportunități de a fotografia.

La cursurile foto am petrecut peste 1.000 de ore în sala de curs, dar și sute de ore în teren. Am făcut zeci de experimente și am mers în nenumărate ture foto pentru practică.

„În momentul în care am început primul curs de fotografie la Brașov, deși fotografiam ca și amator de vreo 10 ani, doar de patru ani puteam să spun că devenisem eu însumi un inițiat în acest domeniu. Mi-a trebuit ceva curaj să mă pun pe acest drum, însă nu am regretat niciun moment. Am cunoscut extrem de mulți oameni minunați, iar cu o parte dintre ei sunt și acum prieten. În două dintre turele mele de suflet, cea din lungul Dunării, de la Pădurea Neagră și până la Marea Neagră, și cea din Islanda, am mers împreună cu prieteni pe care i-am cunoscut la curs. Au urmat alte și alte proiecte, ba cu unii dintre ei am pus la cale chiar și mici afaceri, cum a fost revista Photo Travel. Oricine a vrut să își lase un pic amprenta la PhotoLife, a găsit mereu tot sprijinul nostru. Pentru mine, tot acest proiect, nu este despre clienți și servicii furnizate, este despre oameni și experiențe frumoase petrecute împreună.” - Dan Dinu, fondator PhotoLife

© Dan Dinu (toate imaginile)

Un fotograf trebuie să fie mereu în așteptarea luminii potrivite, iar în Peștera Veterani de la Porțile de Fier, aceasta se materializează sub forma acestei raze bine definite. Uneori, însă, mai trebuie să ne pozăm și prietenii, nu numai subiectele întâlnite. © Dan Dînu

Nu la toate turele foto lucrurile sunt facile, uneori trebuie să muncești pentru un cadru bun. În Ciucaș am avut parte de multe lumini frumoase, însă acest apus ne-a rămas la suflet, pentru că am ajuns în locul potrivit exact la momentul potrivit. © Laurent Lefèvre

Dolomiții sunt maiestuoși, însă uneori prezența umană îi face și mai copleșitori. Alex Bobeică oferă în acest cadru un punct care să redea scala întregului peisaj, însă ca orice alt fotograf, vrea să pozeze, nu să fie model. © Dan Dinu

2010 a fost anul în care am început să organizăm ture foto dedicate avifaunei din Delta Dunării. Deși mai existau și alte ture în acest loc, noi le-am adaptat astfel încât să mergem cu un grup mic de oameni și cu o singură barcă, pentru a obține cele mai bune rezultate. Era anul în care apărea primul nostru fotograf colaborator, **Iliuță Goean**. Cu ajutorul lui am adaptat și optimizat continutul turelor de wildlife din Delta și am inițiat chiar și unele mai dedicate, pentru a descoperi acest loc pe timp de iarnă.

Tot în 2010 am realizat și **primele photo tour-uri dedicate fotografiei la pândă** dintr-un observator special, pe care l-am construit la Dumbrăvița. Lista acestor programe dedicate fotografierii animalelor a fost completată, doi ani mai târziu, de două ture în Piatra Craiului, pentru a fotografia caprele negre, dar și de ture specializate de safari. Am fost printre primii din țară care am conceput astfel de ture specializate și ne dorim să continuăm pe mai departe cu astfel de programe.

2011 a adus la PhotoLife **primele photo tour-uri în afara țării**, realizate special pentru cei care au mai participat la cursuri și workshop-uri alături de noi. Am mers în Italia, în Dolomiți, mai apoi în Chamonix - Mont Blanc în Franța și la capătul lumii, în Noua Zeelandă. Am creat astfel legături și mai puternice cu cei care veneau frecvent la turele noastre și am continuat astfel să dezvoltăm un nou serviciu.

Prima tură externă a fost cea din Dolomiți, din Italia, unde am organizat totul pentru un grup de prieteni format la workshop-urile din țară. A urmat o a doua tură, de data aceasta în zona Chamonix - Mont Blanc din Franța.

Una dintre cele mai mari aventuri ale noastre, de până acum, a fost tura de trei săptămâni din Noua Zeelandă, unde am străbătut în lung și-n lat cele două insule ale acestei țări minunate.

© Dan Dinu - foto 1-3; Cristina Catrinaru - foto 4

© Dan Dinu - foto 1; Stelian Porojnicu - foto 2

„Foarte des mă regăsesc vorbind în gând despre o punte de legătură între imagine și celelalte lumi, creez metafore, plantez simboluri, hiperbolizez emoții, subliniez comparații... Îmi este la îndemână și îmi place când mă pierd în aceste gânduri.

Îmi place să le povestesc, să le rostesc. Le spun prietenilor și colegilor fotografi, pasionați de același subiect. Cumva, din același motiv, mă regăsesc la cursuri și workshop-uri. Aici pot să vorbesc mult despre ce văd în fotografia de portret și ce aş putea transmite. La PhotoLife ne place să vorbim despre ceea ce simțim și despre cum putem să îi facem pe privitori să trăiască senzații și emoții. Ne place să construim întregul drum de implementare a unei idei într-o fotografie. Ne gândim la abordarea tehnică: aparat, obiectiv, lumină; dar și la cea estetică: mediu ambiant, echilibru, personaj, decor, recuzită. Nici nu observi cum trece ziua meșterind alături de cursanți la câte o nouă poveste.” - Tatiana Volontir

2012 a adus mai multe schimbări la PhotoLife, printre care mutarea cursurilor într-un nou sediu, la Hub 1317, unde ne aflăm și astăzi, și un nou curs în premieră în România. **Natura în Fotografie** este un curs la care am lucrat foarte mult și care înglobează toată experiența lui Dan Dinu din acest domeniu. Cursul actual a ajuns la a doua versiune și are aproximativ 550 de pagini și 800 de fotografii. Continuă aceeași linie a cursurilor precedente, foarte interactive și cu multe exemple și studii de caz.

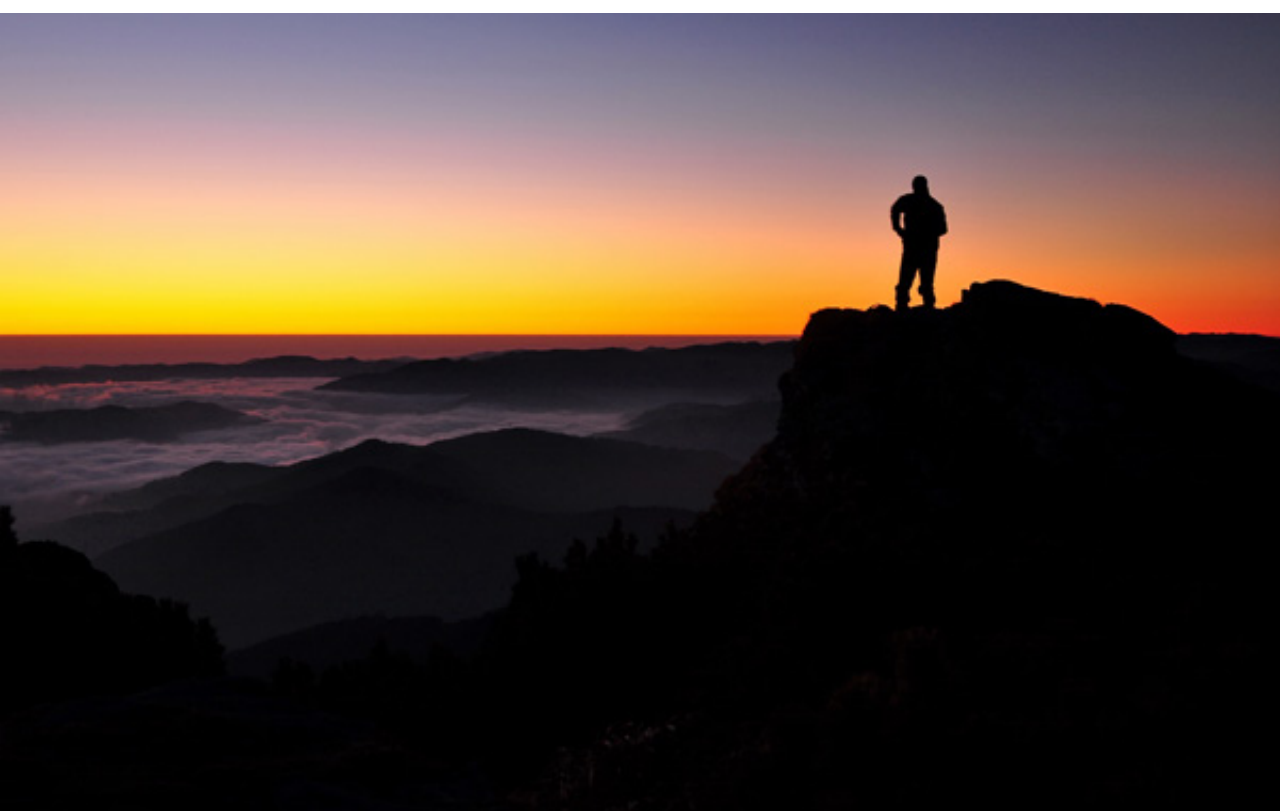
Tot în 2012 am reușit să ne schimbăm și website-ul, pentru a veni în întâmpinarea voastră cu mai multă interactivitate și în acest sens. Cursurile online au fost mai bine prezentate și au fost mult mai interactive, iar activitățile noastre au fost mult mai frumos prezentate. Spre deosebire de alți fotografi care oferă servicii similare cu ale noastre, ne-a plăcut mereu să fim complet transparenți față de voi și, astfel, pe site-ul nostru puteți găsi toate informațiile despre ture și cursuri, cu toate amănunțele necesare. Chiar dacă există mereu riscul să fim copiați, pentru noi este mai important

ca voi să aflați tot ce aveți nevoie din prezentarea activităților și nu în urma discuțiilor pe e-mail sau pe rețelele de socializare. Credem cu tărie că metoda noastră este mult mai profesionistă și vă dă șansa să fiți mai bine informați asupra a ceea ce alegeți. În acest moment lucrăm la o nouă versiune de site, care va îmbunătăți și mai mult experiența voastră alături de PhotoLife.

În 2012 ni s-a alăturat și **Dorin Bofan**, un nou fotograf colaborator. Împreună cu el am realizat workshop-uri în Ceahlău, dar și ture foto în lumea minunată a Aurorelor Boreale, în Lofoten, Norvegia.

Nu ne-a plăcut niciodată să regizăm nimic la turele foto, iar asta pentru că ne-am dorit ca participanții să aibă mereu parte de experiențe autentice. Atunci când regizezi anumite momente la un workshop, poate că faci niște imagini bune pe moment, dar nu înveți cum să îți cauți subiectele când vei fi singur, nu înveți cum să discuți cu oamenii, sau cum să îți găsești propria inspirație. Pentru noi este mai important să înțelegeți, să învățați, să vă dezvoltați.

„Când vine vorba de organizat ture foto, am avut încă de la început de învățat de la Dan. Apoi, de-a lungul anilor, ne-am străduit, împreună cu alți colaboratori și prieteni, să creștem nivelul calitativ a ceea ce oferim ca fotografi, instructori și ghizi.” - Dorin Bofan, fotograf colaborator

© Ștefan Huțu

© Dan Dinu (ambele imagini)

*Deasupra fiordurilor norvegiene peisajul este de vis,
însă Dan Dinu se pare că fotografiază în partea greșită.
Urcușul pe Reinebringen nu este deloc facil, însă un
răsărit de soare aici te face să uiți de orice altceva.*

© Răzvan Iliescu

În așteptarea Aurorei Boreale, Dorin Bofan încearcă o nouă compoziție. Lumea nordului ne-a oferit de fiecare dată momente magice, indiferent că am pozat luminile verzi pe cerul înstelat, plaje uimitoare, detalii de toamnă sau ninsori abundente. © Dan Dinu

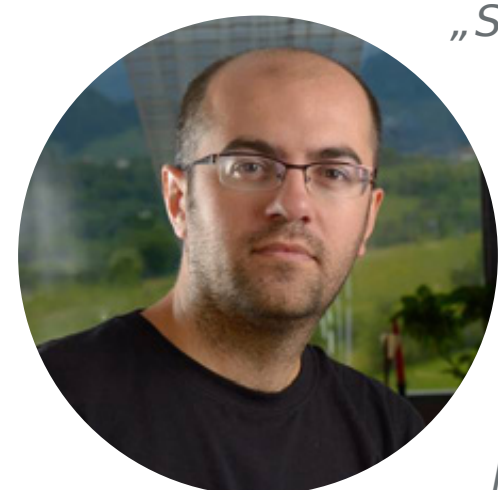

Vlad Popescu și Laurent Lefèvre plutesc agale într-o barcă, ce își caută drumul printre stâncăriile de la Ninh Binh din Vietnam. A fost probabil tura care ne-a scos cel mai tare din zona de confort, dar nouă ne plac provocările. © Dan Dinu

2013 a venit cu noi premiere, organizarea unui **safari fotografic** în Kenya, primul de acest fel din România. Ne-am continuat astfel lista turelor dedicate fotografierii de animale, iar turele de safari au continuat cu alte două țări africane, Uganda și Namibia. Acest prim safari a fost, de altfel, primul nostru photo tour oficial în afara țării și începutul colaborării cu **Explore Travel**, agenția noastră de turism parteneră, și cu **Dragoș Pîrnog**, alături de care am dezvoltat numeroase alte ture foto. A fost doar primul pas, pentru că, de atunci și până în prezent, am mai mers în Irlanda de Nord, Scoția, Anglia, Franța, Italia, Spania, Islanda, Norvegia, Iordania și Vietnam.

Indiferent de țara vizitată, atenția noastră a fost nu numai la subiectul fotografic ales, dar și la o organizare impecabilă. Acesta este motivul pentru care avem o agenție de turism parteneră, care se ocupă mereu cu grijă de toate problemele care pot apărea. Cei care vin cu noi trebuie doar să aibă inspirație și poftă de a fotografia, pentru că de restul ne ocupăm noi.

Zburăm întotdeauna cu o companie de linie, pentru a evita orice problemă generată de cursele low-cost, și ne cazăm în locații de calitate. Acolo unde este cazul, avem ghizi locali cu experiență și, până acum, orice problemă întâmpinată a fost relativ minoră și ușor de gestionat.

„Să lucrezi cu Dan și PhotoLife este o plăcere. Este organizat, atent la detalii, deschis la noi provocări și mereu în căutare de destinații inedite și potrivite pentru fotografie. Am început cu Kenya în 2013, iar în 2018 revenim acolo pentru o reeditare a acelei frumoase ture. Uganda, Namibia și Iordania sunt țări unde excursiile noastre fotografice au fost primele organizate din România. Acest lucru este o dovadă a dorinței noastre de a merge pe cărări mai nebătute și o invitație să țineți aproape în viitor.” - Dragoș Pîrnog, partener Explore Travel

© Dan Dinu

© Adrian Rădulescu - foto 1; Laurent Lefèvre - foto 2; Dan Dinu - foto 3-4

2014 a fost anul în care cursul online s-a îmbogățit cu o nouă tematică, dedicată fotografiei cu oameni. Acest curs a fost elaborat împreună cu **Luiza Boldeanu** și **Tatiana Volontir**. Colaborarea a mers mai departe și către organizarea unor workshop-uri dedicate fotografiei de portret artistic.

Tot acest an a adus și o colaborare cu **Horia Bogdan**, alături de care am inițiat mai multe ture foto în Marea Britanie, atât pe coasta Irlandei de Nord sau a Dorsetului, cât și în Scoția.

„Pentru mine, colaborarea cu PhotoLife a fost o fereastră către o nouă lume, unde am condus, alături de Dan, ture foto în multe locuri minunate, am trăit momente unice și, poate mai presus de toate, am cunoscut multe persoane pe care acum le pot numi prieteni.” - Horia Bogdan, fotograf colaborator

Tot efortul nostru de a vă oferi servicii de calitate și de a vă fi mereu aproape, nu ar fi fost posibil fără sprijinul partenerilor noștri de încredere. **Nikon** este alături de noi încă de la începuturi, ne-a împrumutat aparate și obiective la turele foto sau la cursuri, ne-a ajutat cu promovarea evenimentelor și ne-a susținut de fiecare dată. Despre **F64** putem spune același lucru, pentru că au fost mereu alături de noi și ne-au sprijinit cu echipamente la cele mai bune prețuri, pentru ca voi să vă puteți bucura mai departe de pasiunea voastră, iar aceștia sunt doar doi dintre partenerii care ne-au sprijinit de-a lungul anilor.

Atunci când pui pasiune în munca pe care o faci, acest lucru este transmis mai departe și către cei care te însoțesc. De fiecare dată când am simțit că începem să ne plafonăm, că facem o tură sau un curs doar pentru că trebuie făcut, am schimbat ceva. Am schimbat locul de desfășurare, am schimbat mâncarea, am schimbat pozele din curs, am variat trainerii. Toate acestea pentru că vrem nu numai să vă simțiți bine alături de noi, dar și să vă fim mereu o sursă de inspirație.

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Dan Dinu - foto 1; Horia Bogdan - foto 2

Nu putem spune că acești 10 ani au fost ușori, dar nici nu putem să ne plângem că au fost grei. Au fost frumoși. Au fost împliniți. Ne-au inspirat.

Ce ne bucură cel mai tare este că, împreună cu voi, am putut să dezvoltăm acest domeniu în România. Noi am încercat mereu să inovăm și să fim mai profesioniști în ceea ce facem, iar voi ne-ați sprijinit constant acordând încredere serviciilor noastre. Astăzi, după puțin mai mult de un deceniu de când au apărut pe piața românească, turele și cursurile foto sunt mai diversificate și calitative, iar noi toți am avut aici un aport.

PhotoLife a trăit alături de voi extrem de multe momente frumoase în cei 10 ani de existență, iar pentru aceasta nu putem decât să vă mulțumim.

Promitem să vă fim alături și de acum înainte, atât pentru a vă ajuta să vă descoperiți pasiunea pentru fotografie, cât și pentru a continua călătoria începută cu atât de mulți dintre voi.

Am călătorit alături de voi în nu mai puțin de 15 țări în toți acești 10 ani. Am fotografiat animalele din savana Kenyei, din jungla Ugandei sau din deșertul Namibiei, am petrecut ore în șir în așteptarea valului perfect pe coasta Spaniei, Irlandei de Nord sau Dorsetului, am povestit cu beduinii din Iordania, am străbătut munții Scoției, am coborât în ghețarii Alpilor francezi și ne-am bucurat de crestele Dolomiților, ne-am minunat împreună de luminile nordului în Norvegia și de peisajele minunate din Islanda, am făcut cunoștință cu oamenii din Vietnam și am mers împreună până la capătul lumii, în Noua Zeelandă. În tot acest timp însă, nu am uitat de meleagurile noastre, unde ne-am bucurat de cultură, tradiții și peisaje minunate. Vă mulțumim pentru că ne-ați fost aproape.

© Horia Bogdan - foto 2; Dan Dinu - restul imaginilor

*Fiecare tură din Scoția a fost o aventură în sine;
una presărată cu multă vreme capricioasă, dar și cu
momente memorabile precum acesta, în care Răzvan
Iliescu pozează castelul Kilchurn printre cețurile
matinale. © Dan Dinu*

Coborât într-o crevasă din ghețarul Argentière, Laurent Lefèvre se bucură de un moment inedit, în care lumea de ghețuri se transformă într-o compoziție abstractă de lumini și reflexii albastre.

© Dan Dinu

Noua Zeelandă uimește la fiecare pas, însă cu siguranță apusul de soare de pe Roys Peak, cu tot acest peisaj la picioare, a fost un moment memorabil, care ne-a făcut să uităm de urcușul susținut până pe vârf. De abia așteptăm să ne reîntoarcem aici. © Radu Hrincescu

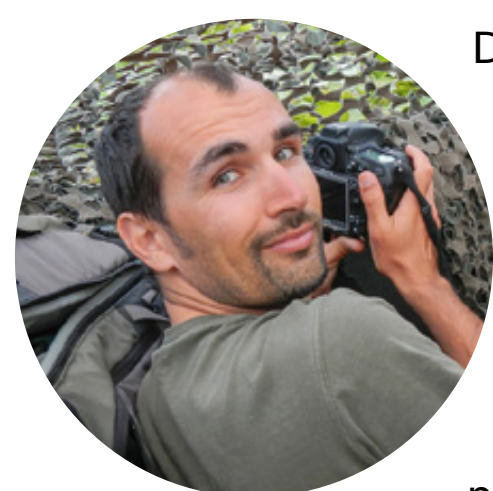
Echipa

© Dan Dinu

Ne place să credem că PhotoLife nu înseamnă doar o școală de fotografie, ci înseamnă pasiune, dedicație și perseverență. Pasiune pentru ceea ce facem, dedicație pentru cei care aleg să fie alături de noi și perseverență pentru a ne dezvolta continuu. Trainerii noștri nu sunt doar niște simpli fotografi, ci oameni care încearcă să fie tot mai buni în ceea ce fac, care pun extrem de multă pasiune în munca lor și care, poate cel mai important, sunt deschiși să împărtășească și altora cunoștințele lor. Noi vă dezvoltăm tot ce știm, pentru că numai astfel vom deveni la rândul nostru nevoiți să învățăm mai mult și să evoluăm continuu alături de voi.

Dan Dinu

fotograf / coordonator & trainer

Dan este fondatorul PhotoLife, proiect pe care l-a creat în 2007. În prezent este președintele Forona (Organizația Fotografilor de Natură din România) și se implică în numeroase proiecte fotografice ce vizează protecția mediului, alături de cele

mai importante ONG-uri din domeniu cum ar fi WWF sau ProPark.

A fost publicat în numeroase reviste, printre care și National Geographic, a obținut numeroase nominalizări sau premii la concursuri de specialitate și a avut 5 expoziții personale. A vizitat și fotografiat până acum în peste 30 de țări și este principalul nostru trainer la turele foto.

www.dandinu.net

Tatiana Volontir

fotograf / trainer

Tatiana fotografiază de prin 2008, când a descoperit că își poate proiecta gândurile și stările în imaginile pe care le realizează. În timp, fotografiile ei au devenit repede apreciate și până în prezent a câștigat câteva concursuri naționale și a reușit să fie finalistă la Julia Margaret Cameron Award.

A realizat două expoziții personale și a participat la mai multe expoziții de grup, naționale și internaționale.

Din 2014 organizează în cadrul PhotoLife un curs dedicat fotografiei cu oameni, susținând și câteva workshop-uri pe aceeași temă.

www.tatianavolontir.blogspot.ro

Horia Bogdan

fotograf / trainer

Horia este fotograf din 2007, însă a stat puțin mai departe de lumea fotografică din România, preferând ca în primii lui ani de activitate să călătorească și să interacționeze cât mai des cu fotografi, iubitori de natură sau reviste din afara țării.

Majoritatea imaginilor pe care le-a publicat se regăsesc în reviste sau publicații precum: Digital Camera World, Amateur Photographer sau Popular Photography. În 2012 a reușit să obțină un loc doi la Epson International Photographic Pano Awards.

Din 2014 este co-trainer la PhotoLife, unde a organizat alături de Dan Dinu mai multe ture foto, bazate în special pe zonele din Marea Britanie.

www.horia-bogdan.com

Dorin Bofan

fotograf colaborator

Dorin fotografiază natura din 2006 și a publicat în tot acest timp fotografii, interviuri și articole în reviste tipărite sau online, precum National Geographic Romania, Photo Magazine, Foto-Video, FOTO4all sau Photo Travel. A participat la câteva

concursuri de fotografie, câștigând sau fiind pe lista scurtă la International Photography Awards, Veolia Environnement Wildlife Photographer of the Year, Fotogeografica și Milvus Photo Contest.

Din 2015 a reluat o colaborare mai veche cu Dan Dinu în cadrul PhotoLife și organizează împreună ture foto în special în țările nordice, în căutarea Aurorelor Boreale.

www.dorinbofan.com

Dragoș Pîrnog

partener Explore Travel

Dragoș lucrează în turism din anul 2000 și se consideră norocos să activeze într-un domeniu atât de frumos, în care să își poată transforma pasiunea în muncă. Din dorința de a ieși din tiparele clasice ale turismului de masă, a decis să își deschidă propria agenție de turism. Explore Travel a fost înființată în 2006 și a inovat mereu pe piața de turism din România. Legătura dintre turism și fotografie este foarte strânsă, iar asta se vede în turele foto organizate până acum.

Colaborarea cu PhotoLife a început în 2013, iar de atunci am realizat foarte multe ture foto împreună.

www.exploretravel.ro

Iliuță Goean

fotograf colaborator / ghid Delta Dunării

Iliuță este un foarte bun ghid și cunoscător al Deltei Dunării și unul dintre colaboratorii noștri cei mai vechi. Împreună cu el am dezvoltat la PhotoLife programe specializate pe fotografia wildlife încă din 2010.

Este ghid în Delta Dunării și fotograf din 2007 și este membru fondator Forona (Organizația Fotografilor de Natură din România). A publicat imagini în diverse reviste și albume de profil și a participat la mai multe expoziții atât în țară cât și în afară, prin care a promovat de fiecare dată avifauna României.

www.descoperadeltadunarii.ro

Cosmin Dumitrache

videograf colaborator

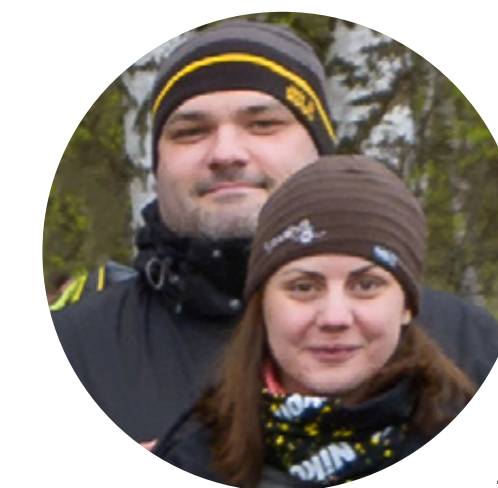
Cosmin a luat startul în domeniul producției video încă din adolescență, mai mult din curiozitate și din dorința de a experimenta lucruri noi. Treptat această încercare s-a transformat în pasiune și mai apoi a evoluat în munca lui de zi cu zi. A exersat timp de mai bine de 10 ani și a învățat foarte mult din practică, iar faptul că și-a dorit întotdeauna să se perfecționeze l-a ajutat să își dezvolte creativitatea.

Din 2013 a început să colaboreze cu Dan Dinu la realizarea unor filme documentare și a pus bazele NDT, proiect dedicat filmului documentar.

www.visualbliss.ro

Luiza & Cristian Cerghedean

colaboratori PhotoLife

Luiza este pasionată de fotografie încă din copilărie, din perioada în care părinții ei aveau aparatură și laborator foto, iar Cristian a iubit dintotdeauna natura și tehnica, două pasiuni care se pot îmbina perfect în fotografie.

Împreună au descoperit la PhotoLife că fotografia presupune mai mult decât instantanee și amintiri digitale.

Din 2015 au început să participe la activitățile PhotoLife, ca ulterior să se implice activ în proiectele desfășurate din dorința de a-și aduce aportul la ceea ce înseamnă și promovează PhotoLife.

© Dan Dinu

Serviciile noastre

PhotoLife vă oferă mai multe tipuri de servicii cu tematică fotografică, ce vă vor ajuta să vă dezvoltați pasiunea pentru călătorie și fotografie. Cursurile foto sunt destinate celor care vor să asimileze cunoștințele de bază despre fotografie, iar workshop-urile și photo tour-urile sunt destinate celor care vor să facă mai multă practică. Iată mai multe detalii despre ceea ce vă oferim.

Curs foto

interactiv, intuitiv, prietenos

Susținem periodic cursuri dedicate inițierii în fotografie sau fotografiei de natură. Aceste cursuri sunt predate de Dan Dinu și se pot întinde pe o perioadă mai lungă de timp (o lună și jumătate la Brașov), sau pot fi intensive (concentrate într-un interval de 10 zile la București). Cursurile conțin atât lecții teoretice, cât și cursuri practice

susținute în sală, în oraș sau în diferite locuri cu potențial fotografic. Tematica este una foarte bine conturată, iar cursurile se bazează pe foarte multă interactivitate, pe studii de caz și pe multe imagini exemplificative. Ne bazăm atât pe experiența trainerului, cât și pe un suport de curs de calitate.

Traineri

La cursurile noastre fizice puteți să vă întâlniți în acest moment cu Dan Dinu, iar în curând și cu Tatiana Volontir. Dan predă cursul de inițiere în fotografie din Brașov din 2007, acest curs fiind primul din oraș conceput în mod interactiv, cu durată relativ scurtă și specializat pe fotografia digitală.

Chiar dacă de-a lungul timpului au mai existat și alte cursuri în Brașov, al nostru este cu siguranță cel mai longeviv. Din 2012 am început și un curs dedicat fotografiei de natură, pe care îl susținem și în București într-o versiune intensivă.

Plănuim să dezvoltăm pe viitor un curs dedicat portretului, pe care îl va susține Tatiana Volontir, și un curs dedicat fotografiei de călătorie, pe care îl va preda Dan Dinu. Pentru ambele variante încercăm să facem versiuni atât la București, cât și la Brașov.

© Robert Lazăr

Cursuri foto disponibile:

Inițiere în fotografie | Brașov | Dan Dinu (ver. 4.0 din 2016 | aprox. 500 pagini / 600 fotografii)

Natura în fotografie | Brașov & București | Dan Dinu (ver. 2.0 din 2016 | aprox. 550 pagini / 800 fotografii)

Cursuri foto în dezvoltare:

Oamenii în fotografie | București | Tatiana Volontir (disponibil în curând)

Fotografia de călătorie | Brașov | Dan Dinu (disponibil în curând)

Workshop foto

Învăță fotografie în ritmul tău

Un workshop este întotdeauna un prilej să învățați lucruri noi, să schimbați păreri, să comunicați, să vă faceți prieteni și să fotografiați zone inedite. Este cel mai frumos și practic mod de a combina teoria fotografică, uneori greu de asimilat, cu practica și cu feedback-ul de pe teren.

Workshop-urile noastre au în general trei părți distincte. Partea teoretică se asimilează sub forma unui slideshow cu informații, fotografii și studii de caz, adaptate tematicii. Partea practică este constituită din ședințe foto și deplasări pe teren, unde se vor pune în aplicare informațiile teoretice prezentate. Ultima parte este una în care vom vizualiza imaginile create și unde veți putea primi un feedback pentru ceea ce ați realizat. Pe lângă toate acestea vor mai fi discuții despre tehnici de

editare a imaginilor și despre arhivarea și indexarea acestora.

Un workshop este un spațiu de comunicare intensivă, așa că nu trebuie să vă feriți să vă implicați cât mai mult. Pe lângă partea teoretică și cea practică prezentate de trainer, experiența interpersonală este un lucru esențial la o astfel de întâlnire fotografică. La un workshop mergi să te întâlnești cu niște străini și să pleci acasă cu niște prieteni.

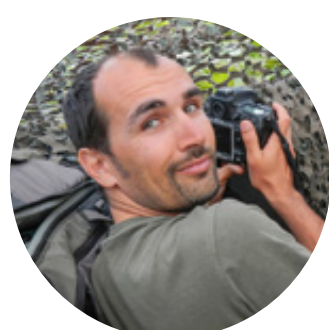
Ținem foarte mult la comunicare în astfel de întâlniri și vrem ca fiecare dintre voi să aibă sprijinul și atenția cuvenite. Acesta este motivul pentru care nu facem workshop-uri cu foarte mulți oameni și ne limităm de multe ori la grupuri de maxim 12, uneori chiar cu doi traineri pe grup.

© Dan Dinu

Traineri

La workshop-urile noastre vă puteți întâlni cu doi dintre trainerii noștri: Dan Dinu și Tatiana Volontir. Dacă Dan susține workshop-uri încă din 2009 în special dedicate fotografiei de natură și călătorie, Tatiana este specializată pe fotografia de portret și colaborează cu PhotoLife din 2014.

Workshop-uri disponibile:

[Cetăți medievale](#) | Cincșor - Sibiu | cu Dan Dinu

[Portretul fine-art](#) | Brașov | cu Tatiana Volontir

[Lightroom - editarea și indexarea fotografiilor](#) | Brașov | cu Dan Dinu

În curând:

[Colinele Transilvaniei](#) | Podișul Hârtibaciului | cu Dan Dinu

Workshop-uri din anii precedenți:

[Vulcanii Noroioși \(Buzău\)](#)

[La poalele Coziei \(Munții Cozia\)](#)

[Misterele Ceahlăului](#)

[Toamnă în Munții Vrancei](#)

[Culorile Toamnei \(Lacul Sfânta Ana\)](#)

[Prin Cheile Bicazului \(Hășmaș\)](#)

[Munte și fotografie \(Bucegi\)](#)

[Potecile Ciucașului](#)

Photo tour

călătorește, descoperă, fotografiază

În photo tour-uri îți oferim ture în locuri inedite, în care atenția noastră nu mai este neapărat concentrată pe aspecte teoretice ale fotografiei, ci mai degrabă pe descoperirea și exploatarea unor oportunități fotografice deosebite. Această descoperire a locurilor pe care le descoperi cu ajutorul fotografiei, îți va oferi de fiecare dată o mai bună înțelegere a oamenilor, culturii, peisajului sau faunei specifice aceluși loc.

Fiecare photo tour își propune să exploreze orice oportunitate fotografică a unei zone. Chiar dacă nu mai există ședințe teoretice, orice întrebare își poate găsi răspunsul direct în teren. Photo tour-urile pe care vi le-am pregătit se desfășoară atât în România, cât mai ales în afara țării, pentru a descoperi peisaje inedite și locuri interesante.

Traineri:

La photo tour-uri vă puteți întâlni cu trei dintre trainerii noștri: Dan Dinu, Dorin Bofan și Horia Bogdan. Dan susține astfel de activități din 2011, în 2014 s-a alăturat ca și co-trainer Horia, iar din 2015 s-a alăturat Dorin.

Dacă la un workshop petreceai alături de noi câteva zile, la un photo tour poți petrece până la două săptămâni. Experiența interpersonală este și aici un lucru esențial, pentru că, în astfel de ture, se pot lega prietenii de durată.

Pentru că grupurile compacte sunt mult mai unite și pentru că ne place să fim mereu o echipă cât mai echilibrată, de fiecare dată alegem să nu aglomerăm turele. În funcție de profilul fiecărui photo tour, grupurile sunt formate din 8 până la 12 participanți. La fel ca și la workshop-uri, puteți beneficia chiar și de doi traineri pe grup, iar în anumite zone de ghizi locali specializați. Asta face ca orice photo tour organizat de noi să fie o experiență cât mai plăcută și personală.

Photo tour-uri disponibile:

[Luminile nordului](#) | Lofoten - Norvegia | cu Dan Dinu & Dorin Bofan

[Safari în Kenya](#) | Samburu & Masai Mara | cu Dan Dinu

[Wildlife în Delta Dunării](#) | Mila 23 | cu Dan Dinu

[Coasta Spaniei](#) | Asturia & Biscaya | cu Dan Dinu

[Deșertul Iordaniei](#) | Petra & Wadi Rum | cu Dan Dinu

Photo tour-uri din anii precedenți:

[Țărmurile Irlandei](#)

[Safari în Uganda](#)

[Țărmurile Scoției](#)

[Țara de gheață și foc \(Islanda\)](#)

[Culorile Vietnamului](#)

[Crestele Dolomiților \(Italia\)](#)

[Safari în Namibia](#)

[Coasta Jurasică \(Anglia\)](#)

[Crestele Mont Blancului](#)

[Coasta Bretoniei \(Franța\)](#)

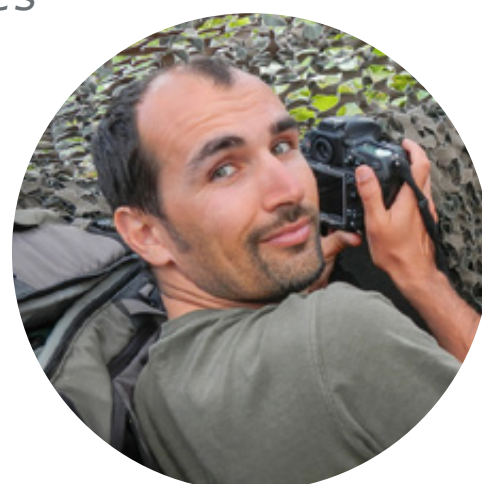
© Dan Dinu

Ce ne-a inspirat

Ca voi toți, și noi aici la PhotoLife suntem inspirați de lucruri frumoase ce ne îndeamnă să le fotografiem. Trainerii și colaboratorii noștri sunt mereu în căutare de locuri inedite, de idei noi, de provocări interesante și astfel vine și inspirația. Uneori din lucruri simple, alteori în colțuri îndepărtate ale lumii în care călătorim și de multe ori chiar de la voi, cei care ne însoțiți. Cu toții învățăm, așa că iată câteva dintre sursele noastre de inspirație din anul ce a trecut.

„Nu am mai fost de mult la Sfânta Ana, deși în trecut veneam destul de des să văd lacul de aici. Într-o dimineață senină însă, în care nu aveam nicio speranță că voi putea găsi ceva de fotografiat, am zărit acest micro peisaj pe malul lacului. Simplitatea lui, dar și faptul că nu aveam nicio așteptare de la ziua respectivă, mi-au dat inspirația de care aveam nevoie. A fost singurul moment cu adevărat fotogenic din întreaga zi.

Uneori plecăm la drum cu așteptări mari, alteori fără a avea un țel anume și exact în momente precum cele din urmă, cred că putem deveni mai creativi, pentru că suntem mai deschiși la orice oportunitate în aviditatea noastră de a descoperi ceva interesant. Îmi place să revin în locurile care m-au impresionat, sau care îmi sunt dragi, pentru că de fiecare dată le văd cu alți ochi, le simt altfel, le înțeleg diferit. Natura este mereu surprinzătoare și este o eternă sursă de inspirație pentru mine.” - Dan Dinu

„Pufin odihnindu-se pe insula Mykines din arhipelagul feroez în luna august.

Aceste păsări își aleg de obicei perechea pe viață și revin în fiecare primăvară la același cuib. Este și cazul acestui exemplar, al cărui loc de cuibărire era chiar lângă poteca turistică. Nu era câtuși de puțin deranjat de prezența oamenilor, pe care i-a văzut cu siguranță an de an călcându-i teritoriul. 2-3 cadre trase de la 3 metri și e de-ajuns. O apropiere mai mare și ar fi fost deranjat.” - Dorin Bofan

„Mai mult ca oricând, anul acesta mi-am regăsit inspirația în lumea animalelor și am redescoperit plăcerea de a pierde ore în șir în compania lor. Chiar dacă am avut ocazia să călătoresc în căutare de animale în zone îndepărtate, atunci când fotografiez o specie nouă în România sunt extrem de bucuroși.

Întâlnirea cu zimbrii din zona de resălbăticire din Carpații de sud-vest, unde lucrez în acest moment la un proiect WWF, a fost una extrem de interesantă. Chiar dacă încă sunt obișnuiți cu prezența oamenilor, aceste animale sunt deosebit de temperamentale, iar când ești în proximitatea lor le poți simți cu adevărat forța. Am vrut să redau un pic diferit această specie, iar atunci când unul dintre ei a venit la doar câțiva metri de mine, înaintând cu greu prin zăpadă, am putut obține imaginea dorită. Adrenalina simțită într-un astfel de moment poate fi folosită pentru inspirație, mai ales dacă nu te pierzi în euforia situației.” - Dan Dinu

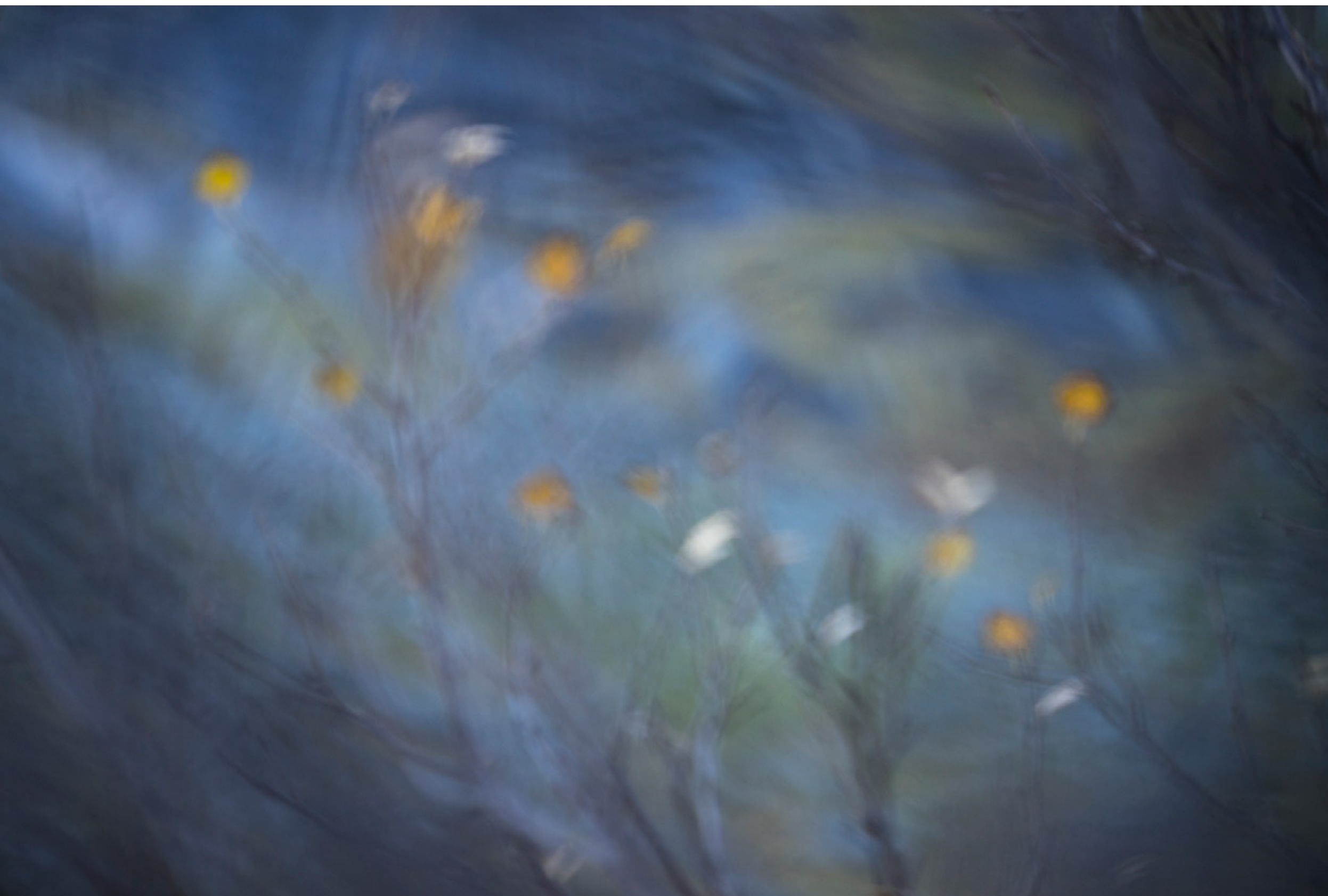

„De la o vreme mă bântuie tot felul de preocupări în fotografia de portret. Am în traista cu «timp liber» alte câteva pasiuni, printre care și muzica, dar fac ce fac și tot la fotografie mă întorc. Oare cum aș putea să transpun muzica într-o imagine și să personific senzația respectivă? Cum aș putea să creez un rol în adevăratul sens al cuvântului, un element chinestezic, auditiv, astfel încât privitorul să se poticnească mai întâi de o senzație, apoi să treacă mai departe la emoție?

Am început să mă gândesc cum aș putea să fotografiez «Sur le Fil» a lui Yann Tiersen. Pentru asta am simțit că am nevoie de Maria, profesoara mea de canto, care este perfectă pentru acest rol, ea este muzica în sine, pentru mine. Va fi portretul unei melodii, al unui ritm moderat cu accent pe primul timp, urmându-i niște pauze lungi peste care primul accent se așează lin și confortabil. Mâna dreaptă numără măsura de 4/4, începând apăsat și alunecând de sus în jos. Mâna stângă va sta în aer, poziționată corect pentru dirijare, plutind în sunetul melodiei. Rochia roșie, de un curaj asumat, se va mișca, iar contrastul cromatic se va domoli în ternul peretelui din spate. Lumina va fi difuză, moale, uniformă, iar vibrațiile în imagine vor fi aduse doar de adierea vântului. Privirea va sta fixă, înghețată, tot corpul este și el fix, asemeni unui metronom.

Melodia plutește în aer.” - Tatiana Volontir

“Rămășițele toamnei. Mestecenii sunt starurile toamnei arctice. Pe lângă munții impunători, fiordurile adânci, plajele cu nisip alb și aurora boreală, arhipelagul Lofoten se poate dezvălui la fel de frumos și în detalii. Aici, câteva frunze dintr-un mesteacăn pe fundalul unui perete vertical de stâncă și un pic de experimentare cu zona de focus, au scos în evidență coloritul variat al unui peisaj care e de multe ori într-un contrast nedrept cu vremea foarte capricioasă. Dar care, până la urmă, e ceea ce face nordul atât de iubit de fotografi.” - Dorin Bofan

„Anul acesta, mai mult ca oricând, am avut plăcerea să trăiesc și să fotografiez Aurora Boreală. Este cu totul alt tip de fotografie decât cea de peisaj, însă puține lucruri se pot compara cu surprinderea unui dans colorat al luminilor nordului.” - Horia Bogdan

Ce am susținut

Proiectele fotografice de orice fel, ba chiar și cele care au doar o legătură tangențială cu fotografia, au fost mereu o prioritate pentru noi și le-am susținut de fiecare dată cu plăcere. Anul acesta a fost unul destul de aglomerat din acest punct de vedere, în care am continuat colaborări mai vechi sau am pășit alături de partenerii noștri pe drumuri noi.

Muntele

expoziție Forona la a doua ediție Alpin Film Festival

Dacă anul trecut am susținut **Alpin Film Festival**, cu episoade din serialul „Descoperă România Sălbatică”, realizat de Cosmin Dumitrache și Dan Dinu, anul acesta colaborarea noastră a mers mai departe și prin intermediul Forona - Organizația fotografilor de natură din România. Împreună am organizat expoziția în aer liber „Muntele”, ce a reunit 38 de imagini în format mare a 13 fotografi.

În 2018 ne propunem să continuăm colaborarea cu acest festival printr-o componentă și mai mare dedicată fotografiei. Sunt deja demarate discuții pentru a avea un invitat de seamă din lumea fotografiei wildlife, așa că vă așteptăm în perioada 27 februarie - 04 martie 2018 la Brașov.

Vor mai fi desigur expoziții, proiecții de filme și alte surprize.

© Dan Dinu (toate imaginile)

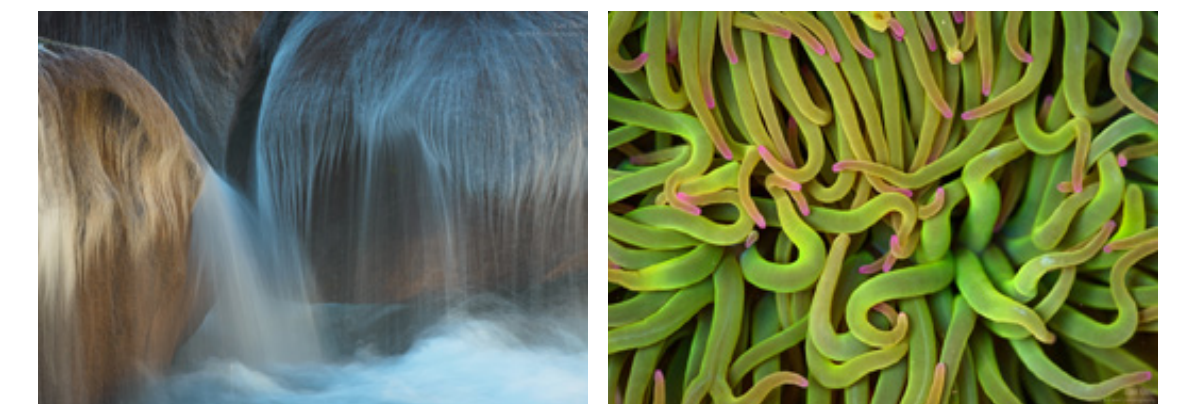
Milvus photo contest

a noua ediție a concursului

Concursul foto internațional al celor de la Milvus a ajuns în acest an la a noua ediție și a reunit 693 de imagini, de la 138 de fotografi din 13 țări. Ca și noutate, a existat o categorie specială, fără taxă de participare, pentru imaginile realizate în România de către fotografi români. Această categorie a primit cel mai mare număr de lucrări, aproape jumătate din totalul din concurs, și ne-a demonstrat nivelul din ce în ce mai crescut al fotografiei de natură autohtone. Pe viitor sperăm

ca fotografiile de la noi să aibă mai mult curaj și la competițiile din afara țării.

Ca de obicei, juriul a fost format din Andras Tamas, Kerekes Istvan și Dan Dinu. Imaginile câștigătoare din acest an sunt prezentate în galeria de pe site-ul www.milvus.ro.

Principalele ecosisteme ale României

expoziție de fotografie dedicată protecției mediului

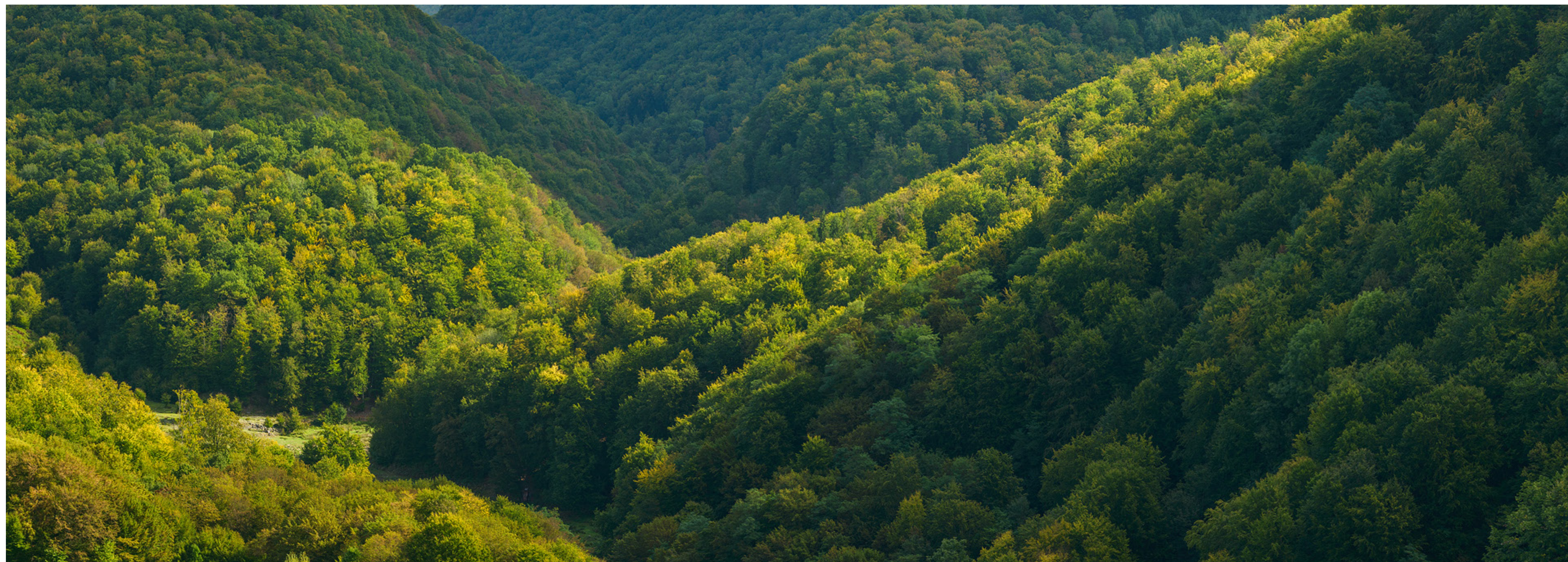
Cu ocazia Zilei Internaționale a Zonelor Umede, [WWF](#) (World Wide Fund for Nature) a organizat la Biblioteca Națională a României din București, o expoziție de fotografie intitulată „Principalele Ecosisteme ale României și bunurile pe care ni le oferă”. Expoziția, ce a ilustrat patru dintre

ecosisteme (pădurile, pajiștile, zonele agricole și zonele umede), a fost deschisă în perioada 02-17 februarie. Fotografiile au fost realizate de Dan Dinu și au fost expuse pe o serie de panouri panoramice foarte mari, special concepute pentru acest eveniment. Ideea acestei expoziții a fost

nu numai de a prezenta imagini frumoase, ci și de a face mai bine înțelese serviciile pe care ecosistemele ni le oferă. Zi de zi tot ceea ce facem, tot ceea ce ne înconjoară sau ne susține viața este în strânsă legătură cu natura și mediul nostru înconjurător. Indiferent că vorbim despre

păduri, ape, pajiști, o zonă agricolă sau chiar de o zonă urbană, fiecare reprezintă un ecosistem, adică totalitatea organismelor împreună cu mediul lor de viață și relațiile dintre ele. Acestea ne oferă o serie de servicii sau bunuri care vin în sprijinul bunăstării omului și nu numai.

© Dan Dinu

100 de ani de Nikon

și desemnarea a trei noi Ambasadori în România

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani la nivel internațional și a 10 ani în România, **Nikon** a desemnat trei noi Ambasadori, ajungând la un număr de cinci în total. Printre aceștia se numără și colegul nostru Dan Dinu, care are în portofoliu în special partea de fotografie de natură și wildlife.

Tot cu ocazia centenarului Nikon, a fost organizat un eveniment amplu la F64, în cadrul căruia mai mulți Ambasadori au susținut prezentări pe diverse teme. Vă invităm să vedeți înregistrarea live a evenimentului pe [canalul de YouTube F64](#).

“Am acceptat să fiu Ambasador Nikon în România nu pentru a deveni mai cunoscut, ci mai degrabă pentru a putea continua munca pe care am început-o, fără să știu, atunci când m-am apucat de fotografie. Fotografia ca instrument pentru documentarea mediului natural și conservarea naturii este pentru mine mai presus de un brand sau o funcție, așa că voi implica Nikon în cât mai multe proiecte care să aibă acest scop.” - Dan Dinu

Fotografia de natură

cu Dan Dinu la F64

La invitația partenerilor de la **F64**, Dan Dinu a realizat un scurt film în care prezintă câteva sfaturi despre fotografia de natură, echipamentul pe care îl folosește, etica necesară în acest domeniu și perseverența de care trebuie să dai dovadă. Filmul este însoțit de imagini și de secvențe din teren, filmate în cadrul proiectelor realizate.

Puteți urmări acest film pe [canalul de YouTube F64](#). Vizionare plăcută!

© Dan Dinu

Secretele Brașovului

emisiune despre fotografie la RTT Brașov

Invitat în emisiunea „Secretele Brașovului”, Dan Dinu vorbește despre pasiunea lui pentru fotografie, dar și despre secretele din spatele meseriei de fotograf, despre problemele care apar în mediul online atunci când îți publici imaginile, sau despre cum a început totul pentru el, acum 20 de ani.

Puteți urmări emisiunea pe [canalul de YouTube RTT Brașov](#). Vizionare plăcută!

Natura Braşovului

film documentar despre natura judeţului

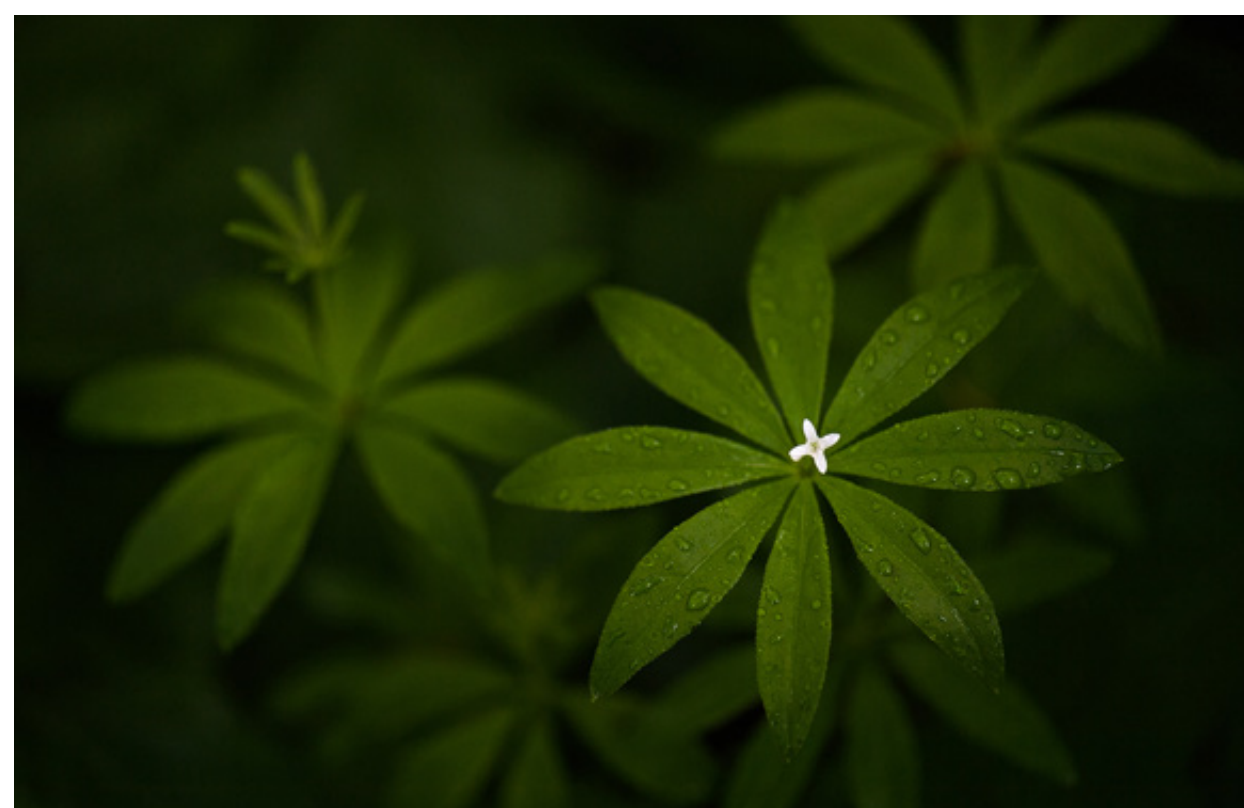
La iniţiativa **ProPark** - Fundaţia pentru arii protejate, Cosmin Dumitrache şi Dan Dinu au început în această primăvară lucrul la un film documentar care să arate frumuseţea naturii din judeţul Braşov. Filmat în Parcul Naţional Piatra Craiului, Parcul Natural Bucegi, Munţii Făgăraş, Ciucaş, Perşani, Podişul Hârtibaciului, Dumbrăviţa şi multe alte rezervaţii naturale, filmul arată nu numai frumuseţea naturii, dar şi câteva dintre

activităţile care se pot desfăşura în aceste zone. Indiferent că ne gândim la drumeţie, alpinism, fotografie, birdwatching, speologie sau ciclism, natura din jurul Braşovului oferă nenumărate posibilităţi de petrecere a timpului liber într-un mod activ.

Vă invităm să vedeţi filmul pe www.vimeo.com/dandinu/naturabrasovului.

“Am primit cu mult entuziasm propunerea de a realiza un film despre natura Braşovului şi, împreună cu Dan Dinu, am filmat timp de patru luni în cele mai importante arii protejate ale judeţului. Consider că, prin astfel de proiecte, putem să aducem un plus de valoare patrimoniului natural şi cultural al tuturor regiunilor din România şi, în acelaşi timp, putem să conştientizăm mai bine importanţa şi beneficiile pe care acestea le oferă.” - Cosmin Dumitrache

© Dan Dinu (toate imaginile)

Ce am inițiat

Dacă spuneam despre anul trecut că a fost unul plin, ei bine 2017 a reușit să îl depășească. Am avut lansări de noi episoade din serialul Descoperă România Sălbatică, ce și-a încheiat primul sezon, am avut noi expoziții și prezentări, am organizat a treia tabără PhotoLife, am continuat proiectele mai vechi și am demarat unele extrem de îndrăznețe. Suntem mereu în priză, pentru că viața fotografică din România are nevoie de fiecare dintre noi pentru a crește și pentru a se dezvolta. Indiferent cât de mare sau mică este implicarea noastră, a tuturor, aceasta este extrem de importantă.

Foto-documentarea faunei

prezentare despre fotografia documentare la F64

Inițiată în cadrul proiectului „Întâlnire cu fotografia”, desfășurat la Librăria Okian din Brașov, această prezentare își propune să aducă în fața publicului un domeniu uneori trecut cu vederea: fotografia documentară a faunei.

Cristian Goga și Dan Dinu au mers de această dată la F64 cu această prezentare, iar cei prezenți au putut afla mai multe despre importanța acestui gen fotografic. Domeniul fotografiei documentare este extrem de important din punct de vedere istoric, pentru că reflectă o lume care la un moment dat poate să nu mai existe, fiind în același timp un instrument de studiu.

Pentru că s-a bucurat de o susținere numeroasă, plănuim să continuăm prezentarea și în alte orașe.

© Cristian Goga

© Dan Dinu

Peisaje britanice

expoziție foto la F64

După ce a fost vernisată anul trecut la Brașov, expoziția „Peisaje britanice”, semnată Dan Dinu, Laurent Lefèvre și Vlad Popescu, a fost găzduită la F64 în București. Expoziția reunește peisaje din Irlanda de Nord, Coasta Juristică a Dorsetului și Scoția. O galerie mai amplă cu o parte din imaginile din expoziție găsiți în numărul trecut al revistei, iar pe www.vimeo.com/dandinu/scotia puteți vedea un scurt film despre Scoția, realizat de Cosmin Dumitrache împreună cu Dan Dinu și Horia Bogdan.

© Dan Dinu

Road Trip 4 Nature

o aventură inedită în parcurile naționale din SUA

Dan Dinu și Cosmin Dumitrache s-au înhămat în acest an la un proiect inedit, care să vă arate frumusețea unora dintre cele mai spectaculoase parcuri naționale ale Statelor Unite, cu ajutorul unui film documentar și a unei expoziții de fotografie.

Dincolo de asta însă, proiectul își propune să aducă acasă informații despre cum sunt protejate aceste parcuri, despre problemele cu care se confruntă cei ce le administrează și despre modul în care aceștia reușesc să le promoveze și să le gestioneze. Toate aceste informații vor ajuta ariile protejate de la noi, prin implicarea colegilor de la ProPark. Ei vor folosi materialele realizate pentru a implementa și mai bine ceea ce fac deja în sprijinul parcurilor naturale și naționale din țară, aducând un plus de valoare în lupta pentru conservarea naturii.

“Pot spune că acest proiect reprezintă o încununare a ultimilor cinci ani de activitate în producția de filme documentare, dar și o nouă provocare. Prima tură a fost o

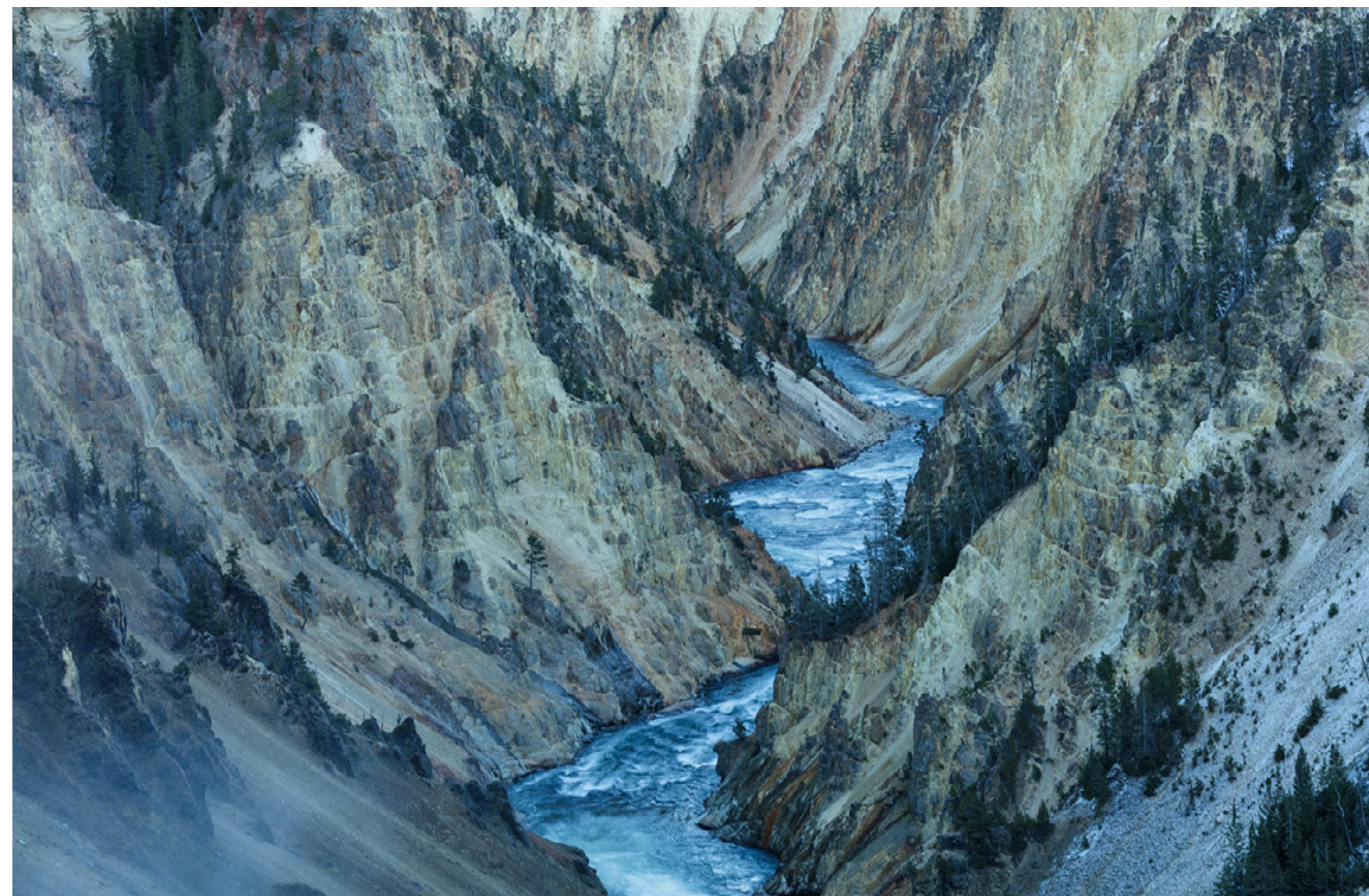

Prima tură a proiectului a fost realizată în luna octombrie, iar parcurile vizitate au fost: Great Smoky Mountains, Congaree, Badlands, Grand Tetons și Yellowstone, urmând ca anul viitor, în primăvară, să fie demarată o a doua tură în alte parcuri emblematice.

Road Trip 4 Nature este posibil datorită sprijinului Ambasadei SUA, ProPark, PhotoLife, NTD (Nature and Travel Documentaries), Explore Travel și Nikon.

Până la finalizarea și lansarea filmului, vă invităm să urmăriți aventura celor patru protagoniști (Cosmin Dumitrache, Dan Dinu, Laurent Lefèvre și Vlad Popescu) pe parcursul a șase episoade de making of, pe care le puteți găsi pe Facebook la adresa www.facebook.com/dandinuphotolife

adevărată aventură și o experiență inedită, în care am avut parte de multe momente unice, așa că suntem nerăbdători să ne întoarcem pentru partea a doua în primăvară, urmând ca în vară să finalizăm și să facem public întregul film.” - Cosmin Dumitrache

© Laurent Lefèvre

© Vlad Popescu

Photo hide

un alt mod de a fotografia animalele sălbatice

Alături de [Fundația Conservation Carpathia](#), PhotoLife și-a propus să dezvolte sau să adapteze un sistem de observatoare foto, din care cei pasionați de animale sălbatice să poată fotografia în voie, fără a stingheri comportamentul speciilor din jur.

Am început cu testarea și adaptarea unor observatoare deja construite de Carpathia pe Valea Dâmboviței, în zona lor de conservare, dar am demarat pe parcurs și proiecte noi.

În această toamnă, am realizat la [Ferma Ecologică din Cobor](#) un hide specializat pentru fotografierea păsărilor. Această construcție este una specială prin faptul că are o piscină în care animalele pot veni să bea apă sau să se scalde. Zona aleasă este una extrem de bogată avifaunistic, iar hide-ul va oferi posibilitatea de a fotografia de la nivelul apei, fiind îngropat în sol. În curând vom face cunoscut un program mai detaliat al acestor observatoare și vom organiza ture speciale pentru cei pasionați.

“Anul acesta a fost unul în care m-am concentrat destul de mult pe fotografierea animalelor sălbatice. Chiar dacă am reușit să fotografiez tigri în India, bizoni și coioți în Yellowstone, sau vulturi în Spania, cel mai mult m-am bucurat că am reușit în sfârșit să fotografiez un urs în Carpații Românești. Dezvoltarea unui sistem de hide-uri foto este de mult în mintea mea și sper, ca odată începută colaborarea cu Fundația Conservation Carpathia, să avem cât de curând mai multe

astfel de observatoare din care să ne bucurăm în voie de fotografie, fără a stingheri cu nimic viața animalelor din jur.” - Dan Dinu

© Dan Dinu (toate imaginile)

Tabăra PhotoLife

o aniversare de 10 ani la Cobor

Începută în urmă cu doi ani, Tabăra PhotoLife a plecat de la ideea de a oferi celor care vin frecvent la turele noastre un nou prilej de întâlnire. Pe lângă oamenii pe care deja îi cunoaștem, încercăm să avem alături și prieteni noi, așa că de fiecare dată organizăm un concurs prin intermediul căruia cei interesați să poată obține un loc în tabără alături de noi.

În prima ediție am mers în Colinele Transilvaniei, la [Casa de Oaspeți Cincșor](#), iar anul trecut ne-am bucurat de [Cabana Cetățile Ponorului](#), situată în inima Parcului Natural Apuseni.

La 10 ani de PhotoLife nu aveam cum să nu organizăm o tabără care să ofere nu numai un prilej de a face niște fotografii frumoase, dar,

de ce nu, și o petrecere pe cinste. Am ales să mergem la [Ferma Ecologică din Cobor](#), unde am găsit tot sprijinul necesar și unde, timp de patru zile, ne-am simțit ca acasă.

Am fotografiat peisajul frumos din Podișul Hârtibaciului, unde ne-am bucurat de aer curat și de natură, am fotografiat caii de la fermă, ulițele satului, biserica sau oamenii locului, toate în compania partenerilor noștri de la Nikon, care au împlinit și ei anul acesta tot 10 ani. Desigur că ne propunem să mergem și anul viitor într-o nouă tabără, ca de fiecare dată tot gratuită.

Imaginile participante la concurs sunt prezentate în galeria de pe pagina noastră de [Facebook](#).

© Dan Dinu

Africa

prezentare Dan Dinu la F64

Poveștile din Kenya, Uganda și Namibia, cele trei țări în care am organizat ture de safari la PhotoLife, au fost depănate de către Dan Dinu într-o întâlnire la F64 în București. Fiecare țară în parte a venit cu animalele ei, cu peisajele ei și, mai ales, cu aventurile ei.

Dacă vreți să vedeți și voi imaginile din turele foto și să ascultați poveștile și pățaniile de acolo, intrați pe [canalul de YouTube F64](#).

© Mihai Olaru

© Dan Dinu

Descoperă România Sălbatică

serial documentar despre fotografie și natură

Realizat sub sigla **NTD** (Nature and Travel Documentaries), serialul „Descoperă România Sălbatică” își propune să te poarte, prin intermediul fotografiei, în unele dintre cel mai interesante zone ale țării, dar să îți și arate locuri mai puțin cunoscute, însă la fel de frumoase și pline de viață.

Dan Dinu este prezentatorul filmelor și impletește informațiile despre locurile vizitate, cu numeroase sfaturi despre fotografie. Cosmin Dumitrache este responsabil de filmare și montaj, aducând în fiecare episod abordări și idei noi.

Primul sezon este disponibil integral, iar cele șase episoade au fost filmate în: Mestecănișul de la

Reci din Covasna, Delta Dunării, Valea Ialomiței din Parcul Natural Bucegi, Zona Padiș din Parcul Natural Apuseni și Masivul Ciucaș. Ultimul episod este unul în care puteți afla povestea serialului și cum a fost acesta realizat.

Al doilea sezon este filmat în totalitate și este în etapa de post-producție. Zonele pe care le veți descoperi de această dată sunt: Parcul Național Ceahlău, Parcul Natural Porțile de Fier, Parcul Național Piatra Craiului, Parcul Natural Grădiștea Muncelului - Cioclovina și Pădurea Craiului.

Puteți urmări primul sezon al serialului pe www.romanasalbatica.ro/filme

© Dan Dinu (toate imaginile)

Ce ni s-a întâmplat

Plecăm mereu la drum cu așteptări mari, mai ales atunci când mergem într-un loc nou. Uneori acestea se adevăresc, alteori nu, însă cel mai important lucru este să nu ne pierdem speranța și să fim răbdători. Iată o poveste exact despre acest lucru.

O întâlnire mult așteptată

cu tigrii din Bandhavgarh

Încă din copilărie am visat să văd tigrii, aceștia fiind printre animalele mele preferate. Multe alte priorități au venit și au plecat între timp. Ideea nu a fost însă pierdută și a prins contur mai serios în urmă cu ceva timp, când am primit o invitație

de la [Pugdundee Safaris](#) să organizez o tură de wildlife în India. Totul suna extrem de bine, însă am vrut să văd mai întâi cum stau lucrurile acolo, așa că am plecat într-o tură de recunoaștere împreună cu Cristian Goga, alături de care am împărțit multe alte ture dedicate fotografierii animalelor.

Știam că în India nu este la fel ca în Africa, iar animalele, în special tigrii, sunt mult mai greu de văzut. Cu toate astea am zis că trebuie să ne punem norocul la încercare în cele șase ture de safari pe care le aveam în Bandhavgarh, cel mai

vestit parc pentru tigri din India, recomandat de partenerii noștri de acolo.

În prima tură de safari nu am reușit să vedem nimic, deși am avut ceva șanse, semnalele de alarmă din partea langurilor sau căprioarelor fiind suficiente în jur. Ne-am zis că nu putem fi atât de norocoși să fotografiem tigrul chiar de la început, așa că am fost răbdători. A doua tură a fost la fel. La lodge povesteam cu alți turiști care ne spuneau cum au văzut ei tigri chiar din prima zi; ba printre ei era și un fotograf australian care văzuse în fiecare tură cel puțin un tigrul și reușise chiar și ceva imagini, cu care ne făcea în ciudă seara la cină. Competiția era deschisă. Noi, în continuare, după patru ture de safari, eram ghinionistii grupului. Presiunea începea să crească și să apese pe umerii ghidului. Mai aveam doar două ture, una seara și cealaltă în dimineața următoare. Norocul nu mai părea să suradă nimănui, nici chiar australianului, care se întorsese cu mâna goală din ultimele ture. Noi, însă, speram în continuare.

© Dan Dinu

În ultima seară ne-am concentrat mai mult pe căutarea tigrilor (lucru pe care îl ignorasem în primele zile) și, spre finalul zilei, am reușit să vedem un mascul timp de zece secunde, trecând printr-o poiană. Nu era un cadru de poză, dar în euforia momentului tot am declanșat.

Ultima dimineață și ultima șansă pentru noi. De data asta am găsit două femele tinere, surori, care se jucau undeva prin pădure, ce-i drept cam departe și cam în desiș. Am așteptat însă, sperând în continuare. La un moment dat, una s-a suit pe un buștean și a început să se întindă pe copacul din apropiere. Deja era mai bine, cadrul devenise mai curat. După încă un pic de așteptare, tigroaicele

au venit exact către mașini printr-o pădure rară, perfectă parcă pentru a le pune în valoare. Au înaintat pe o pajiște de lângă și au început din nou să se joace. Acesta a fost momentul mult visat. În scurt timp am reușit să fotografiez nu doar animalele în sine, dar și comportamentul acestora, mult mai greu de surprins. Era ultima zi de safari și ultimul moment petrecut în parc, iar după această imagine ne-am și îndreptat către ieșire.

Răbdarea mi-a fost încă o dată pe deplin răsplătită, iar de această dată, la masă, nu s-au mai ascultat poveștile australianului, ci ale noastre.

Dan Dinu

Rețeta PhotoLife

Ne place să credem că se formează deja o tradiție la PhotoLife, aceea de a ne bucura nu numai de fotografie, dar și de mâncare delicioasă. A găti la turele foto pentru tot grupul, este pentru Dan Dinu deja o tradiție, începută încă din 2011, de la prima tură din Dolomiți. Să nu credeți că este o obligație anume, ci mai degrabă o plăcere personală. Nu știm de ce unii fotografi dezvoltă o pasiune pentru gătit, dar suntem cu siguranță convinși că putem fi mult mai creativi după o masă delicioasă. Dintre toate preparatele pe care le-am încercat împreună, unul anume a rămas de referință, chiar dacă a intrat în meniul nostru relativ târziu, anul trecut la tura din Dorset.

Lasagna

o mâncare creată special pentru a fi împărțită cu prietenii

Pentru mine, gătitul este la fel ca fotografia, fără o rețetă anume. Sunt niște reguli generale, însă asta nu înseamnă că dacă te abați este greșit. De lasagna m-am apucat acasă, fiind nemulțumit de cea pe care am mâncat-o prin oraș, ba uneori și de cea pe care am mâncat-o în Italia. Este cu siguranță una dintre mâncărurile mele preferate și, după câte am văzut, devine și o rețetă obligatorie la turele foto.

Sunt nenumărate moduri de a găti lasagna, se poate face cu pui, vegetariană, cu spanac, cu ciuperci, însă pentru mine lasagna începe de la un sos ragu, gătit cum altfel, dacă nu cu o carne bună de vită. Așadar, căliți carnea tocată, iar când este ușor rumenită adăugați morcov și țelină date în prealabil printr-o răzătoare fină. După ce se rumenește așa

cum trebuie, stingeți totul cu un pahar de vin roșu. Când acesta se mai evaporă, adăugați sosul de roșii, preferabil unul cu busuioc, după gustul meu desigur. Totul trebuie lăsat să fiarbă la foc mic, cel puțin 45 de minute. Secretul este să fiarbă cât mai mult, pentru ca toate gusturile să se pătrundă așa cum trebuie. O a doua parte a secretului este să faceți sosul din timp, poate chiar cu o zi înainte, pentru ca gustul să se dezvolte complet.

Pe lângă sosul ragu, mai aveți nevoie de sos bechamel. Nu vă mai spun aici cum se face, găsiți această rețetă, ce are la bază: lapte, făină și unt, peste tot. Ce trebuie să adăugați, dacă nu prevede rețeta respectivă, este nucșoara. Aceasta va conferi o aromă minunată preparatului final.

© Dan Dinu

Foile de lasagna se găsesc în orice magazin, însă vă recomand să luați unele de bună calitate. Luați o tavă mai înaltă, dreptunghiulară sau pătrată, de preferință, și începeți să puneți un strat foarte subțire de sos bechamel, peste care așezați foile de lasagna. Peste acestea așezați un strat de sos ragu, presărați parmezan ras și apoi din nou bechamel, alte foi și așa mai departe. Stratul de deasupra trebuie să fie de sos ragu, peste care puneți câteva felii de mozzarella proaspătă. Dacă vă place, mai puteți pune și câteva frunze de busuioc verde, iar apoi puneți totul la cuptor. Lăsați la copt până ce stratul de mozzarella de deasupra se rumenește. Ar trebui să fie timp destul ca foile de lasagna să se gătească, dar nu să devină prea moi, să rămână „al dente”, cum spun italienii.

Acestea fiind spuse, pot doar să vă urez: „Poftă bună!”. Nu uitați că lasagna este un fel de mâncare ce, de obicei, necesită ceva oameni în jurul mesei. Așadar, gătiți prima dată pentru voi, să fiți siguri că vă iese, iar a doua oară chemați niște prieteni.

Așa cum am tot spus, PhotoLife nu este numai despre fotografie, este despre prieteni, despre mâncare bună și despre poveștile ce se deapănă cel mai frumos la o masă gustoasă și la un pahar de vin.

Dan Dinu

Turele noastre

Anul 2017 a fost pentru noi unul cu mai puține ture și asta pentru că am fost prinși în multe alte proiecte. Am avut o singură tură complet nouă, cea din nordul Spaniei, unde am fotografiat coasta din Asturia și Biscaya, însă am reeditat altele în condiții diferite, cum ar fi Lofoten în plină iarnă. În toamnă am revenit în Bretania, pentru a doua oară, și am reeditat și ture prin țară, în Delta Dunării, Colinele Transilvaniei sau Țara Lăpușului. Poate că am cunoscut mai puțini oameni noi în acest an, însă cu siguranță aceștia au fost la fel de implicați ca toți ceilalți de dinaintea lor, făcându-ne nouă sarcina mai ușoară. Le mulțumim tuturor celor care ne-au fost aproape.

Coasta Spaniei

prima tură pe coasta din Asturia și Biscaya

O mare parte din plăcerea de a fotografia se naște din descoperirea și explorarea unui anumit loc. În tura foto din Asturia și Biscaya, am făcut exact acest lucru... am explorat. Locul este ideal pentru așa ceva, pentru că diferența dintre flux și reflux este atât de mare încât ai ocazia să descoperi zone deosebite, altfel închise de apă; trebuie să știi cont doar că timpul în care poți face acest lucru este unul destul de scurt. Sincronizarea este extrem de importantă, mai ales dacă vrei să prinzi un răsărit sau un apus. Chiar dacă poate nu am avut noi baftă de cele mai frumoase lumini în această tură, cu siguranță ne-am bucurat de

fiecare petec de plajă pe care refluxul ne-a lăsat să îl descoperim, de fiecare val care ne-a ajutat să compunem, de fiecare textură inedită care ne-a pus la încercare spiritul abstract și, ca de obicei, de mâncare bună și de o companie mai mult decât plăcută. Începem să credem că, dincolo de fotografie, rețeta succesului într-o tură foto este modul în care grupul interacționează.

Le mulțumim celor care ne-au fost alături și vă așteptăm și pe voi la o astfel de aventură anul viitor. www.photolife.ro/Coasta-Spaniei

© Dan Dinu

Luminile Nordului

iarna în Lofoten cu Dan Dinu și Dorin Bofan

După două ture de toamnă în minunatul arhipelag din nordul Norvegiei, în acest an am ales să mergem iarna, pentru a mai varia un pic peisajul. Și ce iarnă am avut. Ne-a nins aproape în continuu, iar atunci când s-a oprit, peisajul a fost de vis.

Uneori plecăm la drum cu așteptări mari, iar în momentul în care acestea nu se adeveresc, ar fi bine să nu ne frustrăm, ci mai degrabă să devenim creativi și să încercăm ceva nou. Asta am făcut și noi la tura din Lofoten, pentru că, de data asta, nu am mai avut parte de Aurore.

Vremea capricioasă ne-a oferit însă multe alte cadre frumoase, pline de atmosfera acestui loc minunat. Nu tot timpul este despre spectacol, uneori este și despre subtilitate.

Le mulțumesc celor care au făcut această tură una minunată și care au îndurat cu stoicism vremea de afară. De altfel, aproape întreaga echipă se reîntoarce anul viitor, cu speranța că, de această dată, vom vedea pe cer și luminile nordului. Perseverența lor sunt sigur că va fi răsplătită din plin.

Coasta Bretoniei

al doilea photo tour pe coasta de vest a Franței

La finalul acestui an am mers din nou pe Coasta Bretoniei, unde, și de această dată, ne-am bucurat de o vreme capricioasă. A fost o adevărată provocare fotografică, însă cei prezenți s-au bucurat din plin de ploaie, vânt, soare, ba chiar și grindină. Am mers din nou la Mont Saint-Michel, la Saint Malo, pe coasta de granit roz sau în căutare de faruri inedite.

Ne-am bucurat din nou de mâncare delicioasă, atât la restaurantele din zonă testate anul trecut, cât și la locul nostru de cazare, unde Dan Dinu și Laurent Lefèvre și-au cam făcut de cap, gătind tartiflette, lasagna și alte rețete mai mult sau mai puțin franțuzești. Plănuim să revenim în Franța, poate chiar cu un loc nou, așa că țineți aproape.

În Țara Lăpușului

din nou prin Maramureș

S-a întâmplat de puține ori, dar s-a mai întâmplat, ca la un workshop de fotografie să fim nevoiți să rămânem în casă, fără prea multe șanse să ieșim pe afară. Vremea din Maramureș se anunța interesantă, cu multă zăpadă, însă un val de căldură a topit totul și ploile nu au mai conținut. A fost mai degrabă primăvară timpurie decât iarnă. Suntem însă pregătiți și pentru astfel de situații, așa că am discutat despre fotografie, despre editare și sunt convins că toată lumea a avut câte ceva de învățat.

Norocul nu ne-a ocolit chiar de tot, pentru că, într-una din zile, ne-am trezit la poarta pensiunii cu un grup de copii îmbrăcați de sărbătoare, care

au venit să facă niște poze la căsuța muzeu a gazdelor noastre. Așadar, pentru câteva ore, am putut să experimentăm fotografia de portret.

Și de această dată gazdele noastre ne-au răsfătat cu mâcăruri felurite și ne-au făcut să ne simțim ca acasă.

Indiferent că reușești sau nu să te bucuri de ceea ce ți-ai propus la o tură foto, cel mai important este să ai aproape un grup de oameni faini, alături de care să te bucuri pe deplin de momentele petrecute împreună... iar de asta, nu am dus lipsă niciodată.

Portretul fine-art

workshop de portret cu Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir

După experiența de anul trecut, am înțeles dorința voastră de a experimenta mai mult fotografia de portret, așa că Luiza Boldeanu și Tatiana Volontir au revenit cu un nou workshop dedicat acestui gen fotografic. Cei prezenți au putut învăța despre tainele portretului artistic, au aflat cum să folosească lumina în avantajul lor, cum să compună, au învățat despre simbolistică, despre

inspirație și despre cum să spună o poveste. Vom continua această serie de workshop-uri și, pentru a fi mai aproape de voi, vom încerca să le organizăm și în alte orașe.

Până atunci însă, următoarea sesiune va fi tot în Brașov, așa că țineți aproape pentru mai multe detalii.

Delta Dunării

cel mai longeviv photo tour al nostru

Mergem de șapte ani în Delta Dunării, uneori chiar și de două ori pe an, și asta doar pentru turele foto. Dacă noi nu ne-am plictisit încă, înseamnă că există în acest loc ceva magic.

Anul acesta am avut o tură absolut superbă. Vreme destul de bună, păsări foarte multe și prietenoase, ba chiar și niște specialități pe alocuri. Ne-am bucurat de pelicani în fiecare zi, peste tot și în număr foarte mare, de lopătari, codalbi, pescărei albaștri, ba chiar și de o colonie de vânturei de seară. Dacă mai adăugăm aici și un apus de soare superb și un grup de oameni faini, am găsit rețeta unui photo tour de zile mari. Ca de obicei ne-am bucurat de mâncarea bună

servită de gazdele noastre, mult pește desigur, și de expertiza ghizilor noștri, pentru a găsi cele mai frumoase locuri și cât mai multe momente fotogenice.

Este cea mai longevivă tură foto a noastră și nu avem de gând să renunțăm la ea, așa că în anul care vine vă așteptăm din nou în Deltă, acest minunat loc unde, datorită interesului vostru foarte mare, avem două ture foto: una în primăvară și cealaltă în toamnă.

www.photolife.ro/Wildlife-in-Delta-Dunarii

Cetăți Medievale

din nou prin Colinele Transilvaniei

Primul nostru workshop din acest an a fost cel dedicat Cetăților Medievale din Colinele Transilvaniei. Ne-am cazat și de această dată la Casa de oaspeți din Cincșor, un loc minunat pe care vi-l recomandăm cu căldură, și chiar dacă am înfruntat dimineți destul de friguroase, am fost perseverenți și am colindat dealurile din zona de sud a Podișului Hârtibaciu în căutare de momente frumoase. Am fotografiat la Cincșor, Cincu, Merghindeal și Hosman, dar și la Sibiu,

unde cei prezenți au avut parte de o provocare fotografică. Ne-am delectat și de această dată cu mâncarea lui Chef Adrian și ne-am bucurat de multe discuții pe teme fotografice. Una peste alta, am avut parte de încă un workshop în care să ne bucurăm de fotografie și de călătorie.

Vă așteptăm și pe voi data viitoare să descoperiți cetățile medievale din Colinele Transilvaniei. www.photolife.ro/Cetati-medievale

Fotografiile voastre

Ne plac fotografiile frumoase, cu atât mai mult cele pe care le-am realizat împreună. Indiferent că sunt de pe Coasta Bretaniei și a Spaniei, sau din lumea înghețată a nordului, din Colinele Transilvaniei, Maramureș sau Delta Dunării, ne face o mare plăcere să promovăm câteva dintre ele în paginile revistei. Nu tot timpul este despre compoziții cum nu s-au mai văzut, uneori este despre căutare, încercare, regăsire și, mai ales, despre curajul de a arăta și altora ce ne place. Le mulțumim celor care au acceptat provocarea noastră.

Alex Bobeică
Coasta Spaniei (photo tour în Asturia și Biscaya)

„Playa del Silencio a reprezentat una dintre cele mai frumoase destinații din aventura noastră pe coasta spaniolă. Deși am așteptat câteva ore bune până la apusul soarelui, în care am înfruntat și câteva averse, pot spune că a meritat, iar efortul ne-a fost răsplătit. Am fotografiat acest loc minunat într-o lumină superbă de apus, iar cerul dramatic și razele de soare care străpung norii, au creat o imagine ideală pentru acest loc din Golful Biscaya.”

Vlad Popescu - Coasta Spaniei (photo tour în Asturia și Biscaya)

„Tura foto de pe Dealul Cetății - Lempeș mi-a adus marea bucurie de a realiza o imagine din categoria celor pe care, inițial, nici măcar teoretic nu le înțelegeam. O imagine cu subiectul luminat și fundalul foarte întunecat în miezul zilei. Experiența a fost și mai îmbucurătoare grație oamenilor minunați alături de care am împărtășit pasiunea pentru fotografie.”

Denisa Tomulescu - Lempeș (tură curs foto)

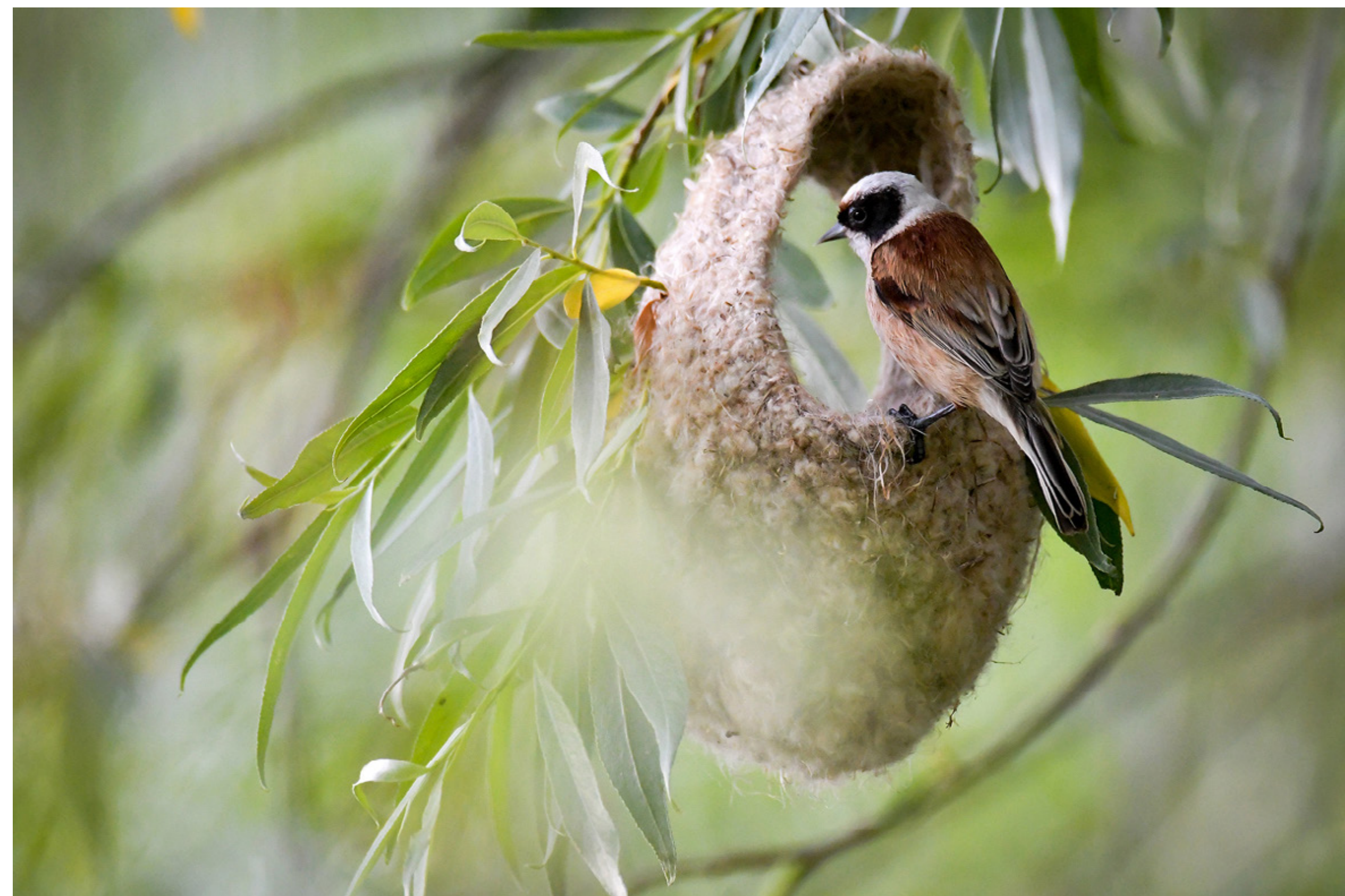
„Îmi doream o astfel de imagine low key cu o egretă; știu, ideea nu este originală, dar era prea tentant contrastul acesta radical între albul păsării și negrul fundalului, însă fie păsările întâlnite nu erau în poziția dorită, fie nu mă mișcam eu îndeajuns de rapid. Ocazia s-a ivit abia pe drumul de întoarcere când modelul din imagine a binevoit să pozeze pentru mine.”

Mircea Sasu - Wildlife în Delta Dunării (photo tour)

Raluca Enache
Wildlife în Delta Dunării (photo tour)

„Fascinat de limbajul acustic și comportamental al pițigoiului, am fost la un pas să-l ratez pe micul ștregar. O rază de lumină s-a strecurat printre crengile răsfirate de vânt. A fost momentul în care toate noțiunile teoretice, imaginile de la curs și sfaturile din teren s-au revărsat pe declanșator. Universul evantaiului de imagini bătea la porțile sufletului meu. Șansa mi-a surâs. O experiență aparte, frumoasă, cu amprenta de suflet a unui profesionist: Dan Dinu.”

Dan Străuț - Rotbav (tură curs foto)

„Deși am plecat de acasă cu gândul la cetățile medievale pe care urma să le vizitez, mă bucur că am avut ocazia să fotografiez și oameni. Am văzut locuri deosebite, de care știam, dar pe care nu am avut ocazia să le văd până acum. Locația superbă în care am fost cazați, mâncarea de excepție și oamenii faini cu aceeași pasiune, au fost ingredientele unui workshop de fotografie perfect.”

Gheorghe Butoeru - Cetăți Medievale (workshop foto la Cincșor)

„Workshop-ul de portret artistic din Brașov, cu Tatiana și Luiza, mi-a arătat că pot mai mult și că trebuie să muncesc mai mult. Cele două fotografii sunt atât de bune, încât îți dai seama că pe lângă talentul cu care te înzestrează natura, trebuie depusă și multă muncă. Amândouă, de o sensibilitate aparte, mi-au transmis, pe lângă învățăminte tehnice, mai ales emoții, stări, dorința de a crea povești. Modelul s-a pliat perfect pe ceea ce am vrut să construiesc, prin joacă, nostalgie, sinceritate, simplitate. Recomand tuturor pasionaților să meargă la acest workshop, sigur vă va schimba percepția despre cum abordați fotografia de portret.”

Sabina Radu - Portretul fine-art (workshop foto în Brașov)

„Am reușit să surprind acest loc din Playa del Silencio, inundat într-o lumină albastră, atunci când ultimele raze de soare au luminat stâncile și au creat premisele unei imagini impresionante, care parcă te îmbie la visare și te duce cu gândul la un peisaj idilic. Coasta de nord a Spaniei poate oferi celor interesați de fotografie peisaje impunătoare, care, într-o lumină propice, pot crea imagini superbe. Recomand tuturor o tură în aceste locuri uimitoare.”

Vlad Popescu - Coasta Spaniei (photo tour în Asturia și Biscaya)

*Laurent Lefèvre
Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)*

„Bretania este un ținut minunat, de poveste, cu peisaje superbe, pe care ai vrea să le păstrezi mereu în suflet. Uneori, lentila aparatului de fotografiat nu reușește însă decât să surprindă parțial bogăția de lumină și culoare ce se oferă ochiului avid de frumos. Dar, poate că ceea ce rămâne immortalizat, este suficient pentru a începe o călătorie minunată printre poveștile fără cuvinte ce se lasă spuse în imagini. Sus, pe muntele Saint Michel, ușa mănăstirii se deschide către un «dincolo» pe care ni-l aduce mai aproape.”

Mihaela Duță - Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)

„Coasta de granit roz a Bretaniei îmi va rămâne mult timp întipărită în minte. Acele stânci șlefuite de vânt și de talazurile mării, căpătând forme extraordinare, o lume de peninsule stâncoase înconjurată de insule și faruri plutind în cețuri. Și dacă le voi uita, din fericire am fotografiile realizate în această tură foto de excepție.”

Petru Șolcă - Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)

„Mont Saint Michel reprezintă un loc iconic, cu adânci rădăcini în istoria Franței. Foarte fotogenic, acest loc permite compoziții variate, ce pot fi realizate în diferite momente ale zilei. La ora albastră am realizat o imagine clasică a vechii abații, cocoțate în vârful de stâncă.”

Dragoș Ioneanu - Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)

„În fața cârciumii dintr-un sătuc uitat de lume, în Lofoten, Norvegia, pe un viscol nebun, oprește un microbuz cu fotografi români, pasionați și zgribuliți. Coborâm în grabă, visând la un ceai cald. În cadrul ușii, un personaj de poveste. Trag două, trei cadre în fugă. Expresia acestui bijutier italian ce trăiește în viscolul norvegian rămâne de neuitat.”
Radu Popovici - Luminile Nordului (photo tour în Lofoten, Norvegia)

Lehel Gyorgy
Portretul fine-art (workshop foto în Brașov)

„Am plecat în Norvegia cu un singur gând: să văd Aurora Boreală. M-am întors din Norvegia cu un singur gând: să revăd și să resimt magia unui ținut care, deși înghețat, emană o căldură anume.”

Irina Roșca - Luminile Nordului (photo tour în Lofoten, Norvegia)

„Trezii de la 5:30 și căutând locul perfect pentru a fotografia un răsărit cețos de februarie, am dat peste un câmp pe marginea drumului care ne-a oferit acest spectacol. De cele mai multe ori, cadrele cele mai frumoase se obțin acolo unde te aștepti cel mai puțin.”

Lucia Ghirca - Cetăți Medievale (workshop foto la Cincșor)

„Adăpostită sub o umbrelă, apărată fiind doar de ea și de zidurile cetății care țin departe valurile ce vor să o șteargă, așa cum spală o mărturie scrijelită în nisip. Dragostea...”

Andra Panduru - Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)

„În timpul unei ieșiri la ora albastră, după nenumărate încercări de a fotografia turnul Bisericii Catolice din Piața Mare într-un cadru inedit, am observat această bunicuță mergând, cu un pas greoi, chiar pe lângă zidul bisericii. Norocul meu a fost că subiectul mi-a permis să-mi iau tot timpul de care am avut nevoie ca să-mi aleg cadrul perfect, cu simetria frumoasă a geamurilor și setările potrivite prin care să obțin această nuanță gălbui-portocalie a luminii, în contrast perfect cu bunicuța mea. Cu siguranță este una din fotografiile mele preferate.”

Lucia Ghirca - Cetăți Medievale (workshop foto la Cincșor)

„Farul Men Ruz este un simbol al coastei de granit roz. Construit din materialul oferit de stâncile din jur, acesta se integrează perfect în peisaj, oferind o armonie cromatică și structurală aproape perfectă. Imaginea a fost realizată puțin înainte de apus, întreaga coastă fiind inundată de o frumoasă lumină caldă.”

Dragoș Ioneanu - Coasta Bretoniei (photo tour în Franța)

„Castelul, martorul ce nu obosește privind dansul neîncetat al apei, precum mângâierea unei iubiri, tresărind parcă doar când aceasta este gata să dispară în văzduhul nemărginit.”

Andra Panduru - Coasta Bretoniei (photo tour în Franța)

„Bretania, dincolo de vremea extrem de schimbătoare, este un loc de poveste, încărcat de istorie, ce oferă posibilități fotografice nelimitate. M-am bucurat să explorez o mică parte din zona ei de coastă alături de o echipă deosebită și de un trainer care pune multă pasiune și dăruire în tot ceea ce face. Pe durata turei am avut posibilitatea să exersez fotografia cu timp lung de expunere, folosind mai multe tipuri de filtre, dar m-am bucurat totodată și de deliciale bucătăriei francezești.”

Florentina Tilvic - Coasta Bretaniei (photo tour în Franța)

*Laurent Lefèvre
Luminile Nordului (photo tour în Lofoten, Norvegia)*

„Delta Dunării a fost plină de surprize anul acesta. Bogăția de păsări ce sălășluiesc în inima stufului ni s-a perindat prin fața aparatului foto uneori în ipostaze grațioase, alteori în ipostaze amuzante, iar pelicanii au fost de departe cei mai mulți și cei mai prietenoși. Aștept cu nerăbdare workshop-ul de anul viitor, ca să mă pot lăsa din nou fermecată de comorile Deltei.”

Luiza Cerghedean - Wildlife în Delta Dunării (photo tour)

„Tura de la Rotbav a fost doar cea de-a doua tură PhotoLife la care am participat, însă a fost o ocazie foarte bună de a învăța lucruri noi referitoare la fotografia wildlife, de a sta la pândă și a urmări comportamentul diferitelor specii de păsări din zonă.”

Liviu Paltanea - Rotbav (tură foto curs)

„La finalul cursului de natură, am pornit într-o drumeție pe Dealul Lempes, la căutat subiecte de fotografiat. După ce ne-am săturat de flori și fluturi, am zărit acest gândac. Mamornicul mai este denumit și gândac puturos, deoarece, atunci când se simte în pericol, secretă o substanță uleioasă, urât mirositoare, menită să îndepărteze dușmanii. Se pare că nu ne-a văzut ca pe un pericol și a stat tacticos la pozat ca un adevărat model.”

Kinga Mihaly - Lempes (tură foto curs)

„O dimineață de toamnă ce ne dezvăluie frumusețea peisajului printre aburii dimineții, iar reflexia minunată a pădurii în calmul lacului Sfânta Ana, oferă o senzație de plutire micului ponton.”

Costi Popescu - Sfânta Ana (tură foto curs)

„Am fost în Lofoten cu marea speranță și dorință să văd magica Auroră Boreală cu proprii ochi, dar nu s-a arătat în niciuna din zilele petrecute acolo, nici măcar un pic. Cu toate acestea, Lofoten m-a răsfățat cu peisaje din altă lume, peisaje vii și dinamice, peisaje pe care nu le mai văzusem și care mi-au rămas întipărite în minte pentru totdeauna. A fost ca o vizită în atelierul de creație al Mamei Natură, secția Ape și Stâncării. Abia aștept să revin la anul, în speranța să o văd pe Aurora.”

Cristian Cergheden - Luminile Nordului (photo tour în Lofoten, Norvegia)

„Am plecat în Norvegia visând la Aurore Boreale, însă iarna a decis să ne surprindă. Nu am reușit să vedem aurorele, dar în schimb a nins. A nins ca-n basme și zăpada a pus stăpânire pe întreg peisajul. Probabil unul din cele mai inedite momente a fost pe una dintre plaje, unde ne oprisem să facem fotografii și am găsit niște surferi îndrăzneți, care nu s-au lăsat speriați de frigul și fulgii mari de zăpadă. Întreaga scenă părea atât de ireală, încât aveam impresia că sunt într-un vis.”

Nadia Comănici - Luminile Nordului (photo tour în Lofoten, Norvegia)

Concurs PhotoLife

Anul acesta am inițiat pe grupul de Facebook PhotoLife Hub un concurs cu tematică lunară, unde cei mai activi dintre voi au putut participa, dar și juriza. Imaginea câștigătoare din fiecare lună a fost aleasă după preferințele voastre, prin Like-uri. Grupul de Facebook este unul închis, dedicat doar celor care au urmat o activitate alături de noi, unde puteți discuta mai multe despre ceea ce vă pasionează, puteți posta imagini și chiar organiza ture foto împreună. Iată care sunt imaginile câștigătoare, alături de alte fotografii care s-au remarcat.

Gheorghe Butoeru (Locul 1, Tema - Portret)

Sorin Tarcea (Tema - Peisaj de toamnă)

Dragoș Deme (Tema - Peisaj citadin)

Patricia Costea (Tema - Călătorie)

Sorin Tarcea (Tema - Reflexie)

Gheorghe Butoeru (Tema - Călătorie)

Radu Popovici (Tema - Peisaj citadin)

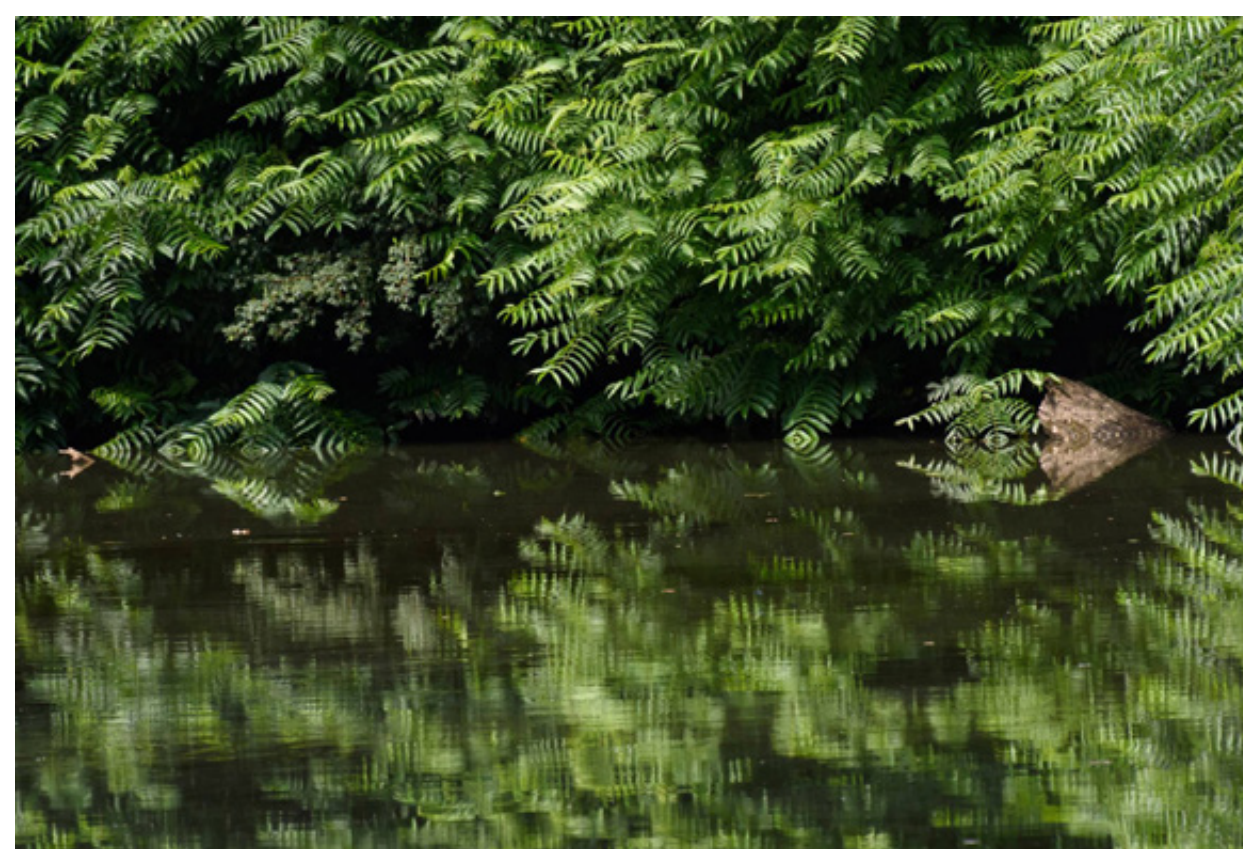
Răzvan Iliescu (Locul I, Tema - Peisaj citadin)

Adam Attila (Locul I - Tema - Peisaj de toamnă)

Kinga Mihaly (Locul I, Tema - Călătorie)

Alex Chirilă (Tema - Reflexie)

Lică Oniga (Locul I, Tema - Reflexie)

Calendar 2018

Fiecare an vine cu provocările lui. Dacă pentru voi acestea încep cu turele foto la care vă înscrieți, pentru noi apar mult mai devreme, când începem să pregătim programele noi. Căutăm locuri inedite, facem o documentare temeinică, uneori mergem în recunoaștere, alteori ne bazăm pe toată experiența ghizilor noștri locali, toate astea ca, în final, să aranjăm tura perfectă. Chiar dacă pentru noi este mult de muncă, cel mai important este ca voi să vă bucurați de călătorie și de fotografie, fără alte bătăi de cap. Acesta este motivul pentru care întotdeauna, la turele noastre, voi nu trebuie să vă gândiți ce mâncați, unde dormiți sau cum ajungeți dintr-o parte în alta. Aceasta este treaba noastră și a partenerilor noștri. Iată ce v-am pregătit pentru anul viitor.

Safari în Kenya

Samburu / Nakuru / Masai Mara

Au trecut cinci ani de la tura noastră din Kenya, și chiar dacă între timp am mers în alte două țări africane, Uganda și Namibia, prima tură de safari este cea care ne-a impresionat cel mai mult. Dacă iubești animalele, acest photo tour îți va arăta o lume incredibilă și exotice, cu numeroase oportunități fotografice.

Pe parcursul acestui safari, o să putem fotografia majoritatea animalelor simbolice ale Africii, dar și peisajul interesant al savanelor din Masai Mara, cu celebrii acacia, zonele lacustre de la Nakuru sau Naivasha, sau ineditul peisaj arid din Samburu.

2850 euro

10 zile

31 august - 09 septembrie 2018

Fotografie de peisaj și wildlife
cu Dan Dinu

O să mergem în căutarea animalelor cu mașini speciale de safari, din care se poate fotografia în condiții optime, cu barca pe lacuri, ba chiar și pe jos, în sanctuare dedicate. Tura noastră este realizată cu ajutorul ghizilor locali, care ne vor oferi tot suportul de care avem nevoie.

Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Safari-in-Kenya

© Dan Dinu (toate imaginile)

Deșertul Iordaniei

Petra / Wadi Rum / Marea Moartă

În 2015, am avut parte în Iordania de o tură foto de excepție, iar de atunci ne-am tot dorit să ne întoarcem. Lumea deșertului este fascinantă, cu atât mai mult dacă ne gândim la deșertul arab. Beduinii trăiesc aici de secole și fac din uriașele întinderi de nisip, un loc pe care îl numesc casă.

Vă invităm la o tură foto în care să descoperim lumea misterioasă săpată în roca de la Petra, beduinii din Wadi Rum și liniștea deșertului, peisajele inedite de la Marea Moartă și multe alte oportunități fotografice.

Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Desertul-Iordaniei

aprox. 1500 euro

8 zile

17-25 februarie 2018

*Fotografie de peisaj și călătorie
cu Dan Dinu*

Chiar dacă unele ture foto au locurile ocupate în acest moment, puteți să vă înscrieți pe o listă de așteptare pentru o sesiune viitoare. Puteți face acest lucru fie prin e-mail, fie pur și simplu prin înscrierea la photo tour pe site. Avem de gând să reedităm anumite sesiuni și în 2019.

© Dan Dinu

PHOTOLIFE magazine 2017 | www.photolife.ro

© Dan Dinu

Luminile nordului

Lofoten / Norvegia

Dincolo de cercul polar, la 68 de grade latitudine nordică, lumina atinge pământul sub un unghi atât de lateral, încât peisajul este fotogenic pe tot parcursul zilei. Lumina de apus și răsărit se prelungește într-o îngemănare perfectă cu ora albastră, iar pe cer pot apărea spectaculoasele lumini ale Aurorei Boreale.

Acest tărâm unic, cu fiorduri impresionante și plaje spectaculoase, cu mirosul specific al oceanului și al algelor, cu pitorescul satelor pescărești și

1650 euro

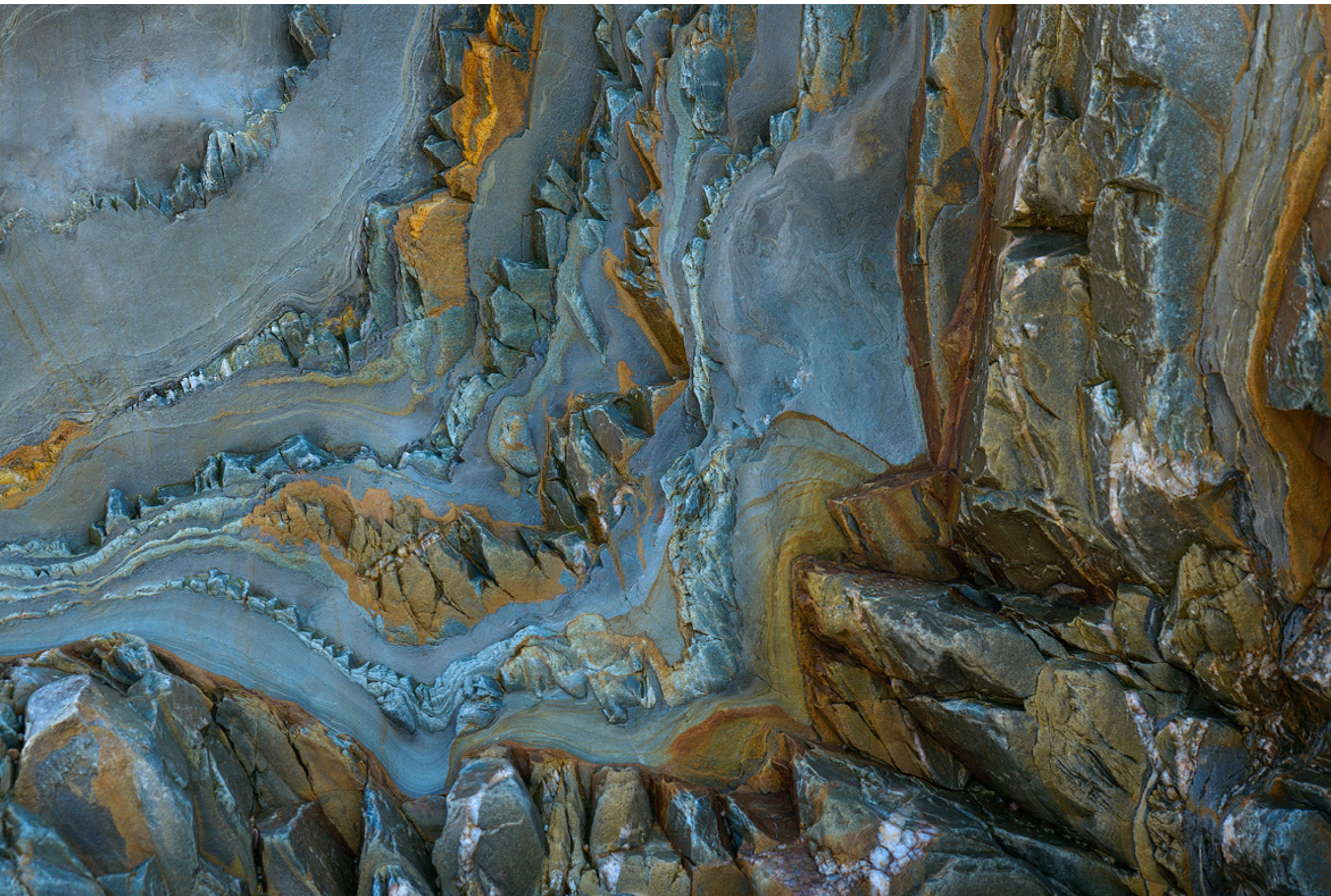
9 zile

12-20 martie 2018

*Fotografie de peisaj
cu Dan Dinu & Dorin Bofan*

cu labirintul de insule, va fi destinația noastră fotografică de excepție, alături de Dan Dinu și Dorin Bofan.

Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Luminile-nordului

© Dan Dinu

Coasta Spaniei

Asturia / Biscaya

Nordul Spaniei are unele dintre cele mai spectaculoase peisaje de coastă din Europa, iar fluxul și refluxul oferă în acest loc o dinamică inedită. Golful Biscaya este renumit pentru furtunile sale, iar acest lucru se vede în peisajul spectaculos sculptat de valuri. Peșterile, arcadele, falezele impresionante și rocile cu forme neobișnuite vor fi doar o parte din subiectele noastre.

Dacă mai punem la socoteală și delicioasa bucătărie a zonei, credem că am găsit rețeta perfectă pentru un nou photo tour marca PhotoLife.

Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Coasta-Spaniei

aprox. 1200 euro

8 zile

03-10 noiembrie 2018

*Fotografie de peisaj
cu Dan Dinu*

Cetăți medievale

Cincșor / Hosman / Făgăraș / Sibiu

Istoria medievală a Transilvaniei are multe povești, iar o mare parte dintre acestea se împletesc în ceea ce a mai rămas încă în picioare. Haideti să pătrundem împreună în cetățile sașilor, locuitori ai acestor ținuturi, ce au marcat considerabil fiecare zonă prin care au trecut. Începem cu Cincșor și continuăm cu Cincu sau Hosman, pentru a descoperi sate mai puțin umblate, biserici fortificate și spectaculoase cetăți și orașe medievale.

1200 lei

25-28 ianuarie 2018

*Fotografie de peisaj și arhitectură
cu Dan Dinu*

Mai multe informații despre acest workshop găsiți pe www.photolife.ro/Cetati-medievale

© Dan Dinu

Wildlife în Delta Dunării

Mila 23 / Delta Dunării

De cum pui pentru prima dată piciorul într-o barcă și te avânți pe canalele Deltei, rămâi cu siguranță uluit în fața acestei zone pe care uneori nu o apreciem la adevărata ei valoare. Delta se remarcă în primul rând prin bogăția avifaunei, iar tura noastră foto de aici se bazează în special pe acest aspect. Pe parcursul turei o să mergem în căutarea păsărilor, pe unele dintre cele mai frumoase și sălbatice canale și lacuri. O tură foto în lumea apelor și a păsărilor este cu siguranță o experiență ce nu trebuie ratată.

Mai multe informații despre acest photo tour găsiți pe www.photolife.ro/Wildlife-in-Delta-Dunarii

1400 lei

4 zile

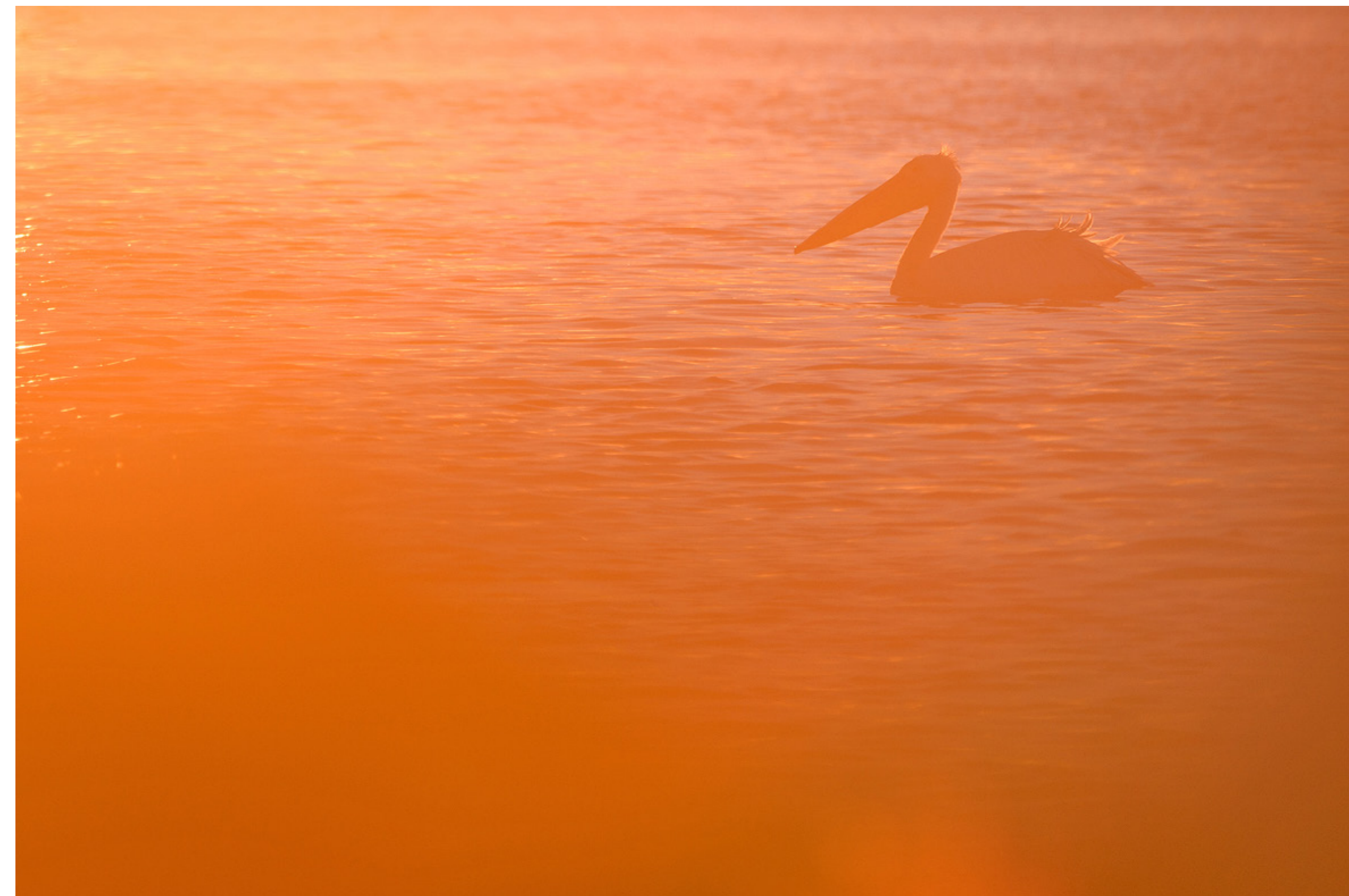
20-23 septembrie 2018

Fotografie de peisaj și wildlife
cu Dan Dinu

Dacă unele ture foto sau workshop-uri nu se regăsesc pe site în acest moment, ele vor fi programate rând pe rând. Puteți să vă înscrieți pe o listă de așteptare pentru orice activitate PhotoLife pe care o așteptați, iar noi vă anunțăm când aceasta devine disponibilă.

© Tatiana Volontir (ambele imagini)

© Dan Dinu

Portretul fine-art

Brașov

Brașovul este probabil unul dintre cele mai frumoase orașe din țară, impresionant în special prin arhitectura specifică. Vă invităm să vedeți acest oraș cu alți ochi, pentru că străzile și împrejurimile lui vor deveni decorul unor povești cu și despre oameni. Tatiana Volontir îți va fi călăuză în acest spațiu și te va ghida pentru a reuși să vezi altfel fotografia de portret. Va folosi subiectul și emoția lui, gesturile și recuzita, compoziția și lumina pentru a crea imagini frumoase și pentru a spune povești interesante.

*aprox. 650 lei
primăvară 2018*

*Fotografie de portret
cu Tatiana Volontir*

Mai multe informații despre acest workshop în curând pe www.photolife.ro

Inițiere în fotografie

Brașov

Nu este nimic mai plăcut decât să faci primii pași în fotografie în compania altor pasionați ca și tine și a unui trainer cu experiență. Cursul nostru de inițiere a ajuns la versiunea 4.0, mult mai interactivă și mult mai bine structurată, iar toate acestea doar pentru că ne place să evoluăm și să abordăm totul cu profesionalism. Te așteptăm într-o atmosferă prietenoasă și relaxantă, unde Dan Dinu te va ajuta să îți descoperi pasiunea pentru fotografie.

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Inițiere-in-fotografie

500 lei

15 ianuarie 2018 (aprox. 2 luni)

Trainer Dan Dinu

Natura în fotografie

Brașov

Natura este mereu surprinzătoare, iar în mijlocul ei te poți bucura, pe lângă fotografie, de aer curat, de mișcare, de întâlniri neașteptate cu animale sălbatice și de explorarea unor zone noi. În natură nu înveți numai despre ce este în jurul tău, ci și despre ce este în interiorul tău, iar uneori în mijlocul ei te redescoperi la fiecare pas. Fotografia îți dă posibilitatea de a descoperi fiecare loc cu alți ochi, mai pătrunzători, mai iscoditori și mai atenți la fiecare detaliu. Dan Dinu te așteaptă la un curs unic, într-o atmosferă prietenoasă și relaxantă.

Mai multe informații despre acest curs și despre înscriere găsiți pe www.photolife.ro/Natura-in-fotografie

500 lei

04 iunie 2018 (aprox. 2 luni)

Trainer Dan Dinu

© Dan Dinu (toate imaginile)

Lightroom - editarea și indexarea fotografiilor

Brașov

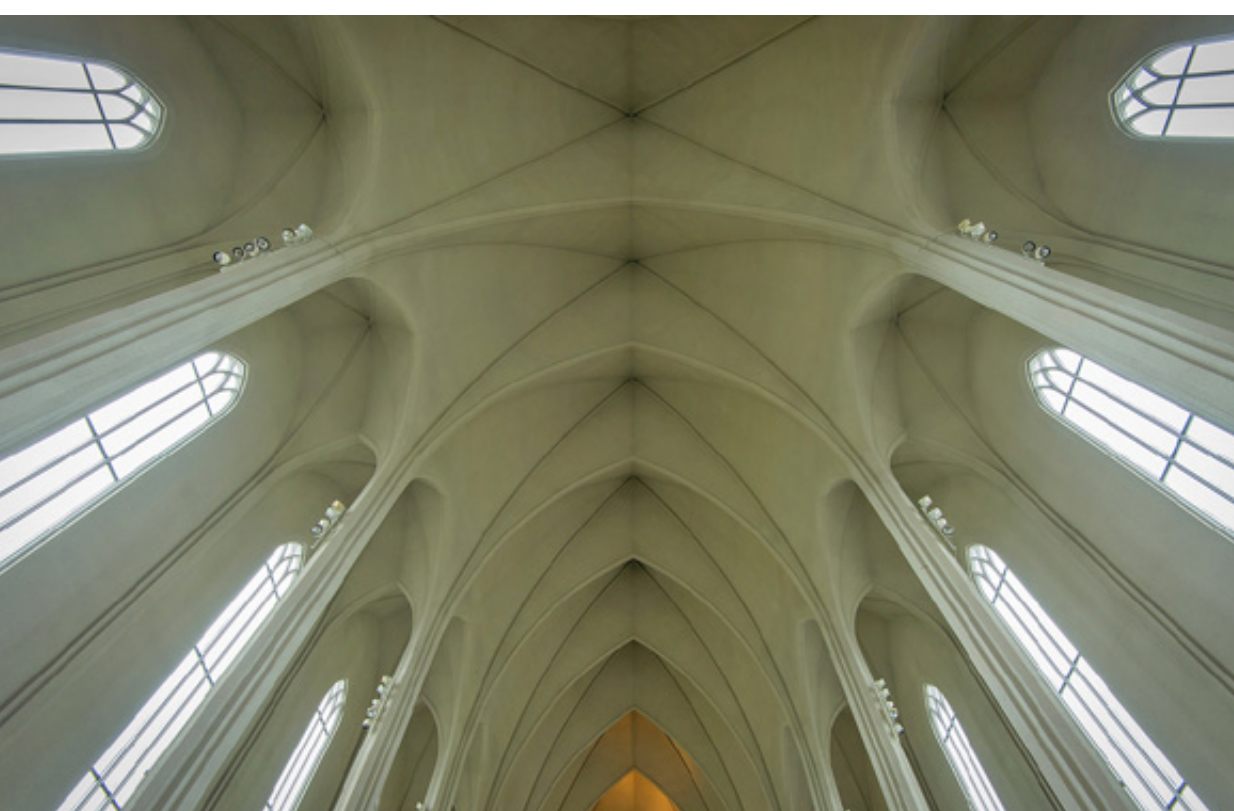
Zilnic vedem fotografii minunate și ne întrebăm care sunt secretele din spatele acestora. Ei bine a venit momentul să le aflați alături de Dan Dinu, la un workshop interactiv ce își propune să vă dezvăluie tainele Adobe Lightroom, un program special conceput pentru fotografi, unde puteți edita, arhiva și indexa imaginile digitale.

Mai multe informații despre acest workshop găsiți pe www.photolife.ro/Lightroom

400 lei

24-25 martie 2018

Indexare și editare în Lightroom
cu Dan Dinu

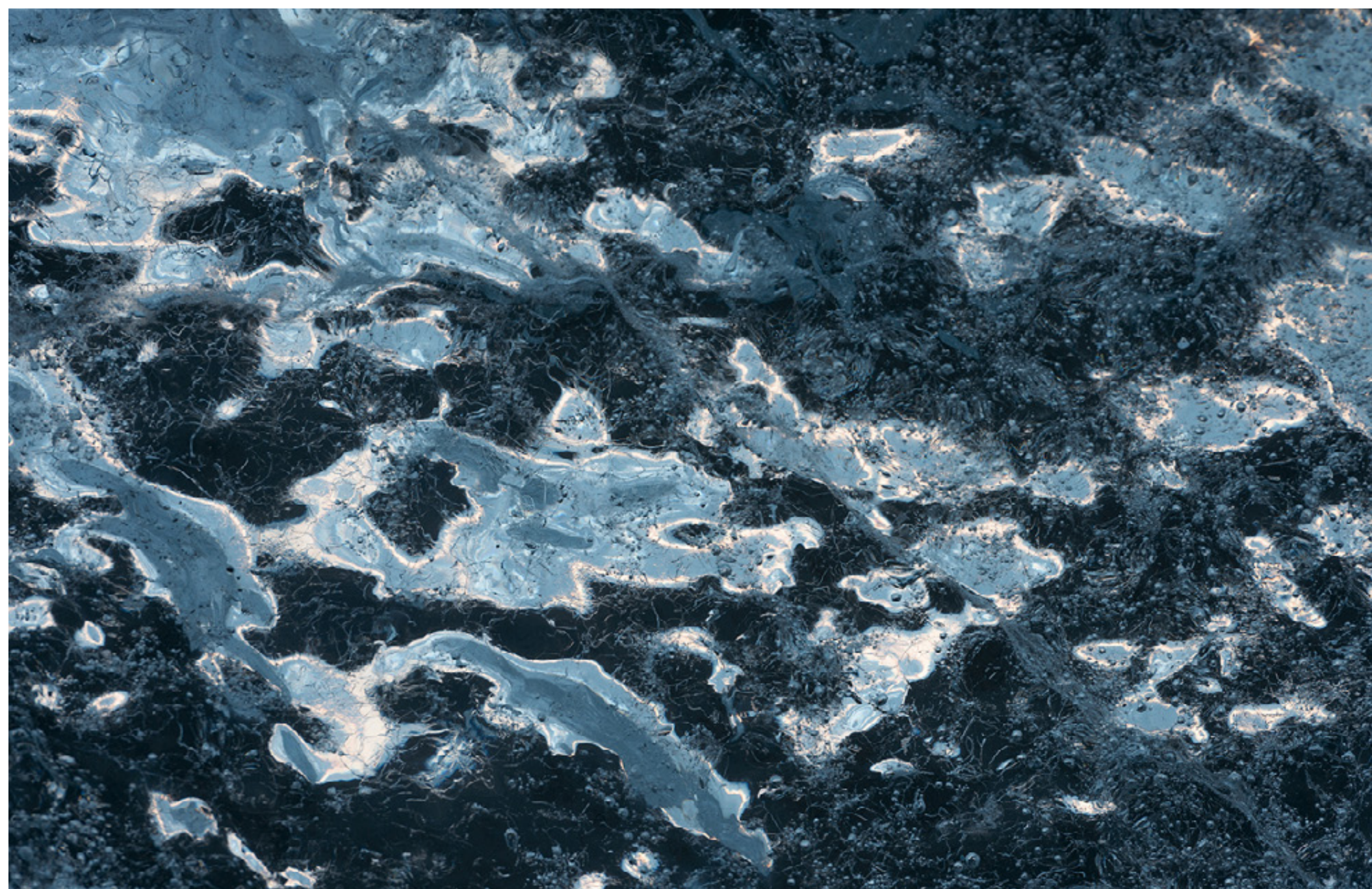

Tărâmurile ISLANDEI

Islanda este un tărâm al contrastelor, în care povestea Pământului se mai scrie și astăzi. Guvernată de cele patru mari forțe care au modelat planeta: vulcanii, atmosfera, ghețarii și oceanul, această insulă oferă o incursiune în trecut, pentru a vedea pe viu forța nebănuită a planetei. Pe cât de neprietenoase sunt unele dintre zonele Islandei însă, pe atât de plină de viață este această insulă. Deține aproape toate recordurile Europei în materie de cascade, cea mai mare și cea cu debitul cel mai puternic, dar și cel mai mare ghețar și parc național. Pe lângă toate acestea, mai are zone vulcanice impresionante, lagune glaciare și țărături inedite. Islanda este cu siguranță una dintre atracțiile fotografice de top din Europa și nu numai. Vă invit să descoperiți o galerie foto realizată în cele două ture în care am avut plăcerea să explorez acest loc minunat.

text și foto Dan Dinu

Jökulsárlón (toate imaginile)

Gullfoss

Flordurrie de est

Skógafoss

Reynisdrangar, Vík

Balenă albastră, Husavík

Húsavík

Húsavík

Húsavík

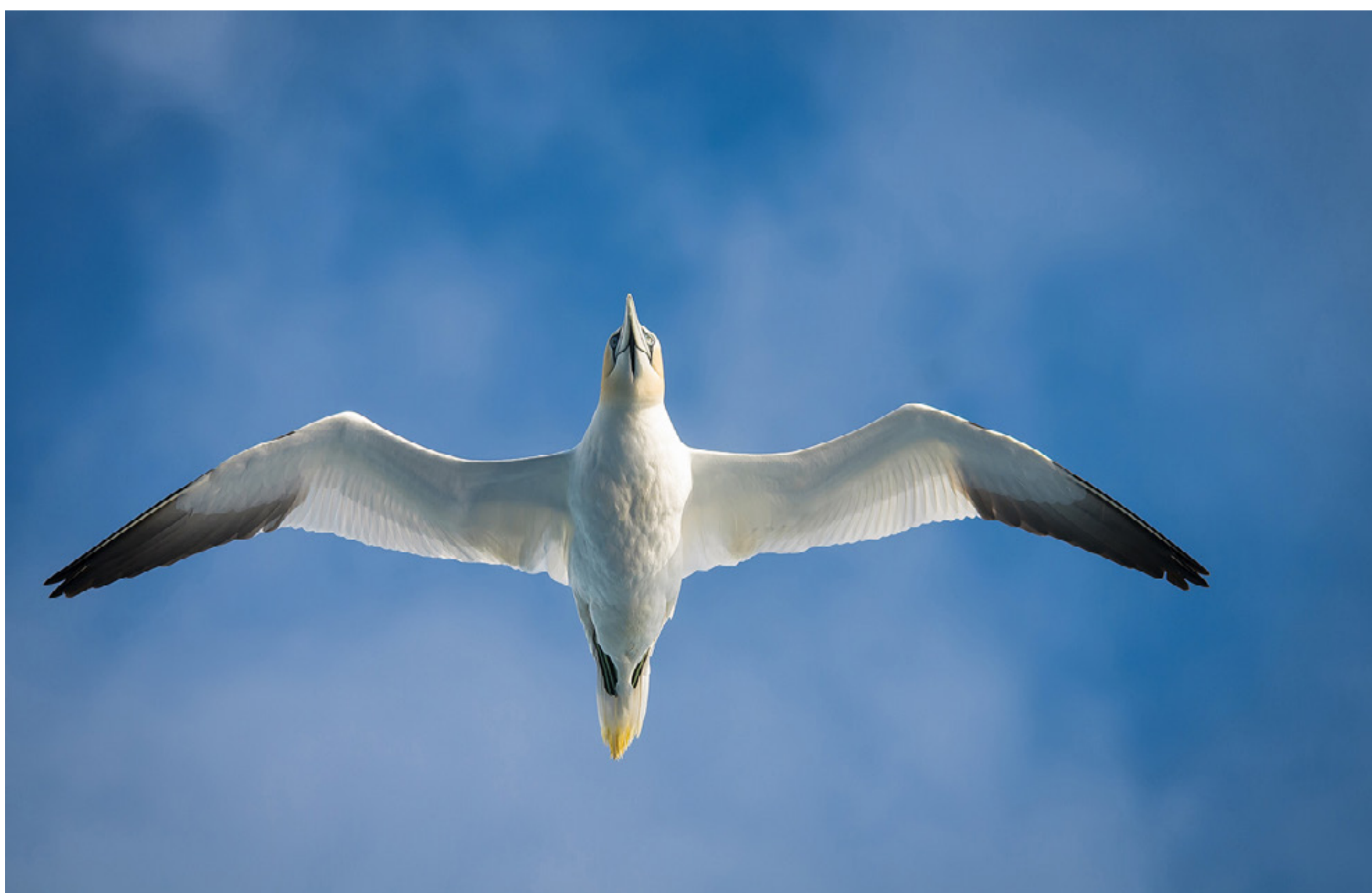
Fulmar

Chiră arctică, Húsavík

Fulmar

Gannet

Arctic skua, Jökulsárlón

Potârnice arctică, Skartafel

Skua, Ingólfshöfði

Rată Eider, Jökulsárlón

Razorbill, Ingólfshöfði

Pufin, Ingólfshöfði

Skógafoss

Chiră arctică, Húsavík

Hvítserkur

Námafjall

Leirhnjúkur

Hvítserkur

Námafall

Leirhnjúkur

Leirhnjúkur

Námafjall

Leirhnjúkur

Balenă albastră, Husavík

Vatnsnes

Puffin, Vik

Jökulsárlón

Dettifoss

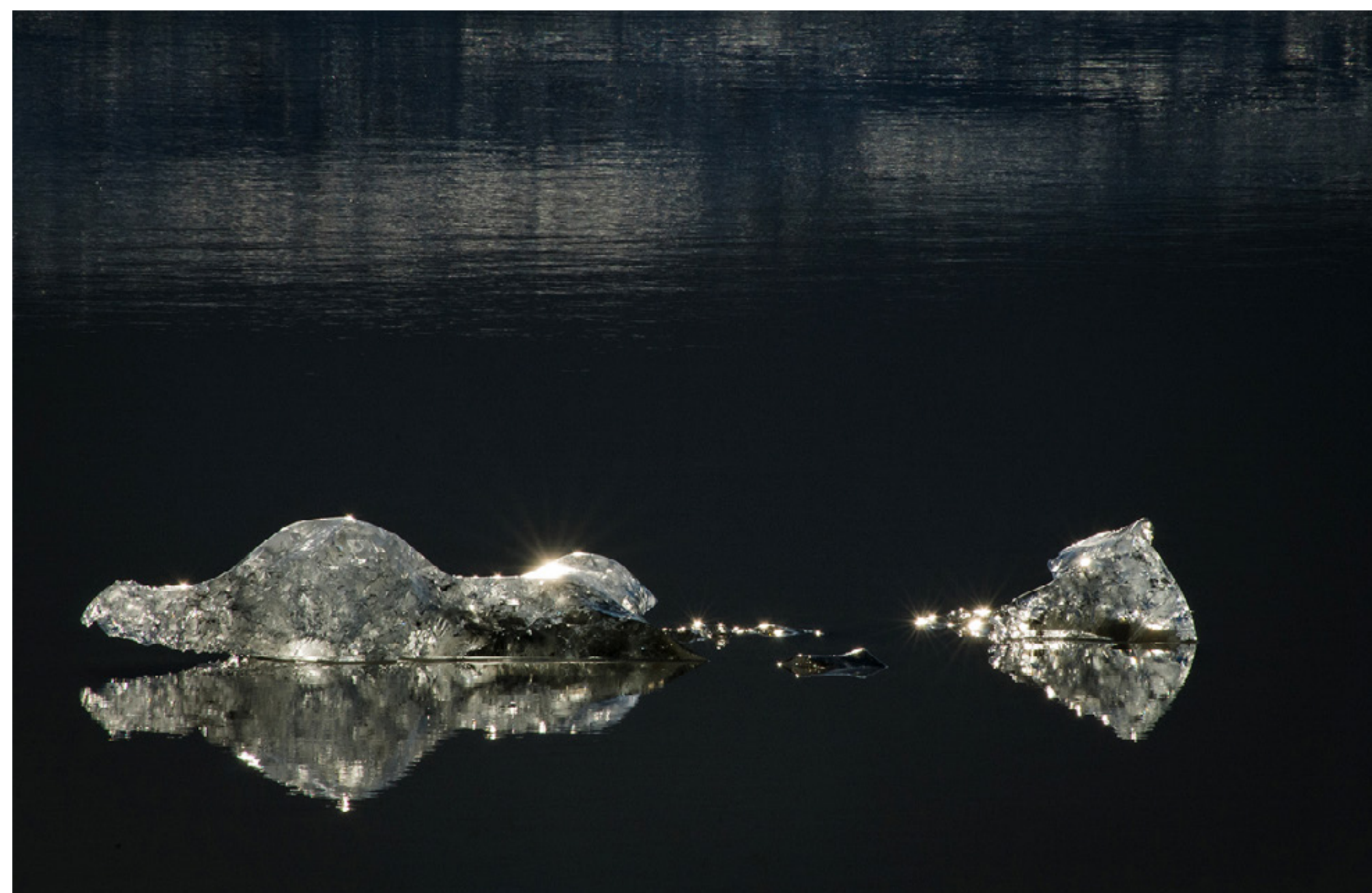
Jökulsárlón

Flordurile de est

Reynisfjara, Vík

Skaftafell

Mývatn

Námafjall

Leirhnjúkur

Luminile NORDULUI

Ninge de mai bine de două săptămâni. Aproape neîncetat. Parcă ar fi sfârșitul lumii. Uneori mai domol, cu fulgi mari și jucăuși, alteori în rafale de vânt cumplite. Ninge chiar și pe orizontală. Nu pare vremea în care să vrei să ieși afară din casă, ce să mai vorbim de șansele de a vedea Aurora Boreală. Cu toate astea, este fascinant [...].

text și foto [Dan Dinu](#)

[...] Albul acoperă totul în jur, simplifică peisajul, reduce contrastele și încarcă locul cu o atmosferă diafană. Sunt în căutare de subiecte. Un vârf de munte, bine conturat, se înalță undeva deasupra mării. De parcă totul nu ar fi deja simplu, încerc să simplific și mai mult. Mă las la nivelul solului și las zăpada să-mi acopere o parte din cadru. Din albul din jur se ițesc doar câteva linii de contur. Simplu și eficient. Reușesc să recreez astfel exact starea pe care o trăiesc. Solitudine și pribegie printre eterne valuri albe de zăpadă. (Teistevika, Senja)

Dincolo de Cercul Polar, în nordul Norvegiei, două mari forțe s-au unit în trecut și au sculptat peisajul unic al acestui loc.

Încă nu pot să-mi explic de ce sunt atras de lumea nordului. Poate pentru peisajul specific și pentru spațiile vaste, poate pentru sălbăticia de aici și pentru lumina inedită, sau poate pentru combinația unică pe care toate aceste elemente o oferă.

Dincolo de Cercul Polar, în nordul Norvegiei, două mari forțe s-au unit în trecut și au sculptat peisajul unic al acestui loc. Ghețarii au erodat pantele muntoase și au format fiordurile, lăsând în urmă văi vaste și numeroase lacuri, iar zbugiumul

mării a conturat țărmurile crenelate și inedite ale acestui loc. Puține țări din lume au o coastă atât de zimțată și de fragmentată ca a Norvegiei.

Dacă în alt anotimp vârfurile munților din Lofoten sunt mai accesibile, iarna acestea devin inabordabile. Este momentul să căutăm locuri la baza masivelor, din care să ne bucurăm de peisajul din jur. Combinația de munte, mare și prim-planuri cu gheață sau zăpadă, va oferi întotdeauna imagini interesante. (Reinefjorden, Hamnoya)

Am descoperit pentru prima dată peisajul de coastă din nordul Norvegiei în urmă cu ceva ani, când am ajuns aici cu un grup mic de prieteni. Am fost fascinați. De atunci am revenit de încă trei ori, de fiecare dată aducând alte grupuri de pasionați de fotografie. Au fost fascinați.

Locul acesta are un farmec și un specific aparte, izvorât cel mai probabil din combinația inedită de munte și mare. Este un loc în care totul se schimbă și nu te lasă să te plictisești. Fiecare curbă a drumului îți aduce un alt peisaj, iar fiecare minut o schimbare de vreme sau de lumină. Este unul dintre acele locuri în care un fotograf de peisaj se poate pierde cu zilele fără să se plictisească.

Se întâmplă deseori, chiar și cel mai experimentat, să fie blocați de anumite peisaje atunci când le văd pentru prima dată. În lumea nordului, mai mult decât peisajul, te impresionează lumina. În lunile târzii de primăvară, sau toamna devreme, noaptea este doar o amintire distantă. Apusul și răsăritul sunt îngemănate de un crepuscul lung și extrem de fotogenic, iar lumina caldă parcă nu se mai termină. Este paradisul oricărui fotograf de natură. Ai timp să gândești, ai timp să te atașezi de ceea ce fotografiezi, ai timp să compui în voie. Brusc, precipitarea specifică fotografierii unui răsărit, ce durează doar câteva minute, devine aici un lux de câteva ore. Parcă și celebra teorie a relativității capătă un alt sens în acest loc.

Cu toate că lumina caldă ne oferă un răgaz generos, asta nu înseamnă că trebuie să irosim momente prețioase băjbâind aiurea. Să nu uităm că norii își cam fac de cap pe aici și pot bloca în orice moment soarele. Atunci când sunt cooperanți însă, pot oferi și momente cu adevărat spectaculoase. (Reinefjorden, Hamnoya)

Este unul dintre acele locuri în care un fotograf de peisaj se poate pierde cu zilele fără să se plictisească.

Adevărata complexitate a fiordurilor ți se dezvăluie în momentul în care alegi să le vezi de sus. Creste ascuțite și vârfuri impunătoare se aglomerează pe suprafețe extrem de restrânse, conturând un peisaj dramatic. Un loc ce pare inaccesibil, dar care ascunde uneori poteci expuse ce te poartă în astfel de puncte de belvedere. Urcușul nu este niciodată lin, ba din contră, uneori te face să îți pierzi și ultima fărâmă de energie. Priveliștea însă, va merita fiecare strop de efort depus. (Reinebringen, Reine)

*Există și momente când totul este efemer, iar lumina
mult așteptată trece destul de repede. O linie de senin
la orizont este mereu un semn bun, iar dacă o vedeți,
merită să vă căutați din timp locul în care să așteptați
momentul de magie ce este pe cale să se întâmple.*

(Kvalvika)

*Atmosfera unei astfel de zone insulare este într-o
continuă mișcare, iar acest fapt poate oferi un
spectacol aparte. Dacă stai suficient de mult afară
și înduri capriciile vremii, ai șansa să poți vedea
fenomene spectaculoase. (Haukland)*

Lumina care uimește cel mai mult dincolo de Cercul Polar, este cu siguranță cea a Aurorei Boreale. Indiferent cât de mult te-ai pregăti pentru o astfel de întâlnire, tot te va lua prin surprindere. Momentele acelea în care pândești fiecare nuanță de verde de pe cerul înstelat, îți creează o stare de anticipare creativă. Te gândești cum ai vrea să arate, ce formă să poarte, unde să apară și așa mai departe. Tot acest scenariu se va disipa însă în momentul în care Luminile Nordului încep să danseze pe cer, iar tot ceea ce ți-ai imaginat va fi depășit. Acesta este poate și motivul pentru care este greu să fotografiezi Aurora astfel încât să redai cât mai mult din ce ai trăit. Este unul dintre acele momente în care experiența trăită depășește cu mult imaginea obținută.

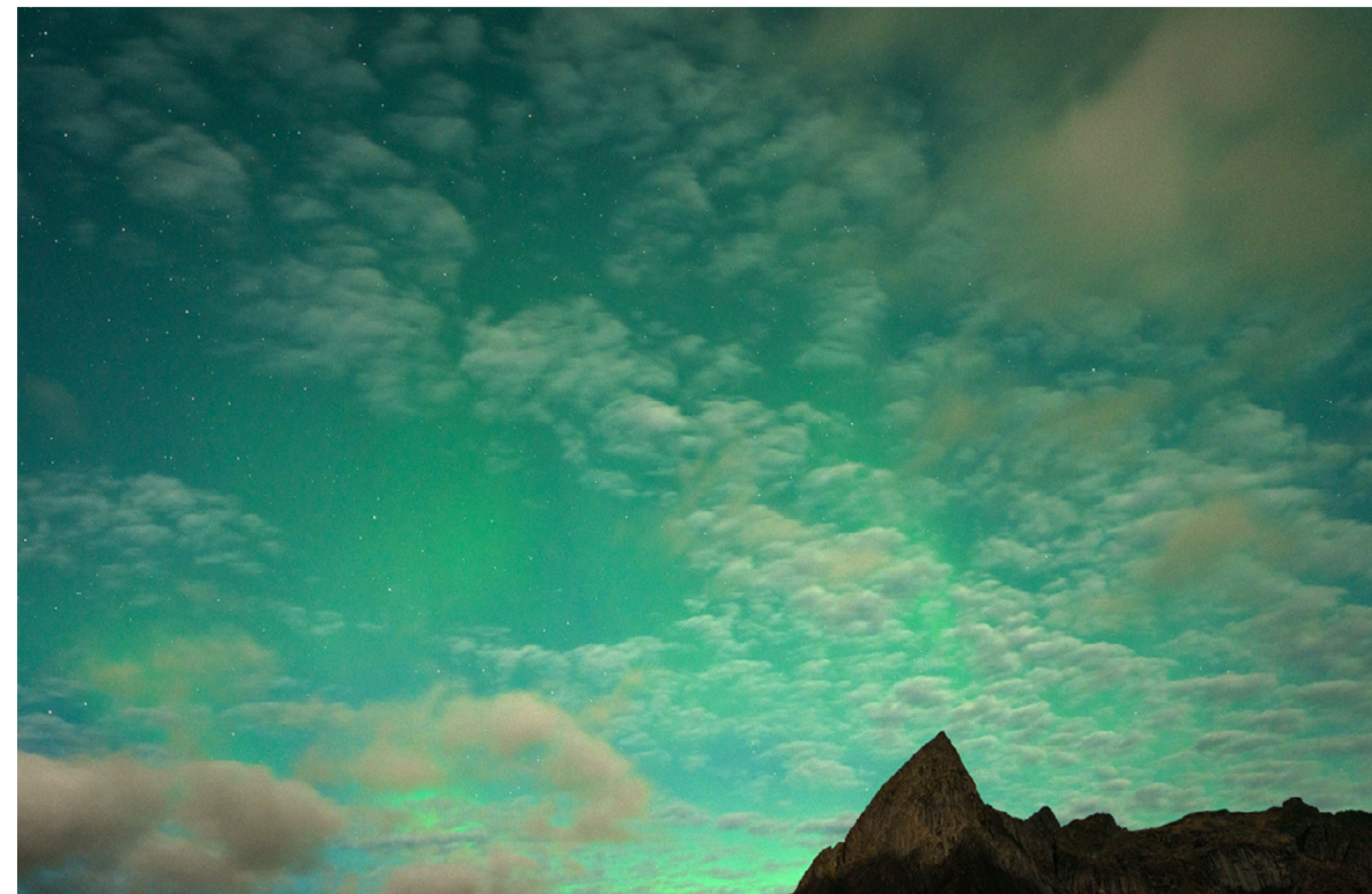
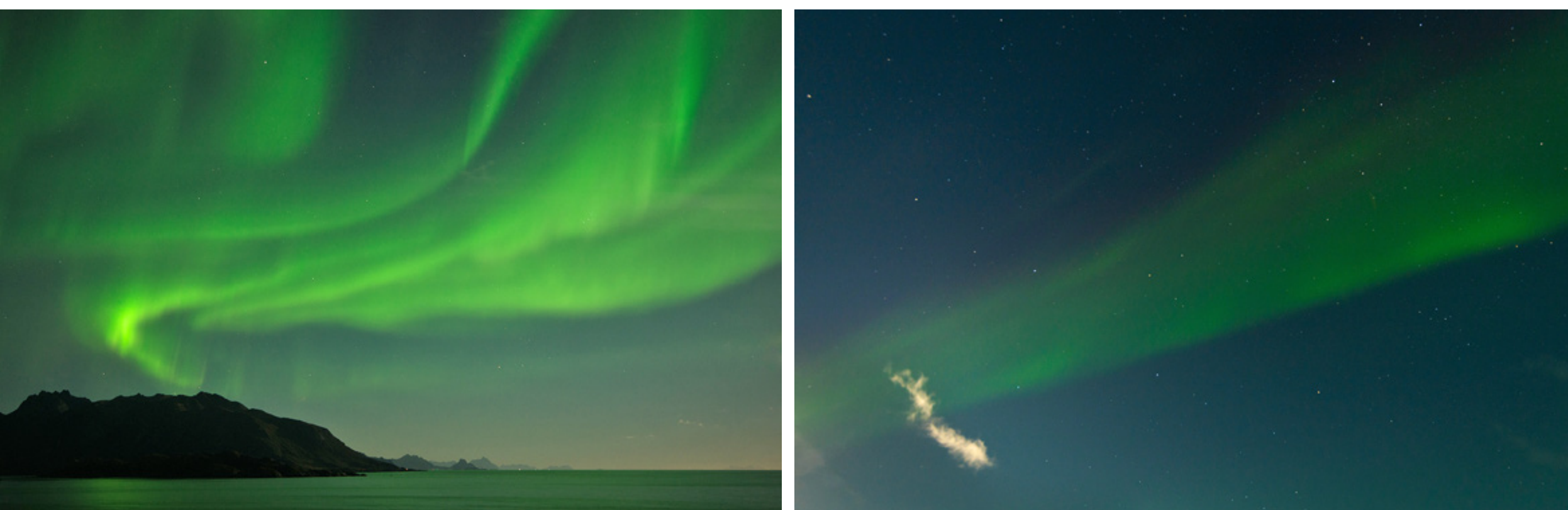
Nu tot timpul trebuie să ne bazăm pe impact, uneori subtilitatea este la fel de impresionantă.

Chiar dacă cerul este parțial înnorat, Aurora Boreală se poate face simțită și, parcă așa ascunsă, este și mai mistică, așa cum se poate observa în imaginea din dreapta. (Ostinden, Hamnoya)

Dacă este suficient de puternică, lumina Aurorei poate colora chiar și prim-planul folosit, așa cum se vede în imaginea de jos. Atmosfera devine una nepământească. (Tungeneset, Senja)

Momentele acelea în care pândești fiecare nuanță de verde de pe cerul înstelat, îți creează o stare de anticipare creativă.

Aurora Boreală poate fi spectaculoasă prin complexitatea ei, însă în același timp poate fi inedită și prin unicitatea detaliilor. Nu trebuie să fie tot timpul despre amploare, uneori poate fi despre simplitate. (Lofoten)

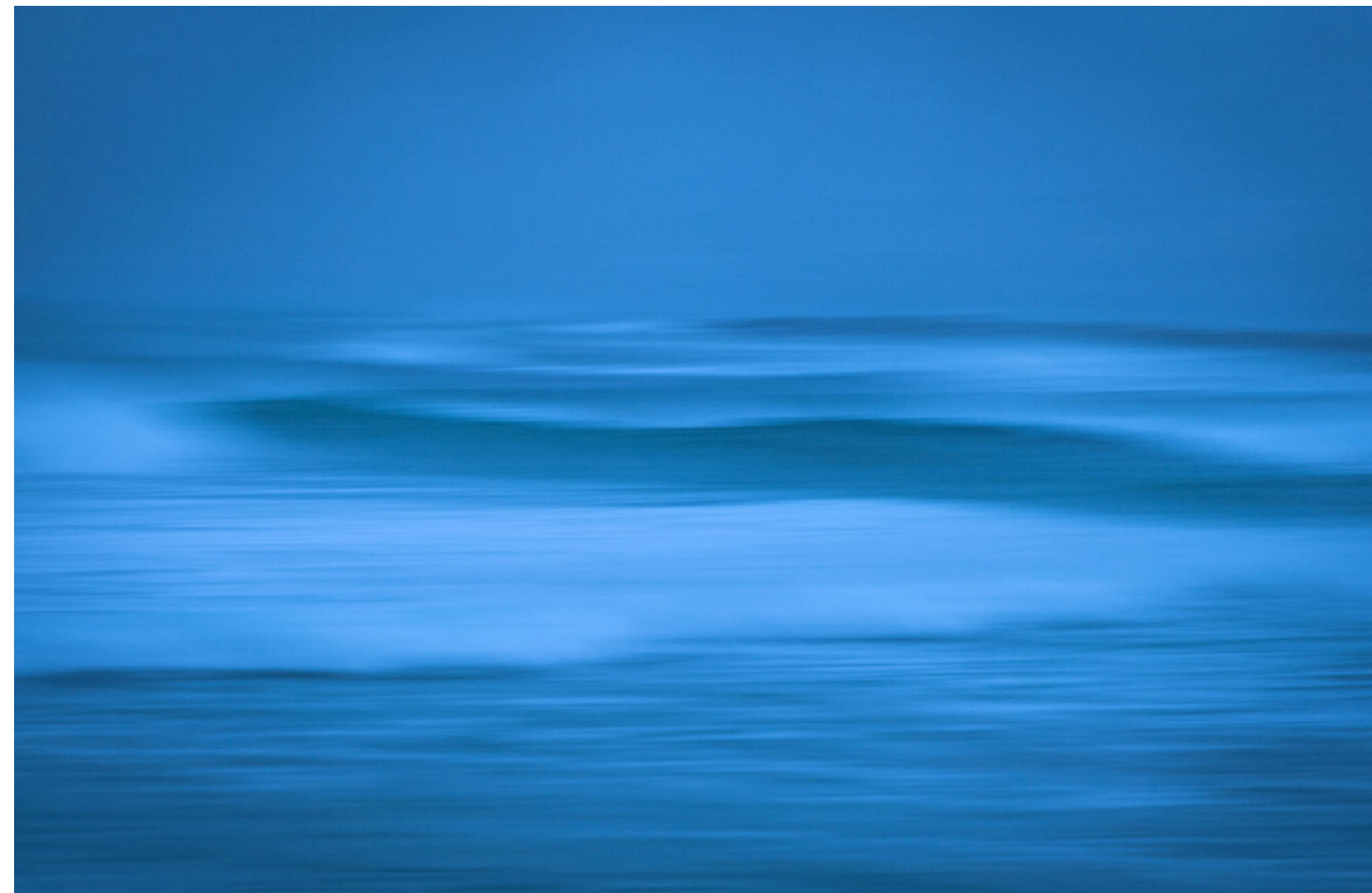
larna este în nord aproape un crepuscul continuu, sau cel puțin asta este senzația, mai ales când ninsoarea nu mai contenește. Este momentul pentru explorat minimalismul gigantilor pereți ce se afundă în apele înghețate ale fiordurilor și frumusețea efemeră a valurilor. În acest loc nu duci lipsă de abstract, iar pe măsură ce te obișnuiești cu el, nu are cum să nu-ți placă. Te rafinează în gândire, te șlefuește și te obligă să vezi dincolo de cele mai simple aparențe.

Chiar dacă acest loc pare lipsit de viață, din cauza mediului aparent neprimitiv, ea totuși există. Scala peisajului o face să pară, însă, neînsemnată, la fel cum uneori părem și noi. Păsările de mare se regăsesc aici din abundență, iar folosirea lor ca un simplu punct de reper poate fi extrem de

interesantă. Aducem astfel în cadru dinamica necesară, dar în același timp și un suflu nou. Așteptarea însă, este o virtute de care trebuie să dai dovadă pentru imaginea dorită.

Creativitatea nu are legătură cu subiectul, ci mai degrabă cu puterea fiecăruia dintre noi de a depăși o stare de confort, o stare de evident.

Nu este despre ceva ce vrem să spunem, ci mai degrabă despre ceva ce vrem să simțim.
(Flakstad)

În acest loc nu duci lipsă de abstract, iar pe măsură ce te obișnuiești cu el, nu are cum să nu-ți placă. Te rafinează în gândire, te șlefuește și te obligă să vezi dincolo de cele mai simple aparențe.

Lumina difuză și rece, zăpada și rocile contorsionate de forțe nebănuite, dau acestui perete un aspect dur, dar totuși estetic. Este greu de imaginat forța care a tăiat prin această rocă fiordurile norvegiene, însă ghețarii au avut un aliat puternic... timpul. (Senja)

Un codalb trece grațios prin fața unui uriaș perete de stâncă și îmi oferă scala atât de necesară pentru a înțelege lumea din jurul lui. Chiar și așa, este doar o frântură din ceea ce oferă peisajul de aici. (Lofoten)

Nu totul se rezumă la viteză de reacție, chiar dacă ne-ar plăcea să credem așa. Uneori mai este vorba și de noroc, iar asta se întâmplă atunci când natura vrea să îți ofere un moment frumos, pe care alții să îl numească apoi omul potrivit la locul potrivit. (Vikten)

Chiar dacă ghețarii au avut în trecut un rol primordial în sculptarea acestui peisaj, astăzi a venit rândul altor două mari forțe să modeleze țărmurile Norvegiei: oceanul și atmosfera.

Valurile sunt într-o continuă mișcare și, cel mai adesea, forța lor conturează perfect zbulciul acestui loc. Vântul este mai mereu prezent și aduce pe alocuri cantități impresionante de precipitații. Toate aceste condiții, deși câteodată destul de greu de suportat, dau locului o dinamică aparte, uneori destul de ușor de surprins în fotografie.

Creativitatea nu are legătură cu subiectul, ci mai degrabă cu puterea fiecăruia dintre noi de a depăși o stare de confort, o stare de evident. Nu este despre ceva ce vrem să spunem, ci mai degrabă despre ceva ce vrem să simțim.

Mișcarea continuă a valurilor oferă un subiect în sine, însă când se combină în imagine cu elemente statice, de forță, dinamica este, parcă, și mai bine pusă în valoare. Culoarele pastelate, desprinse parcă din acuarela unui pictor, dau acestei imagini un caracter inedit în care contrastul se pierde asemenea privirii noastre în mișcarea perpetuă a valurilor. (Flakstad)

Vremea bună și plajele cu nisip auriu și fin, dau acestui loc un farmec aproape tropical. Dacă nu bate vântul, temperatura, chiar și iarna, poate fi mai mult decât plăcută. Deși această zonă se află mult deasupra Cercului Polar, curenții marini calzi aduc temperaturi mult mai ridicate decât în alte zone aflate la aceeași latitudine. Acest fapt, face ca viața marină din zonele de coastă să abunde.

Culoarea turcoaz a apei, nisipul auriu și atmosfera uneori plăcută și liniștită, dau acestui loc un aspect aproape tropical. Nimic nu te poate duce cu gândul la o zonă aflată deasupra Cercului Polar, atâta timp cât faci abstracție de munții din jur. (Bovaer, Senja)

Plajele sunt locul de hrănire pentru mai multe specii de păsări ce se bucură de ofrandele aduse de mare. Dintre acestea, cea mai mică și mai simpatică este cu siguranță prundărașul, cea mai colorată este scoicarul, iar cea mai mare gălăgie o fac pescărușii kittiwake. (A - primele două imagini; Vikten - a treia imagine; Kvalvika - ultima imagine)

Pescărușii kittiwake sunt peste tot în Lofoten și își fac simțită prezența prin țipete stridente. Cu destul de multă răbdare însă, le puteți descoperi și momentele de liniște, când planează liniștit peste apele din port în căutare de hrană. (Reine, Moskenes)

Poate cel mai fascinant lucru pe plajele din Lofoten este modul în care elementele naturale conlucrează în avantajul fotografului. De cele mai multe ori simplitatea este cea care fascinează în orice compoziție, iar asta și datorită faptului că natura a preferat să se joace aici cu puține elemente. Un munte, o plajă și un cer spectaculos... Sfânta Treime a acestui loc. (Skagsanden)

Pe lângă reflexii, liniile lăsate de retragerea valurilor în nisipul colorat diferit pot fi extrem de fotogenice pentru un ochi antrenat să le vadă frumusețea și simplitatea. Această pictură efemeră a naturii este uneori uimitor de imaginat și inspiră de fiecare dată. (Skagsanden, Flakstad)

Totul în zona de coastă este influențat de flux și reflux. În ritmul acestora se dezvoltă întreaga activitate a arhipelagului. Dacă fluxul aduce de obicei dramatism și zburcuciu de valuri, refluxul este cel care vine cu simplitate și liniște. Este momentul ideal de explorat locuri altfel mai puțin accesibile. Urmele de pași dispar, iar trecerea noastră rămâne vizibilă doar până la încheierea unui nou ciclu. Este ca și cum natura ar picta un nou tablou la fiecare doisprezece ore, folosind plaja drept pânză.

Nisipul pe plajele din nord este un subiect în sine. Texturi abstracte și forme rupte parcă dintr-o imaginație impresionistă, te îndeamnă mai degrabă să îți imaginezi decât să vezi. Fluxul și refluxul sunt arhitecții aici, iar fiecare cadru este cu siguranță efemer, devenind astfel un unicat în sine. (Skagsanden, Flakstad)

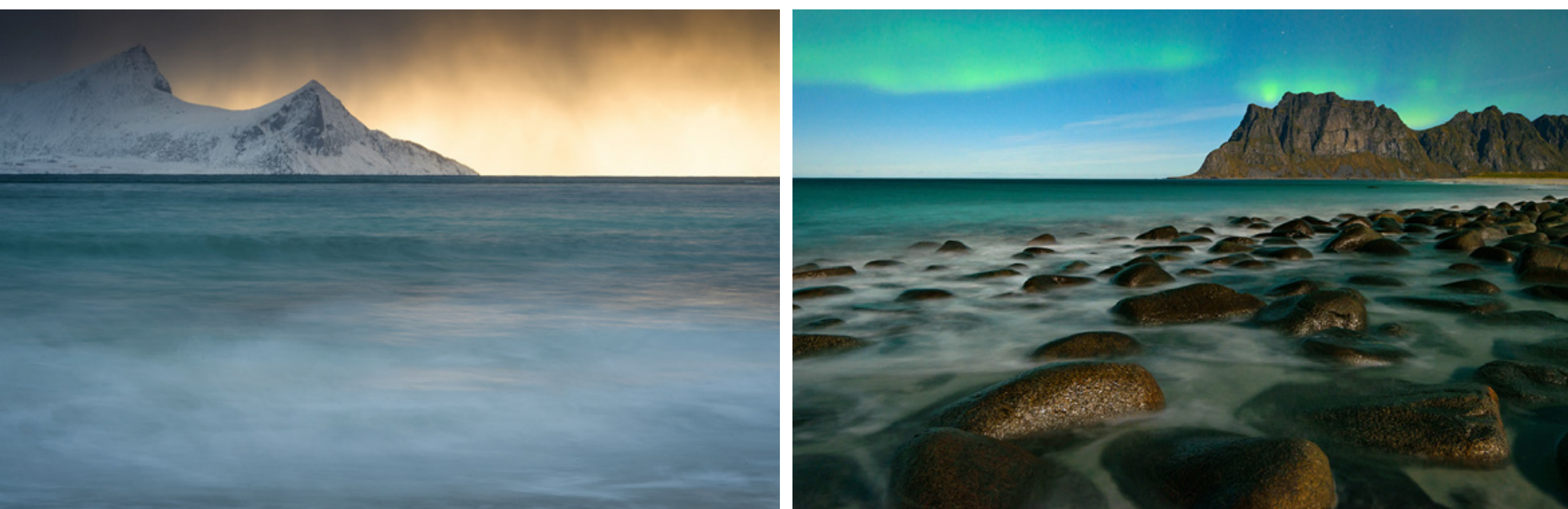
Coasta nu înseamnă însă numai plaje, de fapt, acestea ocupă o suprafață restrânsă în lumea de fiorduri din Lofoten. Acolo unde munții nu se varsă direct în mare, rocile cu forme armonioase pot aduce o completare binevenită peisajului din jur. Totul se rezumă aici la explorare.

Nu există o rețetă, nu există o potecă de urmat, ci pur și simplu trebuie să te lași purtat de liniile stâncilor și de ritmul valurilor.

Lumina caldă aduce mereu o atmosferă plăcută, iar rocile modelate de trecerea interminabilă a valurilor pot fi pionul principal în compoziție, așa cum se poate vedea în imaginea din dreapta. Fluxul își face simțită prezența chiar și în zonele stâncoase. Lasă în urmă ochiuri de apă care brusc nu mai sunt animate de zbuciumul valurilor, ci devin o oglindă pentru peisajul din jur. Se formează astfel două lumi paralele, atât de diferite pentru moment, însă atât de strâns legate între ele, așa cum se poate vedea în imaginea de jos. (Uttakleiv - prima imagine, A, Moskenes - a doua imagine)

Totul în zona de coastă este influențat de flux și reflux. În ritmul acestora se dezvoltă întreaga activitate a arhipelagului. Dacă fluxul aduce de obicei dramatism și zbucium de valuri, refluxul este cel care vine cu simplitate și liniște.

Chiar dacă uneori vremea este mohorâtă, aceasta este și foarte schimbătoare și rareori se întâmplă să nu ai parte de un pic de spectacol la răsărit sau apus. Culoarele din Lofoten sunt absolut fabuloase, indiferent că ne gândim la lumina caldă îndelungată sau la Aurora Boreală. (Haukland - prima imagine, Uttakleiv - a doua imagine)

Culorile de toamnă sunt spectaculoase în nord, chiar dacă vegetația este de talie mică. Versanții abrupti, lacurile, culorile și senzația de liniște absolută pe care o poți regăsi pe potecile dintre fiorduri, te fac să uiți complet că ești atât de aproape de malul mării și de zbuciumul de pe coastă. (Agvatnet, Moskenes)

Dacă iarna aduce simplitate în această zonă, toamna aduce culoare. Imediat ce te depărtezi un pic de mare și îți îndrepti atenția asupra zonelor din interior, peisajul se schimbă și el. Munții rămân, însă vegetația ia locul plajelor, iar apa nu mai este învolburată de forța valurilor, ci liniștită, formând mlaștini și lacuri pitorești printre fiorduri. Nu mai este vorba despre dinamism și forță, este vorba despre liniște și regăsire.

În liniștea fiordurilor sunt de căutat reflexiile. Fie ele unele la scară mare, fie unele miniaturale, acestea ne reamintesc că în orice peisaj, indiferent cât de amplu ar fi, frumusețea stă în detaliile care îl formează.

Chiar dacă te poți pierde repede în peisajul spectaculos din jur, este bine să încerci mereu ceva nou, ceva ce nu ai mai încercat în compozițiile precedente. (Vassdalsvatnet, Moskenesoya)

Versanții abrupti, lacurile, culorile și senzația de liniște absolută pe care o poți regăsi pe potecile dintre fiorduri, te fac să uiți complet că ești atât de aproape de malul mării și de zbuciumul de pe coastă.

Dacă pe plajele din nord detaliile erau moarte, formate din texturi reci de nisip, în lumea toamnei de aici totul este viu și plin de culoare, chiar dacă vegetația este pe cale să își încheie ciclul anual. Posibilitățile de a compune în această lume sunt efectiv infinite. (Lofoten)

Reflexia cerului într-o baltă plină cu vegetație specifică oferă o textură abstractă și inedită. Nu este greu aici să găsești astfel de cadre aici, trebuie doar să îți obișnuiești un pic ochiul cu astfel de tipare. (Sund, Lofoten)

O bărcuță solitară plutește undeva, uitată parcă,
în imensitatea fiordului. Oameni au și ei aportul
lor în acest peisaj, care pare însă neatins.
(Agvatnet, Moskenes)

Lumea din nord nu este chiar atât de lipsită de prezența umană, așa cum ar părea la prima vedere. Satele pescărești sunt împrăștiate peste tot și, chiar dacă acum unele dintre ele mai au doar câțiva locuitori, reflectă trecutul acestui loc.

Casele vopsite în grena și aproape toate cu aceeași structură, cocoțate pe piloni, pentru a face față fluxului, dau acestui loc un aer aparte. Bărcile ce plutesc în fiecare mic port, codul lăsat la uscat, în special în lunile de primăvară timpurie la final de sezon, mirosul specific și țipătul constant al pescărușilor, te însoțesc la fiecare pas.

*Satele pescărești sunt împrăștiate
peste tot și, chiar dacă acum
unele dintre ele mai au doar câțiva
locuitori, reflectă trecutul acestui
loc.*

*Cu puțin noroc, la momentul oportun, peste
satele pescărești din Lofoten, poate apărea
și mult râvnita Auroră Boreală. Dacă mai
aveai dubii asupra locului în care te afli, acest
fenomen îți va spune cu siguranță unde ești.
(Hamnoy)*

Indiferent că vrei să fotografiezi plaje inedite, fiorduri impresionante, animale specifice, sate pescărești sau Aurora Boreală, nordul Norvegiei este cu siguranță locul în care îți vei dori mereu să te întorci. Calmul reflexiilor din fiorduri sau al refluxului de pe plajă, contrastează aici într-o armonie aproape perfectă cu zbuciumul valurilor din zilele vântoase și cu agitația pescărușilor din sate. Este un loc unic, încărcat de pitoresc, de inedit și, mai ales, de o imensă dorință neîncetată de explorare.

Simplitatea refluxului este uneori covârșitoare și constituie un subiect în sine. Liniile lăsate de retragerea apei în nisip și expunerile lungi din lumina albastră de seară, dau acestui loc un aspect aproape extraterestru.

Dacă deschizi destul de mult ochii, vei fi uimit de cât de multe astfel de peisaje minimaliste sunt în acest loc. (Skagsanden, Flakstad)

Indiferent că vrei să fotografiezi plaje inedite, fiorduri impresionante, animale specifice, sate pescărești sau Aurora Boreală, nordul Norvegiei este cu siguranță locul în care vei vrea mereu să te întorci.

Satele din nord au și ele un farmec aparte. Reflectă îndeletnicirile din trecut ale locuitorilor, chiar dacă acum foarte puțini dintre ei mai practică pescuitul. În anumite locuri par aproape pustii, mai ales dacă mergi în afara sezonului turistic. Pescărușii sunt însă mereu la datorie și compensează lipsa oamenilor printr-un număr mult mai mare. (Reine, Lofoten - ambele imagini)

Feribotul mai are puțin și ajunge în Lofoten, după un drum în care am schimbat deja trei avioane. Afară se lasă noaptea și noi suntem dornici să vedem primele lumini verzi ale nordului. Orice nor mai bine conturat pare că ar fi o Auroră, dar este mai mult imaginația noastră. Ajungem la locul de cazare, însă suntem tot cu ochii pe fereastră, nimeni nu se gândește la somn. Cineva vine de afară și ne spune că parcă se conturează o linie verde deasupra muntelui ce tronează peste sat. Ieșim cu toții afară. Într-adevăr, pare să fie ceea ce ne dorim. Cum nu suntem deloc bine poziționați, ne suim în mașină să căutăm un loc mai bun. După cinci minute de condus găsim un loc cu o vedere mai amplă. Oprim. Ieșim. Așteptăm.

Nimic nu te poate pregăti pentru prima întâlnire cu Aurora Boreală. Ceea ce la început era doar o linie subtilă de verde, acum s-a transformat într-un dans fabulos. Deși am venit aici să fotografiem, nimeni nu declanșează. Suntem cu toții mult prea uimiți. Pentru a ne da și mai mult lumea peste cap, deasupra noastră se produce o explozie puternică și tot cerul oferă un spectacol vizual de excepție. Într-un târziu ne apucăm și de fotografiat, deși nicio poză nu se mai poate compara cu experiența trăită pe viu. După ce lucrurile se liniștesc, plecăm spre o plajă, unde după câteva minute de așteptat avem parte de un nou spectacol. Mergem mai departe la o altă plajă, unde se întâmplă același lucru. La final ajungem într-un al patrulea loc, unde după scurt timp apare o nouă Auroră. Ne simțim privilegiați. Este o noapte unică, prima din multele ce aveau să urmeze.

Momentele de liniște absolută, în care parcă și sunetele valurilor se pierd, sunt poate cele mai creative. Sunt momentele de regăsire, în care fotografiile ar trebui să reflecte starea de solitudine resimțită. (Uttakleiv, Lofoten)

*Așteptarea Aurorei Boreale este un joc de noroc.
Uneori, chiar și atunci când predicțiile sunt favorabile,
se mai poate întâmpla să nu apară chiar în locul dorit
sau să fie înnorat. Peisajul însă, poate fi inedit și fără
luminile verzi ale nordului. (Tungeneset, Senja)*

© Dan Dinu

La nivelul APEI

Păsările sunt un subiect fascinant. Sunt extrem de diversificate, sunt dinamice și oferă adevărate spectacole naturale acolo unde se strâng în număr mare. Păsările acvatice sunt printre preferatele mele și, de fiecare dată când le fotografiez, continuă să mă uimească. De-a lungul timpului am încercat să îmi îmbunătățesc tehnica de abordare. Am început de pe mal, însă cele mai bune rezultate le-am avut din barcă sau de la pândă, uneori chiar printr-o combinație între cele două variante din urmă. Cu toate acestea, mai era ceva ce nu încercasem, ceva care să mă poarte cu adevărat în lumea păsărilor de apă.

text [Dan Dinu](#) | foto [Dan Dinu](#), [Daniela Barac](#) & [Remus Munteanu](#)

© Dan Dinu (toate imaginile)

A fotografia de la nivelul subiectului este necesar mai ales atunci când avem specii de talie mică, pentru a le pune cât mai bine în evidență. Uneori este simplu, pentru că trebuie doar să te așezi pe burtă. Tehnica funcționează foarte bine când păsările stau pe mal sau aproape de acesta, însă ce te faci când subiectul tău este o pasăre pe apă?

De ce să facem tot posibilul să fotografiem cât mai de jos? Ei bine, iată care ar fi raționamentele mele. În primul rând, silueta păsării este pusă mai

bine în evidență fără a fi deformată. În al doilea rând, fundalul va fi cât mai departe de subiect și astfel va deveni mai estompat. Imaginea este mai simplă și pentru că elementele aflate în spatele subiectului sunt mai neclare, acestea aglomerând mai puțin.

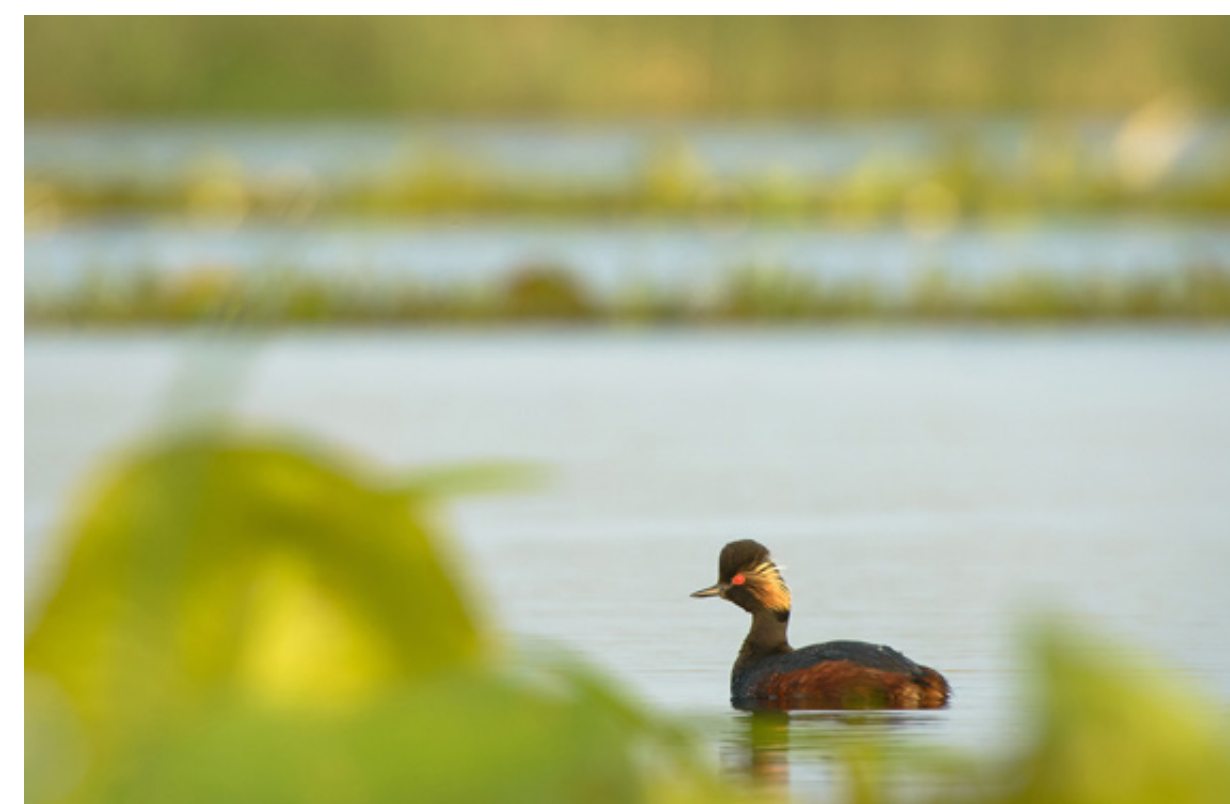
Nu în ultimul rând, profunzimea de câmp redusă generează un efect interesant, iar partea din față subiectului poate să îl îmbrace foarte frumos în lumină și culoare.

Simplitatea este mereu de dorit în fotografie, iar în imaginea de pe pagina anterioară totul este îmbrăcat într-un efect frumos dat de culoarea apei și de profunzimea de câmp extrem de redusă. (Fluierar cu picioare verzi, Delta Dunării)

Fotografia de la nivelul apei este plină de provocări, de la unele de ordin tehnic și până la unele date de găsirea celei mai bune metode de apropiere față de subiect. Satisfacțiile obținute cu această metodă de abordare, va merita însă tot efortul depus pentru a depăși problemele rezultate.

În fotografia wildlife nu trebuie să ne bazăm doar pe noroc, deși trebuie să recunosc că acesta joacă un rol important. Trebuie să fim mereu inventivi și perseverenți, trebuie să fim intuitivi, să avem foarte multă răbdare și să știm unde să ne căutăm locurile în care avem cele mai multe șanse să fotografiem specia dorită. (Chirighiță cu obraz alb, Rotbav, Brașov).

Unele specii sunt mai dificil de fotografiat, mai ales cele care trăiesc în mijlocul lacurilor. Te apropii greu de ele pentru că ești foarte vizibil și, de obicei, te acceptă mai greu. Pânda oferă o soluție în acest caz, iar pentru a fi mai aproape de specia dorită am camuflat o barcă din care am putut fotografia destul de aproape de subiect. (Corcodel cu gât negru, Delta Dunării)

Atunci când suntem pe mal, putem obține un unghi bun dacă ne culcăm pe burtă chiar la nivelul apei. Indiferent cât de plat ar părea totul însă, în mod normal există o ușoară pantă, iar asta înseamnă că vom sta puțin cu capul în jos. Chiar dacă pentru un timp scurt nu va părea incomod, dacă stați mai mult într-o astfel de poziție, în care capul va fi ridicat să privească prin vizor, gâtul va începe să vă doară foarte tare. Cel mai probabil veți fi nevoiți să lăsați mereu capul jos pentru a vă relaxa, iar astfel puteți pierde momente inedite.

O idee ar fi să săpați o groapă, pentru a avea o poziție mai comodă, însă fiind chiar pe mal, riscați ca aceasta să se umple cu apă. Indiferent de soluția pe care o găsiți însă, efortul vă va fi răsplătit, pentru că

imaginile vor fi cu mult diferite față de cele dintr-un unghi normal. Chiar și 10-20 de centimetri vor face diferența în acest caz.

Și atunci când fotografiați din barcă este important să vă lăsați cât mai jos posibil. Nu va fi același efect ca atunci când sunteți chiar la nivelul apei, însă va conta.

Atenție însă ca liniile mai evidente din cadru, cum este cea dintre stuf și cer, să nu treacă prin dreptul capului subiectului, ci să se așeze armonios în imagine. (Pelican comun, Delta Dunării)

A fotografia de la nivelul subiectului este extrem de important mai ales în cazul păsărilor foarte mici, care altfel nu vor putea fi redată în toată splendoarea lor.

Atunci când locul permite, chiar dacă este destul de incomod, dacă te lași la nivelul subiectului îi vei pune mereu mai bine în valoare silueta. Dacă sunteți pe o plajă, ca în cazul de față, atenție ca nisipul sau apa să nu pătrundă în zonele mai sensibile ale aparatului sau obiectivului. (Prundăraș, Lofoten, Norvegia)

© Daniela Barac

© Dan Dinu (toate imaginile)

Cred că sunteți de acord cu mine că nu-i tot una să fotografiezi de sus sau de la nivelul subiectului. Orice specie ați alege, a doua variantă va genera rezultate mai spectaculoase, așa cum se poate vedea în exemplu de mai jos. (Fluierar cu picioare verzi, Delta Dunării - ambele imagini)

Lumina poate juca și ea un rol foarte important în compoziție, pentru că atunci când sunteți foarte aproape de nivelul apei și lucrați cu o diafragmă deschisă, se formează un bokeh frumos în fața subiectului. Atunci când aveți un astfel de spectacol de lumină, subiectul în sine poate fi chiar și unul relativ banal. (Lișiță, Rotbav, Brașov) © Dan Dinu

Diferența de unghi contează și dacă subiectul este mai departe de tine atunci când fotografiezi. Chiar dacă ești un pic mai sus, dacă subiectul este mai departe va compensa prin distanță. (Egretă mică, Delta Dunării)

© Dan Dinu

Dacă până în acest moment acest tip de abordare s-a făcut relativ simplu, fiind vorba doar de o poziționare adecvată și de un camuflaj bun, de acum încolo o să discutăm despre cum putem să ne aventurăm cu adevărat în lumea păsărilor de apă. Ideea unei ascunzătorii plutitoare este de mult în mintea mea, și cred că am construit în imaginație destul de multe modele, însă de fiecare dată mă izbeam de anumite întrebări. Ce se întâmplă dacă nu va fi destul de solidă construcția, sau dacă este prea mare și greu de transportat? Cum voi fixa camera? Cum voi face camuflajul? Dacă ajung cu ea în apă mai mare, mă pot ajuta de construcție ca să plutesc și eu? Cum voi fi eu protejat în apă? Și tot așa mai departe. Cu atâtea întrebări în minte îți vine greu să te mai apuci de ceva, însă când te agăți de o idee, mai ales dacă ea îți poate oferi imagini cât se poate de inedite, este greu să o lași deoparte. Așa că am renunțat la a mai încerca să construiesc sau să improvizez ceva și m-am pus pe căutat soluții gata construite și testate.

Dintre toate variantele existente, cea mai trainică și versatilă mi s-a părut cea de la [MrJan Gear](#). Motivul pentru care am fost atras de produsele lor a mai fost unul care nu avea nicio legătură cu fotografia, ci cu... alpinismul. Creatorul hide-ului este fondatorul Singing Rock, un brand de echipament de cățărare pe care eu l-am folosit multă vreme și de care am fost foarte mulțumit, așa că nu am mai stat pe gânduri. L-am contactat pe MrJan (acesta îi este numele) și i-am spus că aș vrea să testez echipamentul. A fost extrem de receptiv și în scurt timp aveam un hide complet trimis la Brașov.

Culoarea camuflajului este destul de bună pentru o baltă obișnuită cu stuf, papură sau arbori. Interiorul este destul de întunecat, mai ales dacă nu deschideți toate ferestrele, iar voi veți fi vizibili doar dacă lumina vă ajunge direct pe față. Este bine să evitați acest lucru și atunci când sunteți lângă o pasăre să priviți numai prin vizorul aparatului foto.

Deși pare voluminos când îl privești, hide-ul este foarte compact și ușor. În prima imagine se poate vedea tot echipamentul necesar, hide-ul în partea din spate, costumul de neopren în stânga și tocul cu echipamentul foto. Faptul că este ușor de transportat este un mare avantaj. În a doua imagine se poate vedea cum arată flotoarele și placa pe care se prinde aparatul foto.

© Remus Munteanu

© Dan Dinu (ambele imagini)

Dintre toate operațiunile necesare pentru a fotografia dintr-un astfel de hide, cea mai complicată este îmbrăcarea costumului de neopren.

Fără un pic de ajutor în acest sens, închiderea sau deschiderea fermoarului atunci când acesta este poziționat la spate este destul de dificilă.

© Remus Munteanu

Hide-ul este compus din două flotoare unite, ce se umflă în același timp, o placă de plastic pe care se montează capul de tripod, două bețe de aluminiu și cortul de camuflaj. Întregul sistem se montează foarte repede, în mai puțin de 10 minute. Dacă nu aveți deja, puteți comanda sistemul cu o pompă ce ajută la umflarea și dezumflarea rapidă a flotoarelor. Acestea sunt confecționate dintr-un material foarte rezistent și au supape de calitate. Pe ele sunt lipite prinderile pentru cort, trei mânere (două laterale și unul în față) pentru o manevrare ușoară și alte câteva prinderi pentru accesorii.

Cortul este confecționat din material textil de calitate și are șase ferestre acoperite cu plasă pentru a estompa vizibilitatea din exterior. Din experiență, cele mai utile ferestre sunt cele din față, cea de sus pentru situațiile în care apa este mică și mergi aplecat în hide, iar cea de jos pentru

a vedea ceea ce vrei să fotografiezi. Ferestrele laterale de jos sunt utile pentru a vedea ce este în jur și pentru aerisire. Ferestrele laterale de sus - eu le-am ținut închise, pentru a intra cât mai puțină lumină în interior. Obiectivul se scoate printr-un orificiu special de formă tubulară, care ajută atât la protejarea cât și camuflarea acestuia. Materialul cortului nu este impermeabil, însă poate fi acoperit cu o folie dacă este necesar. Atunci când temperatura exterioară este foarte ridicată este de preferat ca tot cortul să respire, altfel în interior poate deveni foarte cald.

Tot hide-ul vine într-o geantă de transport, impermeabilă și cu închidere ermetică. Astfel, după ce ați montat hide-ul, puteți să vă puneți hainele și lucrurile personale în geantă și, dacă nu aveți unde să o depozitați pe mal, o puteți lua cu voi în hide sau o puteți ascunde în stuf. Aceasta plutește și va fi astfel în siguranță.

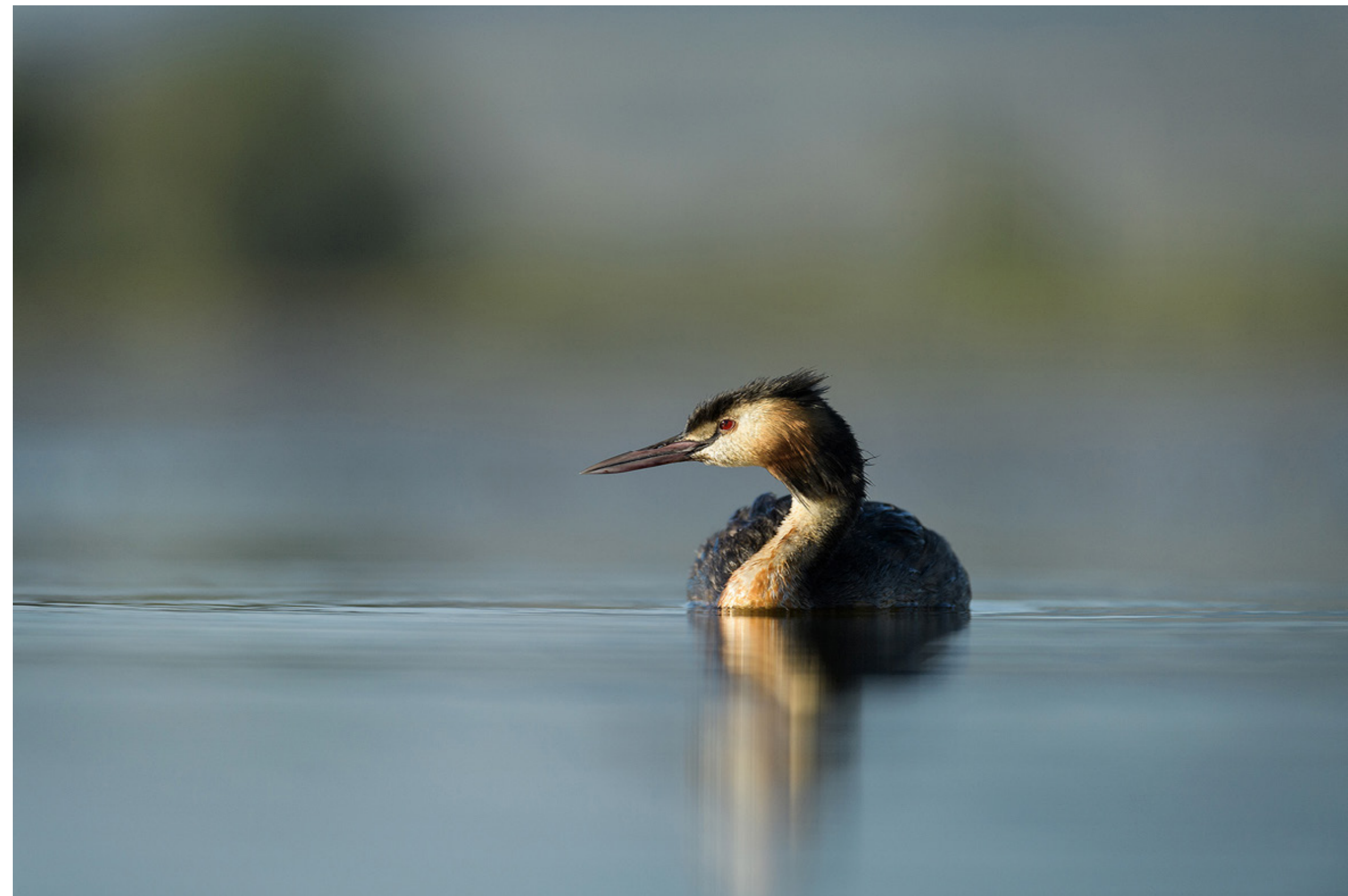
© Dan Dinu

În prima imagine se poate vedea mai bine cum arată cortul atunci când este pe apă și care este flotabilitatea acestuia cu mine și cu tot echipamentul în interior. În a doua imagine se vede interiorul cortului și poziționarea ferestrelor. În această imagine aparatul nu era montat pe capul de tripod, ci era așezat direct pe un bean bag și pe placa specială a hide-ului.

Aparatul se poate monta în două moduri. Prima și cea mai simplă este prinderea acestuia pe placa dedicată, cu ajutorul unui cap de tripod ce se înșurubează direct pe acest suport. Manevrelor de mișcare ale aparatului sunt mult mai ușor de realizat astfel. Dezavantajul este că, în funcție de capul de tripod pe care îl aveți, distanța de la obiectiv la apă poate fi de până la 20cm.

A doua variantă este cea pe care personal o prefer mai mult, pentru că mă ajută să am o distanță de aproximativ 5cm de la nivelul apei. În acest caz am folosit un bean bag (un săculeț umplut cu diverse

materiale, biluțe de spumă poliuretanică în cazul meu) pe care am sprijinit obiectivul. Dacă folosiți această metodă este important să imobilizați cumva întregul echipament pentru a-l împiedica să cadă când manevrați hide-ul, mai ales la intrarea și ieșirea din apă, iar eu am făcut acest lucru folosind cureaua obiectivului și prinderile laterale de pe hide (se poate vedea acest lucru în imaginea din stânga). Nu mai poți avea la fel de mare manevrabilitate atunci când pozezi în sus, însă mișcarea stânga - dreapta, care este cea mai folosită, nu este afectată.

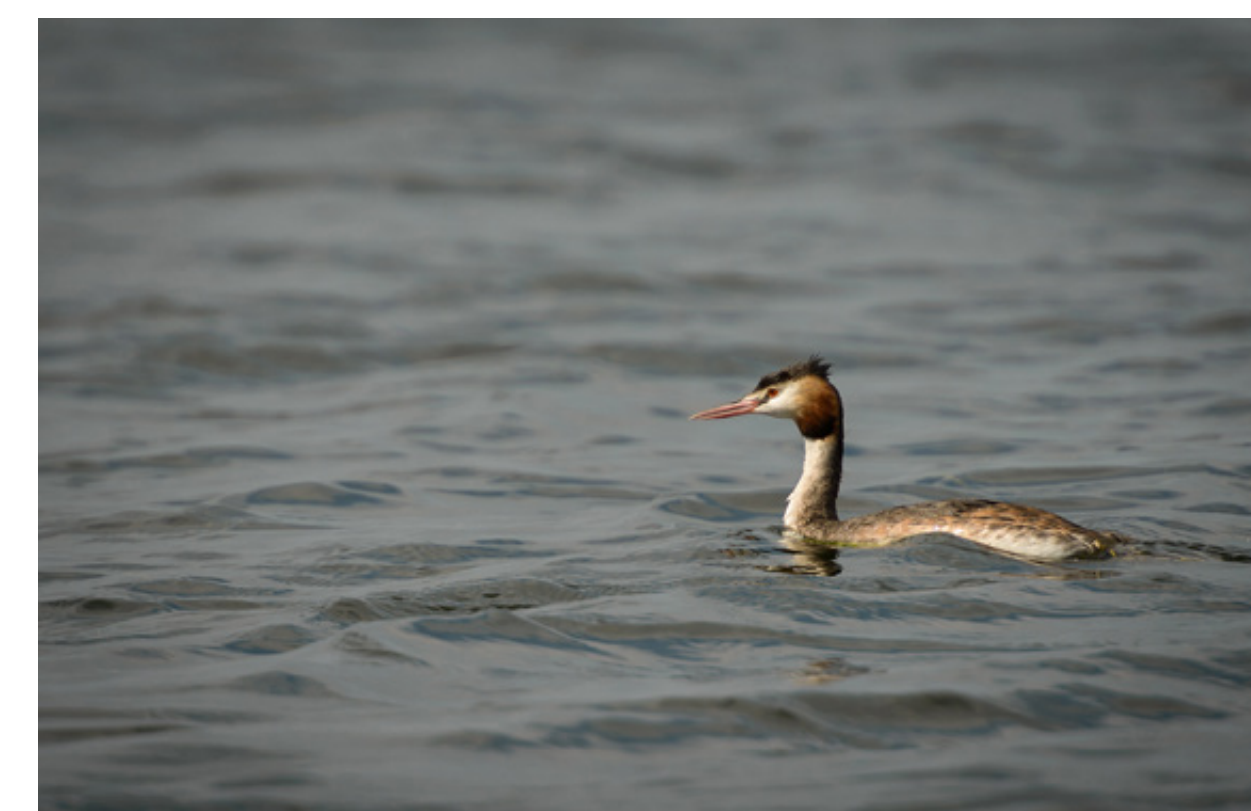

© Dan Dinu (toate imaginile)

Când păsările stau aproape de mal, o pândă pe burtă chiar la marginea apei poate oferi unghiul dorit. Diferența se poate vedea foarte bine în cele două imagini din stânga. (Piciorong, Delta Dunării - ambele imagini)

Diferența de unghi de fotografiere se poate vedea foarte bine și în cele două imagini din dreapta. În cea de jos am fotografiat dintr-o barcă, undeva la jumătate de metru deasupra apei, iar în cea de sus din hide, la doar 5cm deasupra apei. (Corcodel mare, Rotbav - prima imagine, Delta Dunării - a doua imagine)

© Remus Munteanu

A doua mare provocare în acest tip de abordare vine de la echipamentul în care te scufunzi în apă. Practic, atunci când ești în hide, mergi pe fundul apei și te poziționezi după preferință. Majoritatea bălților au apă relativ mică, ce permite o deplasare ușoară, însă principala problemă este mълul, uneori destul de adânc. Pentru a vă proteja, pe de o parte de temperatura scăzută (dacă încercați acest tip de fotografie primăvara, toamna sau chiar iarna) și pe de altă parte de mъл și lighioane acvatice, aveți nevoie de un costum de neopren sau alte membrane. În principiu, dacă nu vreți să vă udați, puteți alege un costum uscat, asemeni celor pe care le folosesc scafandrii în ape reci. Avantajul este că te ține complet uscat,

însă dezavantajul este că este greoi și vara este destul de incomod pentru că te încălzești foarte tare. Dacă apa nu este foarte rece, atunci poate fi folosit și un costum umed de neopren, care deși se udă, ține totuși de cald. Pentru că aș vrea să merg și iarna să fotografiez în astfel de condiții, alegerea mea a fost un costum uscat.

Un astfel de hide te ajută nu numai să obții imagini inedite, dar și să descoperi specii altfel greu de văzut, cum este stârcul pitic din prima imagine, sau aspecte din intimitatea păsărilor. (Stârc pitic, Rotbav - prima imagine, Chirighiță cu obraz alb, Rotbav - a doua imagine)

Chiar dacă mai incomod și foarte călduros pe timp de vară, un costum uscat te protejează complet față de mediul din jur.

Mai există varianta unor cizme înalte de cauciuc, din acelea folosite de pescari, care sunt peste brâu, însă personal nu aș recomanda asta pentru că, dacă intră apă în ele atunci o să fie mai greu să ieșiți la mal. De cele mai multe ori am fotografiat în apă destul de mică, unde am stat în genunchi, iar în acest caz cizmele nu mai sunt de ajutor.

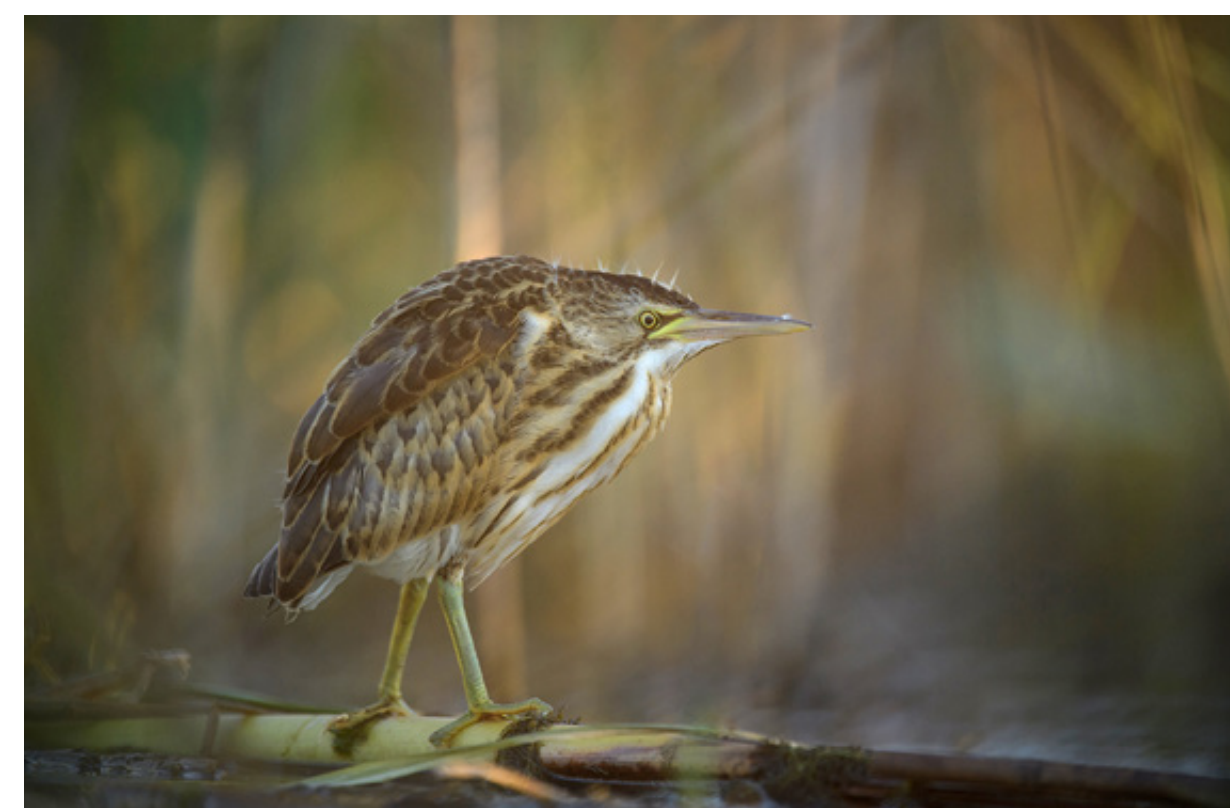
Acum, pentru că am trecut peste etapa echipamentului folosit, haideți să vedem la ce altceva mai trebuie să fim atenți. În primul rând mișcați-vă încet. Hide-ul nu face valuri dacă îl deplasați ușor, iar păsările nu vor fi deranjate. Mișcarea rapidă a hide-ului, mai ales atunci când

aveți aparatul pe bean bag, vă poate aduce apă în parasolar. Dacă ajungeți în apă mai adâncă puteți chiar folosi hide-ul să înotați, ținându-vă de el. Pe mine mă ține fără probleme și sunt ferm convins că poate susține mult mai mult de atât. La un moment dat mi-am pus un ham și am legat hide-ul de mine, iar astfel puteam chiar să mă așez și să fac totul mult mai confortabil. Dacă aveți însă un costum uscat, prin locul unde acesta este strâns de ham se poate infiltra apă.

Uneori, mai ales dacă bate vântul, hide-ul are nevoie de mai multă susținere, așa că trebuie să vă proptiți mai bine pe picioare. Unde apa este mai adâncă și este mai greu de făcut acest lucru, puteți să vă folosiți de un truc interesant. Înfigeți picioarele cu vârful înainte în mъл și mai apoi, după ce au intrat mai adânc, îndreptați talpa. Se obține astfel o poziție destul de stabilă.

Hide-ul vă oferă oportunitatea să ajungeți în proximitatea păsărilor și să descoperiți aspecte din intimitatea acestora, însă trebuie avut mereu grijă să nu le deranjăm foarte tare prin prezența noastră.

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Dan Dinu (ambele imagini)

© Dan Dinu (toate imaginile)

Dacă sunteți atenți, puteți intui cu o secundă înainte momentul în care un corcodel se va ridica să se scuture. Alegeți cu atenție direcția din care fotografiați, pentru că totul va fi mult mai spectaculos în contralumină. Nu uitați să declanșați în rafală, pentru a nu rata niciun moment și pentru a alege ulterior poziția care vă place mai mult. (Corcodel mare, Rotbav)

Chiar dacă momentele cele mai spectaculoase sunt la răsărit și apus, când lumina este mai caldă, este bine să intrați în apă mai devreme de aceste momente, pentru ca păsările să se obișnuiască cu voi. Dimineața este mai simplu pentru că, fiind mai întuneric, puteți să vă integrați mai ușor în peisaj, însă după-amiaza o să aveți nevoie de timp de acomodare. Eu de fiecare dată am avut cel puțin o oră în care să studiez ce vreau să fac și în ce direcție să mă îndrept în funcție de speciile dorite. Normal că este bine să faceți acest studiu și de pe mal, înainte de a intra în apă. Un binoclu va fi de folos în acest caz.

Dacă vedeți un subiect care vă interesează, înaintați încet către acesta, fără să vă grăbiți. De cele mai multe ori pasărea te va lăsa să te apropii până la o distanță pe care ea o consideră sigură și mai apoi va păstra această distanță. Dacă aveți suficient de multă răbdare, progresiv, această distanță poate fi micșorată.

Dacă vedeți că o pasăre nu vrea să fie prietenoasă, mai bine nu mai pierdeți timpul și treceți la alt subiect. Urmăriți cu atenție comportamentul păsării pentru a-i putea intui anumite reacții și mișcări, iar dacă vedeți că este vizibil afectată de prezența voastră, nu o agresați și părăsiți zona respectivă. Cu siguranță puteți găsi o altă specie, ba chiar un alt exemplar din aceeași specie, care să fie mai prietenos și să vă accepte. Acest tip de abordare este mereu un joc de răbdare până când găsești subiectul potrivit.

Când lumina nu este suficient de caldă și mult prea tare, puteți să vă gândiți la un cadru alb-negru. Fotografați în contralumină și subexpuneți mai mult imaginea. Puteți obține astfel un efect frumos și o imagine cu un contrast vizual deosebit. (Lișiță, Rotbav - prima imagine, Chirighiță cu obraz alb, Rotbav - a doua imagine)

În cele două imagini de mai jos se poate vedea foarte bine de ce uneori este mai estetic să alegem varianta alb-negru în defavoarea celei color. În fotografia din stânga putem vedea niște culori fade, nu foarte interesante, care însă favorizează contraste bune în imaginea monocrom. (Corcodel mare, Rotbav)

© Dan Dinu (toate imaginile)

În momentul în care păsările te acceptă în lumea lor, tentația de a te apropia destul de mult este foarte mare, însă trebuie să ținem cont și de etică. Respectați mereu distanța pe care subiectul vostru o consideră sigură. Uneori aceasta poate fi de 10 metri, altele de doar 1-2 metri. Încercați să aflați care este această distanță și mai apoi să o mențineți, pentru că astfel păsările se vor comporta natural. Dacă mergeți să fotografiați lângă un cuib, atunci este și mai important să păstrați o distanță mai mare față de păsări pentru a nu deranja în niciun fel. Dacă vedeți că părinții nu se mai întorc la pui, atunci este mai bine să vă depărtați pentru că înseamnă că deranjați mult prea mult. Nicio imagine nu valorează deranjarea unei specii.

Practic fotografia wildlife de foarte mulți ani și am avut parte de-a lungul timpului de foarte multe momente inedite. Este genul fotografic care îmi dă cele mai multe satisfacții. Folosirea acestui hide pentru doar trei zile mi-a deschis ochii asupra unor posibilități noi de a fotografia lumea păsărilor acvatice și de abia aștept să îl încerc și în alte zone umede, poate cu oportunități mult mai mari decât cele oferite de balta de la Rotbav.

Cel mai ușor este să intrați în apă prin locurile unde aceasta este mai puțin adâncă. Eu am găsit un loc de pescuit unde era și o potecă prin stuf.

Astfel puteam ajunge în apă mai adâncă fiind acoperit de vegetație. Hide-ul are două mânere de care poate fi ținut din interior, dacă vreți să intrați direct în el, sau puteți să îl trageți după voi și mai apoi să intrați când sunteți deja în apă.

Dacă intrați în apă direct dintr-o barcă, trebuie să puneți mai întâi hide-ul pe apă și mai apoi să intrați voi. În acest caz vă recomand să puneți camera la final, pentru a evita orice accident.

Chiar și așa însă, în scurt timp, am reușit să fac imagini mai bune cu patru specii (lișiță, corcodel mare, chirighiță cu obraz alb și stârc pitic), decât în toți anii în care am încercat să fotografiez păsări. Concluzia mea este că fotografiatul din hide reprezintă o experiență ce merită cu adevărat încercată dacă iubiți animalele și vă place să le fotografiați într-un mod cât mai creativ.

Printre puținele păsări care nu se sfiesc să te atace atunci când sunt deranjate, se numără cele din familia chirelor. Acestea te vor avertiza dacă ești prea aproape, venind înspre cortul de camuflaj și scoțând sunete ascuțite. Dacă văd că nu este niciun pericol se vor liniști repede și se vor comporta natural. Este important să nu deranjați specia dacă vedeți că nu se mai apropie de cuib. În imaginea din stânga se poate vedea distanța la care chirighița a acceptat prezența mea, iar în dreapta puteți vedea rezultatul obținut. (Chirighiță cu obraz alb, Rotbav)

© Remus Munteanu

© Remus Munteanu

© Dan Dinu

Stârcul pitic este o pasăre destul de timidă și greu de văzut, pentru că își petrece mai tot timpul prin stuf. Cu ajutorul hide-ului am reușit să mă apropii extrem de mult și să îi urmăresc activitatea. Chiar dacă la început ne-am cam jucat pitoarea unul cu celălalt, până la urmă a devenit cooperant. Fiind foarte aproape de stuful în care el se ascundea, m-am putut ajuta de acesta să redau exact ideea de ascunzătoare și să arăt lumea acestei păsări. (Stârc pitic, Rotbav) © Dan Dinu

Corcodelul este una dintre speciile mele preferate și foarte mult timp m-am chinat să obțin o imagine interesantă cu acesta. Chiar dacă sunt păsări destul de comune, nu pot spune că sunt neapărat și prietenoase. Cu ajutorul hide-ului plutitor am reușit să stau foarte aproape de un exemplar care m-a acceptat în lumea lui. Am putut astfel să îi urmăresc comportamentul și să fotografiez momente mai inedite. (Corcodel mare, Rotbav)

© Dan Dinu

Parcurile AMERICANE

Peisajele americane sunt poate unele dintre cele mai emblematice peisaje din această lume, iar parcurile lor naționale sunt cu siguranță un exemplu de funcționalitate când vine vorba de protecția naturii. Stau însă lucrurile chiar atât de bine cum ni le imaginăm noi? Sunt aceste locuri cu adevărat sălbatice? Ei bine, asta ne-am propus să aflăm în cadrul unui proiect îndrăzneț prin intermediul căruia să înțelegem mai bine cum protejează alții natura și dacă avem cu adevărat ceva de învățat de la ei.

text și foto [Dan Dinu](#)

Ideea proiectului

În ultima vreme am tot cochetat cu gândul de a merge să văd parcurile naționale din Statele Unite, cel puțin o parte dintre ele, în special cele din celebrul sud-vest. Nu m-am gândit la organizarea unei ture foto, ci am vrut să organizez ceva restrâns și să merg cu câțiva prieteni. Așa cum am mai tot pățit, dacă țin prea mult timp o idee în cap, începe să crească și să crească, iar mai apoi o spun altora care ajută la creșterea ei, și tot așa, până când lucrurile se transformă într-un proiect destul de mare, încât parcă și uit de la ce am plecat. Și de data aceasta, tura din sud-vest pentru a vedea și fotografia câteva dintre parcurile naționale de acolo, s-a transformat în cu totul altceva.

În 2016, la împlinirea a 100 de ani de activitate, National Park Service (NPS) a lansat un film documentar despre parcurile naționale, pe care am avut și eu ocazia să îl văd, un an mai târziu, la Alpin Film Festival. De la acest film a plecat toată povestea noastră. Nu, nu vă gândiți că ne-am găsit inspirația în secvențele văzute, deși filmul este frumos realizat, ci mai degrabă totul a pornit de la o simplă discuție de după proiectie, avută cu un reprezentant al ambasadei SUA, invitat la festival. Am schimbat câteva impresii despre film și i-am spus despre ideea mea de a vedea într-o bună zi, care în acel moment părea destul de departe, parcurile naționale din sud-vest. Mi-a dat o carte de vizită și mi-a spus să îi dau mai multe detalii despre această idee, poate mă poate ajuta cu ceva. A părut atunci un gest de curtoazie și eu l-am luat ca atare.

La scurt timp după această întâlnire, am trimis e-mailul promis, în care am pus câteva idei despre ce mi-aș fi dorit să fac în tura foto. A doua zi am primit un răspuns scurt, în care eram întrebat dacă am drum prin București, pentru

o vizită la ambasadă. Mi-am făcut desigur timp pentru o întâlnire. După o discuție mai mult decât constructivă, ideea mea de a merge într-o simplă tură foto s-a transformat într-un proiect amplu, cu două deplasări în SUA, cu peste 10 parcuri de vizitat, care să genereze o expoziție de fotografie și un film documentar despre cum protejează ei natura și ce am putea noi învăța din asta. Am redactat proiectul împreună cu prietenii de la ProPark și, după alte câteva discuții și reglementări de buget, am primit vestea că putem demara totul. Mai aveam aproape două luni până la plecare, timp în care trebuia să organizăm absolut tot... avioane, mașini, echipament necesar și, poate cel mai important, ce zone să vedem și ce fel de sprijin avem nevoie din partea administratorilor parcurilor. Această parte din urmă s-a dovedit a fi cea mai simplă și cea mai complicată în același timp.

Road Trip 4 Nature, numele proiectului nostru, a venit în urma unui scurt brainstorming cu colegii de la ProPark. În cadrul lui ne propuneam așadar să documentăm modul cum sunt administrate parcurile americane, punctând pe alocuri frumusețea locului și povestea noastră. Vă spuneam la început că ideile se rostogolesc și, cu ajutorul celor din jur, pot deveni mult mai mari decât au fost gândite inițial. De aici și numele generic al proiectului, care, la un moment dat, va putea fi continuat și cu alte țări și regiuni, pentru a vedea ce înseamnă protecția mediului și în alte zone. Toate pentru a încerca să ne găsim și noi, aici în România, propriul drum de urmat.

Ceea ce te izbește adesea atunci când călătorești prin parcurile americane este grandoarea și scara peisajului. Cât vezi cu ochii, vezi sălbăticie, iar asta deși tu circuli pe un drum astfaltat.
(Badlands - foto 1, Yellowstone - foto 2)

Începutul călătoriei

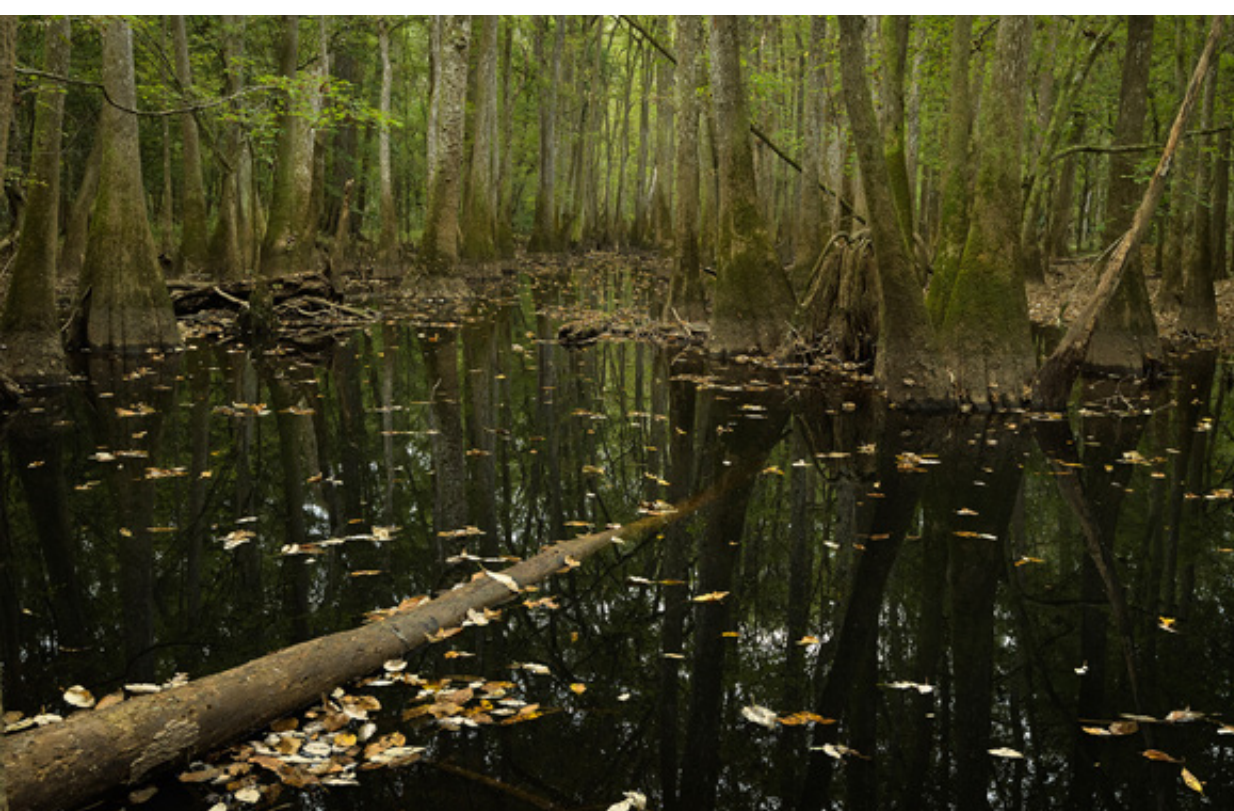
Două luni poate par mai mult decât suficiente pentru organizarea unei astfel de ture, însă nu este deloc așa. Fiind vorba de film, din echipă era firesc să facă parte Cosmin Dumitrache, cel cu ajutorul căruia proiectul România Sălbatică a luat amploare în acest domeniu. De asemenea, ni se alăturau Laurent Lefèvre și Vlad Popescu, doi dintre cei mai frecvenți însoțitori la turele foto, cu care plănuisem inițial să merg în această tură. Ne-am cumpărat echipamentele de care mai aveam nevoie, multe dintre ele pentru campare, pentru că plănuiam să folosim și cortul în anumite zone, iar la final, stând față în față cu muntele de bagaje care trebuie cărat, am început să ne întrebăm unde le vom pune pe toate.

După un studiu destul de amănunțit al celor mai interesante zone, cel puțin din punctul meu de vedere, am ales să mergem în prima tură în: Grand Tetons, Yellowstone și Badlands, aflate în nord-vest, și mai apoi să mergem în est, în: Congaree

și Great Smoky Mountains. Niciunul dintre aceste parcuri nu era pe lista mea inițială și tocmai zonele pe care îmi doream să le văd cel mai mult, trebuiau amânate pentru a doua tură, din cauza calendarului ales pentru proiect. Logistica din această primă deplasare era și ea mai complexă, pentru că trebuia să acoperim distanțe mai mari, cu mașina sau chiar cu avionul între nord-vest și est.

Într-un final a venit și ziua plecării și, cu rucsacul foto în spate, cu bagajul de cală plin până la refuz și cu o plasă cu alte câteva lucruri ce urmau să fie transferate într-un bagaj comun, am plecat împreună cu Laurent către Câmpina să îl luăm pe Cosmin. La el am umplut și bagajul de cală suplimentar și am plecat către București, unde ne-am întâlnit cu Vlad. Când ne-am cântărit bagajele, fiecare din cele cinci depășea 23kg, însă au fost admise până la urmă. Desigur că și rucsacii foto cântăreau mai mult, dar, cel puțin aici, totul s-a rezolvat cu un zâmbet larg la

Alegerea parcurilor din proiect a fost strâns legată de povestea filmului nostru. Indiferent că am plutit în canoe prin Congaree, că am explorat labirintul din Badlands, sau că am stat alături de turme de bizoni în Yellowstone, totul a fost fascinant.

check-in. Deși am vrut să facem asta la un moment dat, nu am mai găsit timpul necesar să facem o poză cu tot echipamentul pe care l-am cărat cu noi, din care o parte a fost, ce-i drept, inutil. Patru aparate de fotografiat, două de filmat, cinci teleobiective și multe alte obiective mai mici, cinci trepiede, șase capete de trepied, o șină pentru time lapse, un sistem de stabilizare, o cameră video de acțiune, un recorder de sunet și o grămadă de alte accesorii. Toate echipamentele ce vi se par în plus în listă, noi fiind doar patru, erau ale lui Cosmin. Care, de altfel, tot a reușit să uite ceva acasă, mânerul de la sistemul de stabilizare, așa că a trebuit să facem ceva improvizatii. Arătam însă ca o echipă serioasă de filmare.

După un zbor scurt către Amsterdam și o întârziere la plecarea mai departe, am ajuns cu emoții în Atlanta. Mai aveam mai puțin de o oră la conexiunea către Salt Lake City și urma controlul, luatul bagajelor și îmbarcarea în celălalt zbor. Părea o misiune imposibilă... și așa a și fost. Chiar dacă am trecut repede de control, mai puțin Cosmin care avea singurul bagaj pe care nu îl desfăcuseră deja inițial la un control anterior, tot a trebuit să rămânem o noapte în Atlanta și să plecăm a doua zi de dimineață. Acest fapt ne-a dat peste cap un pic programul, însă doar pentru prima zi.

Diminețile friguroase din Yellowstone ne-au oferit unele dintre cele mai frumoase provocări și oportunități fotografice. În zonele termale mai retrase, ne-am putut bucura de liniște, departe de tumultul de turiști de la cele mai celebre atracții. Firehole Lake Drive este unul dintre drumurile către astfel de zone mai retrase.

Crestele din Grand Tetons se văd de la kilometri depărtare și dau farmecul acestui loc. Sunt impunătoare, masive și denotă activitatea glaciară care a sculptat tot acest peisaj fabulos.

Grand Tetons

Am ajuns la Salt Lake City fără alte peripeții și, pentru a încerca să recuperăm cât mai mult din timpul pierdut, ne-am îmbarcat la drum. Mașina noastră în această primă parte a turei a fost una extrem de faină și încăpătoare și nu am avut nicio problemă să îndesăm în ea tot echipamentul. Seara am ajuns în Jackson, localitate aflată la intrarea în Grand Tetons, unde am rămas peste noapte. A doua zi am plecat dis-de-diminează, pentru a ajunge cât mai repede în primul parc de pe lista noastră.

Parcul Național Grand Tetons a stat mult timp în umbra mult mai celebrului Yellowstone, aflat foarte aproape mai spre nord. Până și înființarea acestui parc a fost strâns legată de extinderea parcului Yellowstone, încercată dar nefinalizată pe la începutul secolului XX. Cu toate acestea, propunerile au continuat, iar la doar un an de la fondare, în 1917, NPS a susținut înființarea parcului. Foarte multă lume s-a opus la acea vreme, iar numeroși afaceriști locali, fermieri, sau alte grupuri de interese, au descurajat inițiativa. În cele din

urmă, după multe eforturi, parcul a fost înființat în 1929, pe o suprafață mult mai restrânsă, limitată la zona montană și la câteva lacuri glaciare de la bază. În 1943, Franklin D. Roosevelt, considerat președintele care a ajutat cel mai mult inițiativele de înființare de arii protejate, declară Jackson Hole monument natural, pe o suprafață mai mult decât dublă față de cea a parcului. Șapte ani mai târziu, parcul național se unește cu rezervația creată și Grand Tetons ajunge la forma lui actuală, acoperind peste 125.000 de hectare.

Oxbow Bend este unul dintre celebrele puncte de belvedere către Grand Tetons. Snake River face aici o curbă largă, iar în apele lui mai domoale, dacă nu bate vântul, te poți bucura de reflexia lui Mount Moran, ce își înalță crestele la 3.842m.

Priveliștea de aici este însă ca un magnet pentru fotografi și turiști deopotrivă, așa că, la răsărit, sunt slabe șansele să te bucuri singur de ea.

Indiferent din ce parte ajungi aici, ceea ce te izbește la o primă vedere este prezența lanțului montan central, ce culminează cu Grand Teton, 4.199m. Este vizibil de la mare depărtare, fiind folosit în trecut ca punct de reper de către cei care locuiau sau treceau prin această zonă. Dacă atunci când ești foarte aproape te impresionează crestele ascuțite, când te îndepărtezi un pic de lanțul montan poți să cuprinzi mai bine complexitatea habitatului de aici. Râuri mai mici șerpuesc printre crânguri de pădure, formând meandre întortocheate ce oferă adăpost pentru multe specii de animale. Barajele de castori formează aici mici lacuri în care se pot oglindi munții și, în același timp, un loc propice în care păsările iubitoare de apă și peștii să se bucure de noul mediu creat. Toate aceste mici râuri se varsă în Snake River care, la rândul lui, meandrea prin depresiunea de la baza lanțului montan. Acest râu formează poate cele mai celebre panorame către munții din zare, Oxbow Bend și Snake River Overlook.

Fiind animale mai degrabă nocturne, castorii sunt greu de văzut, însă urmele lor sunt la tot pasul. Copacii din jur sunt tăiați de către aceștia, iar crengile sunt transportate în apă, atât pentru hrană cât și pentru construcția barajelor. Digurile create formează lacuri, ce constituie un habitat ideal pentru păsări și pești deopotrivă.

Chiar dacă ajungi aici cu noaptea în cap în speranța de a vedea un răsărit fabulos, trebuie să te aștepti să găsești și alți fotografi sau turiști doritori să vadă același lucru ca și tine. Dacă din primul loc poți obține o imagine cu reflexia munților în apele domoale ale râului, de la Snake River Overlook poți admira locul din care Ansel Adams își crea celebra imagine cu Grand Tetons. Nu vă așteptați să mai vedeți exact același lucru, pentru că vegetația a acoperit o mare parte din râu, însă este interesant să admirați ceea ce a văzut odată celebrul fotograf.

Mult mai interesant pentru mine a fost Schwabacher's Landing, un loc care îndeamnă la explorare. Chiar dacă și aici poți întâlni destul de mulți turiști, potecile din zonă îți oferă suficient de mult spațiu pentru a-ți găsi propriul loc de refugiu, de unde să admiri în voie răsăritul de soare.

Elanul este cel mai mare reprezentant al familiei cervidelor, masculii având coarne impresionante. Lubește zonele ripariene, unde își găsește refugiul și hrana.

Încă din primele momente petrecute în parc, un ambuteiaj de mașini de pe drumul principal ne-a prevestit prezența unui animal în zonă. Un mascul de elan încerca să traverseze drumul, iar toată lumea era afară din mașină pentru a-l fotografia. Un lucru pe care aveam să îl vedem destul de des și în zilele următoare. Cu toate că parcul este unul destul de aglomerat de turiști, mai ales după standardele noastre, animalele trăiesc aici aproape nestingherite. Secretul este că au învățat să conviețuiască alături de oameni, iar aceștia au

înțeles că animalele trebuie să aibă intimitatea lor și nu le urmăresc în zonele de refugiu. Chiar dacă uneori ambuteiajele provocate de turiști pot deveni o problemă pentru animale, acestea își găsesc repede refugiul acolo unde aceștia nu le mai pot urma. Este oarecum o relație de adaptare din partea tuturor, iar pentru mine a fost o adevărată plăcere să pot sta atât de aproape de specii emblematice, fără ca acestea să fie stresate, lucru ce avea să mi se întâmple și în celelalte parcuri vizitate.

Deși îmi doream, nu aș fi crezut că antilopele Pronghorn sunt atât de ușor de văzut în Grand Tetons. Acestea pășteau nestingherite pe platoul de la baza muntelui, iar ulterior, în Yellowstone sau pe drumul către Badlands, am avut ocazia să vedem multe altele. Deși numite antilope, aceste animale nu au nicio legătură cu această familie, fiind mai apropiate de girafe. Sunt singurele reprezentante ale familiei din care fac parte și sunt cele mai rapide animale terestre din America de Nord.

Încă din primele momente petrecute în parc, un ambuteiaj de mașini de pe drumul principal ne-a prevestit prezența unui animal în zonă.

Un mascul de elan încerca să traverseze drumul.

*Aburul din zonele termale simplifică foarte mult peisajul, oferind oportunități fotografice deosebite. Cu cât veniți mai de dimineață în astfel de locuri, cu atât mai bine, pentru că evitați astfel mulțimea din mijlocul zilei.
(Firehole Lake Drive)*

Denumit extrem de generos, Artist Point, acest punct de belvedere din Marele Canion din Yellowstone, oferă o panoramă către Lower Falls, dar, poate și mai interesant, către pereții galbeni ai canionului care au dat numele întregului parc.

La Mammoth Hot Springs se găsesc unele dintre cele mai bine conservate terase de travertin din lume. Multe poteci și drumuri fac legătura între cele două zone ale complexului și te poartă printre aceste depuneri minerale, ce pot trece de la un alb imaculat la diverse tonuri de galben, portocaliu sau roșu.

Yellowstone

Dintre toate parcurile pe care urma să le vizităm, de la Yellowstone aveam cele mai puține așteptări. Credeam că o să fie extrem de aglomerat și că o să ne călcăm pe picioare cu ceilalți turiști, mai ales pe la punctele de atracție majore. Părea imposibil să vezi prea multe animale, cu atâtia oameni în jur, însă lucrurile nu au stat întocmai așa. Aveam să am o surpriză mai mult decât plăcută, pentru că, dacă îți alegeai corect drumul și ora la care să mergi, sălbăticia era aici la ea acasă.

Cu toții știm că Yellowstone este considerat primul parc național din lume, fondat în 1872. Ceea ce puținii știu însă, este că primul explorator, John Colter, ce se desparte din expediția lui Lewis și Clark, care trece la doar 80 de kilometri de zona parcului de astăzi, ajunge aici în 1807. Locul nu era nelocuit, triburile de amerindieni fiind stabilite aici cu mult timp înainte, prezența umană fiind atestată de peste 10.000 de ani în regiune.

Terasele de la Mammoth Hot Springs de mai jos, sunt locul perfect pentru a fotografia texturi și detalii. Frumusețea acestui loc este dată și de faptul că peisajul este unul extrem de dinamic, iar în funcție de erupțiile izvoarelor termale de aici, acesta se modifică permanent. Peisajul se modifică și în Marele Canion din Yellowstone, însă de această dată, erodat de forța apei.

La începuturile parcului nu exista niciun fel de legislație pentru a dezvolta turistic și conserva o astfel de zonă și nici fonduri în acest sens. Primul administrator al parcului a lucrat voluntar, însă lipsa banilor și a legislației nu l-au ajutat prea mult. Al doilea, Philetus Norris, a fost cel care a pus bazele infrastructurii actuale din parc și cel care a construit primul sediu. A fost înlocuit de alți trei administratori care nu au reușit să continue munca lui și care au lăsat loc ca braconierii și tăietorii de lemne să devasteze parcul. În 1886, Congresul refuză alocarea de bani pentru administrare, în continuare ineficientă, și se apelează la armată pentru a crea ordine. Lipsa legislației este în continuare o problemă, singura pedeapsă pentru braconieri, de exemplu, fiind expulzarea din parc. Lucrurile sunt însă pe cale să se schimbe, iar odată cu înființarea NPS în 1916, apar și primele legi care să vizeze o mai bună protecție a naturii.

Frumusețea și unicitatea parcului sunt date de faptul că Yellowstone este un super vulcan. Caldera acestuia, în care se află o mare parte a parcului, măsoară aproximativ 50km lățime și 70km lungime și este mărginită de munți. Ultima erupție datează de acum aproape 70.000 de ani. Cu toate acestea, efectele activității vulcanice sunt prezente la tot pasul, pentru că în anumite zone din parc, magma se află la doar 5km sub suprafața scoarței terestre. Yellowstone deține cea mai mare concentrație de fenomene geotermale din lume, peste 10.000, printre care

cea mai mare concentrație de gheizere, fumarole sau izvoare termale de pe întreaga planetă. Tot aici găsim și cel mai mare izvor geotermal din lume, Grand Prismatic, care, prin ale lui culori absolut uimitoare, creează senzația unei palete de pictor. Atracțiile principale ale parcului sunt exact aceste aspecte geotermale, iar o mare parte dintre turiști se îngămădesc pe podețele special amenajate din aceste zone.

Dimineața foarte devreme, sau seara foarte târziu, aglomerația scade considerabil, iar uneori poți avea ocazia să fii singur în zonele termale din parc. Pentru că este mai frig în aceste momente, activitatea vulcanică pare mult mai intensă, iar coloane mari de aburi se ridică din izvoarele termale, fumarole și gheizere, oferind un peisaj unic și misterios. (Mammoth Hot Spring - foto 1; Firehole Lake Drive - foto 2)

Culorile unice ale acestor izvoare termale sunt date de viața care supraviețuiește aici. Miliarde de microorganisme, numite termofite, trăiesc împreună în acest mediu ostil, oferind petele de culoare care fac din Grand Prismatic un loc atât de uimitor.

Yellowstone nu înseamnă numai zone cu activitate vulcanică, ci mult mai mult de atât. Numele parcului este dat de Marele Canion din Yellowstone, format în rocile galbene de către râul cu același nume. Acesta a săpat prin riolitul rămas în urmă de la activitatea vulcanică din trecut, iar pe parcursul lui formează două cascade uriașe, Lower și Upper Falls. Deși canionul pare să aibă în compoziție sulf, culoarea lui este dată, de fapt, de compușii de fier prezenți în rocile de aici.

Lower Falls își aruncă apele în canion de la 93 de metri înălțime, peste un prag ce nu a putut fi la fel de ușor erodat ca și rocile din jur. 20.000 de litri de apă sunt aruncați în abis la fiecare secundă, puterea cascadei fiind una care te face să nu te apleci prea tare peste balustrada de protecție.

Poți vedea cascada din mai multe puncte de belvedere, dar și de deasupra, pentru a-i simți cu adevărat forța.

Frumusețea și unicitatea parcului sunt date de faptul că Yellowstone este un super vulcan. Caldera acestuia, în care se află o mare parte a parcului, măsoară aproximativ 50km lățime și 70km lungime și este mărginită de munți.

Ceea ce mi s-a părut interesant în Yellowstone, dar și într-o bună parte dintre celelalte parcuri vizitate, este faptul că am văzut mult mai multe specii de mamifere decât de păsări, lucru care la noi în țară este exact invers. Nu am încă o explicație pentru acest fapt, însă cu siguranță m-am bucurat de fiecare întâlnire în parte. (Bizon - foto 1; Lebadă - foto 2)

Lung de 32 de kilometri, cu o lățime ce variază între 450 și 1.200m și cu o adâncime maximă de peste 300m, Marele Canion din Yellowstone este un loc fascinant. Deasupra cascadei Lower Falls, ce își aruncă apele de la 93m în canion, poți avea o priveliște de ansamblu a întregului fenomen de eroziune de aici.

Terasele de la Mammoth Hot Springs pot fi atât de un alb imaculat, dar și colorate în nuanțe diferite. Este o lume abstractă de texturi și detalii ce merită descoperită pe îndelete.

Cel mai colorat fenomen geotermal din Yellowstone este cu siguranță Grand Prismatic, cel mai mare izvor termal din lume. Un bizon traversează terasele de travertin și oferă un subiect extrem de interesant în contrast cu lumea colorată din jur.

Cu toate că Yellowstone primește anual peste 4 milioane de vizitatori, cea mai mare parte dintre aceștia văd o suprafață restrânsă din parc, cel mai adesea concentrată în zonele termale cele mai faimoase, cum ar fi Grand Prismatic sau Old Faithful. Am putea crede că nu mai este loc și pentru animale, însă parcul deține o suprafață de aproape 9.000 de hectare, ce formează unul dintre cele mai mari habitate aproape intacte din zona temperată. Acesta este probabil motivul pentru care, Yellowstone constituie singura zonă din SUA în care bizonii au trăit liberi, fără a fi reintroduși, încă din epoca preistorică. Turmele de aici constituie cea mai mare populație din țară, între 2.500 și 5.500 de exemplare, împărțită între văile Lamar și Hayden. Aceste două văi nu sunt însă singurele zone în care puteți vedea bizoni, aceștia trăind în grupuri mai mici de-a lungul principalelor drumuri de acces.

Să vezi animale în Yellowstone este ceva normal, însă nu mă așteptam să văd atât de multe, nici ca număr de exemplare, nici ca număr de specii. Practic, în Yellowstone, am avut ocazia să vedem toate ierbivorele de talie mare, de la bizoni la cerbi, elani sau antilope Pronghorn.

Surpriza a venit din partea carnivorelor, pe care eu le consideram a fi mult mai timide. Ce-i drept nu am văzut lup sau urs grizzly, însă am avut ocazia să vedem urs negru sau coiot. Acesta din urmă a venit atât de aproape și s-a comportat atât de natural încât ai fi crezut că este un câine domestic. Am avut ocazia să îl vedem vânând rozătoare pe malul râului, chiar în fața noastră.
(Bizon - foto 1; Coiot - foto 2)

Sunt trei specii de cervide în Yellowstone și am avut ocazia să le vedem pe toate. Elanii, ca de obicei, au fost un pic mai timizi și retrași, însă cerbul Wapiti păștea printre peluzele hotelurilor. Cerbul catâr a fost mai greu de găsit, însă a fost suficient de prietenos cât să ne lase să îl fotografiem de aproape. (Mule deer, cerb catâr - foto 1; Elk, cerb Wapiti - foto 2)

Când ieși de pe drumurile principale ai ocazia să vezi cu adevărat sălbăticia din Yellowstone. Platouri montane vaste, ce se întind cât vezi cu ochii. Puține mașini străbat aceste drumuri, iar animalele cutreieră nestingherite. Aici ai ocazia să simți ce înseamnă cu adevărat acest loc. Turme de cerbi străbat pășunile, iar în răcoarea dimineților de toamnă îi poți asculta în voie cum își stabilesc teritoriile. Îi găsești peste tot, uneori chiar pascănd peluzele din fața hotelurilor, însă aici sunt cu adevărat în elementul lor. Nu mă așteptam ca într-o țară atât de civilizată și tehnologizată să mai pot întâlni atâta sălbăticie. Chiar îmi amintesc că, atunci când îmi făceam bagajele, mă gândeam să îmi las teleobiectivul cel mare acasă, pentru că nu credeam că voi avea atât de multe oportunități pentru a fotografia animale. Aș fi regretat cu siguranță.

Când ieși de pe drumurile principale ai ocazia să vezi cu adevărat sălbăticia din Yellowstone. Platouri montane vaste, ce se întind cât vezi cu ochii.

Poate unul dintre cele mai frumoase momente din Yellowstone, a fost într-o dimineață pe Blacktail Plateau, pe un drum montan mai retras, unde am putut admira în voie cerbii Wapiti care își stabileau foarte vocali teritoriile. Pe fundal se înalță Munții Absaroka.

Când mă gândeam la acest parc, de fiecare dată îmi venea în minte o imagine cu un bizon păscând printre aburii unei fumarole. Credeam că este ceva unic, greu de realizat și nu m-aș fi așteptat să văd asta. Într-o dimineață la Fountain Flats însă, am avut un spectacol pe cinste. Am fost înconjurați de zeci de bizoni, în sunetul urletelor de coioți. Unul dintre momentele în care am simțit cu adevărat sălbăticia din Yellowstone.

Uneori este atât de mult abur în diminețile friguroase, încât lumina caldă a soarelui răzbate extrem de greu. Cu toate acestea, peisajul este spectaculos, chiar și în lipsa unor culori mai aprinse, care poate că ar distra atenția de la unicitatea acestui loc.

Un simbol printre alpiniști, Devil's Tower este primul monument național al Statelor Unite, declarat în 1906 de către Theodore Roosevelt. 5.000 de alpiniști vin să cațere coloanele de bazalt înalte de 265 de metri, pe cele peste 200 de trasee existente, în fiecare an.

Badlands

Aventura noastră a mers mai departe către Badlands, unul dintre parcurile pe care îmi doream cel mai mult să le văd. Cu toții știm că distanțele în SUA sunt mari, însă acest lucru ți se dezvăluie cu adevărat doar atunci când ești la drum, iar când acestea se mai și măsoară în mile, ești complet bulversat.

Între Yellowstone și Badlands sunt aproximativ 1.000 de kilometri, așa că am preferat să mai facem un stop pe drum. După ce am traversat

Bighorn National Forest, o zonă montană cu un canion impresionant, am ajuns spre seară aproape de Devil's Tower, locul de popas peste noapte. Acest monument natural este impresionant, și este cunoscut în rândul alpiștilor pentru verticalele amețitoare ale coloanelor de bazalt.

Parcul Național Badlands este un labirint uriaș, format prin eroziune timp de mai bine de 500.000 de ani. Unele roci au însă o vechime de zeci de milioane de ani, ca și unele fosile

găsite aici, zona fiind renumită în special pentru mamiferele preistorice. Numele vine, desigur, de la impracticabilitatea de a traversa acest loc, în special pe vreme ploioasă. Astăzi însă, odată cu formarea parcului în 1978, accesul este facilitat pentru turiștii care vor să descopere un loc absolut uimitor, în care poți ușor să te pierzi de ceilalți turiști, de altfel nu foarte mulți, și să îți găsești propriul canion de explorat.

Peisajul din Badlands este unul inedit. Un labirint de vârfuri ascuțite, canioane adânci și ravene spectaculoase săpate în roci multicolore, ce te invită la explorare.

Este ușor să te pierzi în acest loc de turiștii ce stau, cel mai adesea, de-a lungul drumului principal.

Înconjurat de celebra preerie americană, parcul este plin de viață. De la bizoni la antilope Pronghorn și de la coioți la câini de preerie, animalele sunt peste tot. Până și locurile de campare sunt aici invadate de fauna locului. Câinii de preerie folosesc campingul pentru vizuinile lor, iar bizonii pasc nestingheriți în apropiere. Într-una dintre nopți chiar am primit vizita unei turme, care nu a avut nicio problemă să vină și să treacă printre corturi. Dacă bizonii nu mai prezentau un interes foarte mare, dat fiind faptul că în Yellowstone avusesem parte de foarte multe întâlniri, micile rozătoare simpatice au fost mult mai atractive pentru noi. Am ajuns în camping seara, așa că ne-am propus să îi fotografiem în lumina de dimineață. Am găsit un loc fain cu o colonie întregă de câini de preerie și ne-am pus la pândă. Animalele nu au vrut nicicum să ne accepte și continuau să dea alarma la cea mai mică mișcare pe care o schițam. Nici vorbă să putem obține o imagine bună. Am preferat la un moment dat să mă pun pe burtă lângă o vizuină și să aștept în liniște. După aproape o oră, am reușit să obțin un cadru de care să fiu mulțumit.

Doar eu și Cosmin am perseverat, ceilalți doi colegi renunțând mai repede. La un moment dat, Vlad a venit înapoi din camping ca să ne spună că acolo sunt câteva familii mult mai prietenoase. Așadar, după ce la doar câteva sute de metri de camping nu am reușit mai nimic, printre corturi am putut sta considerabil mai aproape, iar câinii de preerie au fost mult mai prietenoși. Poate că nu ar fi fost rău să remarcăm acest lucru cu o seară înainte și să nu ne mai chinuim atât de mult.

Drumul de întoarcere către Salt Lake City nu a fost deloc scurt, aceiași 1.000 de kilometri, de data aceasta pe un alt drum, cu un scurt popas la Mount Rushmore. După o noapte extrem de scurtă în care a trebuit să ne facem din nou toate bagajele, ne-am îndreptat de dimineață către aeroport.

Culorile din Badlands își fac apariția mai ales într-o lumină caldă de răsărit sau apus, probabil cele mai spectaculoase momente din acest loc.

Viața din Badlands amintește de cea de odinioară, de pe întinsa preerie americană. Chiar dacă acest mare habitat s-a micșorat foarte mult, în acest parc animalele prosperă. Indiferent că ne gândim la rozătoare, fie ele iepuri sau câini de preerie, sau la ierbivore, precum oaia Bighorn sau bizonul, acestea sunt prezente din plin în acest habitat, ce pare ostil la prima vedere.

Ca orice rozătoare, câinii de preerie sunt extrem de simpatici și îți oferă un spectacol haios, de care cu greu te poți desprinde. Trebuie să ai destul de multă răbdare cu ei, pentru că pot fi destul de sperioși la început. Dacă găsești o familie mai prietenoasă însă, poți pierde liniștit câteva ore în compania lor, doar urmărindu-le rutina zilnică.

Labirintul de canioane și ravene din Badlands este uimitor și invită la explorare. La fiecare pas găsești noi oportunități pentru un prim-plan interesant, așa că trebuie să te miști continuu pentru a găsi cadrul dorit.

După uscăciunea din Badlands, verdele și apa din Congaree au adus o schimbare completă. Și aici am avut parte de un labirint, însă de această dată unul format de canalele ce meandreează print-o pădure impresionantă și extrem de înaltă.

Congaree

Deși în planul nostru inițial am avut în minte ideea de a călători între parcurile din nord-vest și cele din est cu mașina, mă bucur că am renunțat la această idee. Poate că un astfel de road trip ar fi fost interesant, însă ar fi însemnat două zile pierdute pe drum. Așadar, am preferat să zburăm între Salt Lake City și Charlotte, de unde ne-am închiriat o nouă mașină, de data asta nu la fel de faină, pe care de altfel am și fost nevoiți să o schimbăm la scurt timp pentru mici defectiuni. Am ajuns în Columbia, un oraș din South Carolina, nu statul cu pricina, de unde începeam o nouă parte a aventurii noastre.

Parcul Național Congaree este unul care ne spune o poveste despre supraviețuire și despre o muncă de conservare extrem de necesară. Această zonă făcea cândva parte dintr-un habitat uriaș, peste 14.000.000 de hectare de pădure seculară inundabilă. 99% din această suprafață este

astăzi pierdută, iar mai puțin de un procent este protejată de parcul național de aici. Mlaștinile au fost desecate pentru agricultură, iar arborii au fost tăiați pentru corăbii, căi ferate și clădiri. Practic, lemnul de aici a ajutat la reclădirea acestei părți a Americii. Arborii rămași astăzi în picioare, dintre care unii dețin recorduri de înălțime, au adăpostit sub coronamentul lor războaie, sclavie și o luptă aprigă pentru libertate. Pădurea de aici este încărcată de legendele locului.

Două dintre speciile de arbori din Congaree, se remarcă prin forma și abilitatea de a trăi în acest mediu inundat. Bald cypress (imaginea de sus) este un conifer adaptat acestui mediu acvatic și se distinge prin baza tulpinei cu o formă specifică. Tupelo (imaginea de jos) este o altă specie adaptată acestui loc, are baza mare și se subțiază brusc pe măsură ce urcă spre coronament.

Dacă în celelalte parcuri păsările au lipsit aproape cu desăvârșire, mă așteptam ca măcar în Congaree să găsim mai multe. Ei bine nu a fost chiar așa, deși am văzut mai multe specii aici, decât în toate celelalte parcuri la un loc. Surpriza a fost să găsesc într-o seară un răpitor destul de prietenos, care să mă accepte suficient de aproape de el.

După câțiva zeci de ani de lupte pentru conservare, Congaree devine parc național în 1976, fiind astăzi un loc uimitor prin complexitatea lui. Situat în lungul râului cu același nume, parcul este format dintr-un complex de canele, lacuri și mlaștini, risipite prin pădurea formată din arbori iubitori de apă, între care se remarcă bald cypress sau tupelo. Fiind o luncă inundabilă, Congaree este extrem de influențat de revărsarea râului, uneori potecile sau podețele fiind și ele sub apă. Acest fapt, face ca peisajul de aici să fie extrem de diversificat și să poată susține o faună și floră foarte bogate.

Deși există un număr impresionant de podețe de lemn și poteci care pot duce turiștii către zonele mai importante din parc, pentru a vedea și înțelege cu adevărat complexitatea acestei păduri, trebuie să te urci într-o canoe. Asta am făcut și noi, iar pentru jumătate de zi am ales să vâslim de-a lungul canalului Cedar Creek, ce străbate parcul. A fost cu siguranță una dintre cele mai liniștite părți ale călătoriei noastre, pentru că am fost absolut singuri și ne-am putut bucura pe deplin de sunetele pădurii. Deși mă așteptam să văd mult mai multe păsări, sau alte animale, călătoria noastră a fost una extrem de plăcută, oferindu-ne șansa să descoperim pe îndelete complexitatea pădurii. Acolo unde am avut ocazia, am putut să ne dăm jos din canoe și să explorăm un pic la pas. Chiar dacă poți face acest lucru și pe podețele amenajate, parcă să te pierzi un pic în labirintul de arbori extrem de înalți de aici are alt farmec.

O plimbare cu o canoe prin această zonă, îți oferă cea mai bună metodă de a descoperi farmecul pădurii inundate de aici.

Podetele de lemn, unele plasate direct pe pământ, altele suspendate la vreo doi metri deasupra acestuia, îți oferă șansa să vezi parcul cu alți ochi. Fiind de cele mai multe ori mai sus de nivelul solului, ai ocazia să fii mai aproape de animalele ce trăiesc în copaci, iar cu puțin noroc poți găsi unele suficient de prietenoase să te accepte în lumea lor, cum sunt și aceste două veverițe.

Bald cypress este un arbore interesant, atât prin forma specifică, dar mai ales prin rădăcinile care cresc în jurul lui, deasupra solului. Acestea au cel mai probabil un rol în susținerea masivului trunchi în solul mlaștii de aici.

Peisajul din Smoky Mountains este destul de asemănător cu cel de la noi. La o primă vedere, nimic nu trădează uriașa biodiversitate prezentă aici.

Great Smoky Mountains

La o primă vedere, Great Smoky Mountains seamănă extrem de mult cu peisajele de la noi. Culmi cu păduri de foioase și conifere se continuă cât vezi cu ochii, iar râuri repezi de munte curg nestingherite printre arbori seculari. Dacă însă studiezi mai atent habitatul de aici, ai ocazia să găsești o lume a biodiversității. Nicio altă zonă temperată, cu o suprafață asemănătoare, nu poate rivaliza bogăția naturală din acest parc național.

Primii europeni întâlnesc în 1540 indienii Cherokee care locuiau în Munții Apalași, însă se stabilesc în Cades Cove 300 de ani mai târziu. Acest loc oferă un cămin pentru un număr impresionant de oameni, aproximativ 600 în 1850. O parte din case, hambare, ba chiar și o biserică, se mai pot vedea și astăzi. Începând cu 1927, statele Tennessee și North Carolina cumpără proprietățile din Cades Cove pentru a crea parcul național, însă dacă unii dintre cei stabiliți aici sunt dispuși să vândă, alții se opun vehement. După mai multe procese, statul

reușește să câștige, iar majoritatea populației este strămutată. Unii locuitori obțin dreptul de a trăi în Cades Cove până la moartea lor.

În 1947 se închide ultima instituție din acest loc, cu toate că parcul național este înființat încă din 1934. Astăzi, Great Smoky Mountains păstrează numeroase clădiri istorice, ce amintesc de acest trecut zbuciumat.

Vremea extrem de călduroasă nu a permis pădurilor din parc să se coloreze și, deși eram în perioada potrivită, verdele încă predomina versanții din jur. Ne-am fi dorit să vedem mai multă toamnă aici, însă nu a fost posibil. Chiar dacă peisajul nu a fost cel mai ofertant, am putut să ne bucurăm de animale, în special de ursul negru.

Râurile limpezi de munte se găsesc pretutindeni în Smoky Mountains, la fel și cascadele.

Au avut ocazia să întâlnim multe animale sălbatice în parcurile americane, unele atât de prietenoase încât a fost extrem de greu de crezut că suntem într-un mediu complet natural (Cerb cu coada albă - foto 1; Veveriță - foto 2).

La Cades Cove, probabil cea mai vizitată zonă din parc, lumea se îngrămădește cu mașina pe drumul principal, constituit din două bucle ce formează un 8. Drumul este cu sens unic, iar odată intrat pe el, nu mai ai cum să te întorci până la intersecția buclelor. Normal că am urmat și noi drumul, însă chiar în prima lui parte am dat de o clădire istorică, o biserică. În ușa ei era foarte multă lume îngrămădită, ceea ce era un semn bun pentru noi. Am parcat, ne-am luat aparatele și am plecat în căutarea ursului ce tocmai trecuse prin fața bisericii. Nu a durat mult și ne-am întâlnit cu

un mascul destul de mare, la o distanță rezonabilă cât să fim în siguranță. Nu l-am putut fotografia foarte bine și am încercat să îl mai urmărim puțin prin pădure, însă fără succes.

Trebuie știut că ursul negru, deși mai mic decât ursul nostru brun, poate deveni destul de agresiv, așa că este bine să aveți mereu grijă când vă apropiați de astfel de animale și la primul semn de agresiune să vă îndepărtați.

Chiar de lângă biserică pornește un drum secundar ce urcă prin pădure. Văzând că toată lumea se îngrămădea pe drumul principal, am zis că este o idee mai bună să luăm acest drum pe care nu mergea nimeni. După prima curbă, chiar în drum, ne-am întâlnit cu un alt urs. Am coborât să fotografiem. La un moment dat, deasupra noastră în pădure, a mai apărut o ursoaică alături de un pui. Din vale a mai apărut un alt urs și apoi un altul la câteva minute după... eram practic înconjurați. Ceea ce ni se întâmplase în Yellowstone cu bizonii, ni se întâmpla acum cu urșii. Pe doar câteva sute de metri de drum, la doar două minute de intersecția unde se îngrămădea toată lumea, am avut ocazia să vedem șase urși în același timp. Am continuat restul drumului, ba chiar l-am mai făcut o dată a doua zi, dar fără alt succes.

Uneori, atunci când vine vorba de animale, trebuie să ai pur și simplu noroc, chiar dacă în parcurile americane mi s-a demonstrat că șansele de a vedea animale sunt extrem de mari față de ce se poate întâmpla la noi.

Întâlnirea cu urșii negri a fost una deosebit de interesantă. Să stai la 10-15 metri de astfel de animale, iar acestea să se comporte complet natural în prezența ta, este un lucru extraordinar. Păstrând o distanță la care atât noi cât și animalele să ne simțim confortabil, am putut fotografia în voie.

Un mascul de urs și-a făcut la un moment dat apariția din pădure și a început să alerge trei pui de urs. Aceștia au urcat extrem de repede în copacii din jur, iar ursul a continuat să îi caute. Era mult prea mare să urce după ei, așa că se plimba furios pe sub copaci, ridicându-se uneori pe picioarele din spate. Într-un astfel de moment am reușit să îi surprind doar laba încleștată pe scoarța copacului, restul trupului fiindu-i ascuns de acesta.

Deși peisajul din Smoky Mountains nu a fost foarte ofertant, animalele de aici ne-au oferit câteva momente interesante de fotografiat. Acest cerb cu coada albă păștea liniștit în lumina caldă de dimineață și nu a fost deloc deranjat de prezența mea.

Parcul Național Great Smoky Mountains primește suficiente ploi, iar acest lucru duce destul de adesea la formarea ceții, în special dimineața devreme. Pe valea de la Cades Cove, ceața aduce un plus de dramatism peisajului de aici.

Deși am putea crede că Yellowstone, Yosemite, Grand Canyon sau alte parcuri poate mult mai cunoscute și-ar putea consolida locul de cel mai vizitat parc național din Statele Unite, ei bine, pe locul întâi se află Great Smoky Mountains. Numărul de vizitatori anual a avut chiar un record în 2016, de 11 milioane, aproape dublu față de Grand Canyon aflat pe locul al doilea sau față de Yosemite, aflat puțin mai în spate pe locul trei. Yellowstone se situează pe locul 5, cu peste 4 milioane de vizitatori anual, după Zion. Iar acesta este un clasament doar pentru primele cinci din cele 59 de parcuri naționale aflate în Statele Unite. Anul 2016, ce a celebrat centenarul NPS, este al treilea an la rând în care se înregistrează un record din punct de vedere al numărului de vizitatori, peste 300 de milioane, în toate zonele de recreere americane, incluzând aici parcurile și monumentele naționale. Acest număr reprezintă jumătate din populația Europei sau aproape întreaga populație din SUA. Probabil că o parte din succesul parcurilor naționale americane vine și din faptul că populația are un mult mai mare respect pentru natură și percep aceste arii naturale ca pe o mândrie națională și nu ca pe o resursă.

Cu tot acest număr impresionant de vizitatori, parcurile americane sunt un exemplu de curățenie, de organizare și de interpretare a programelor turistice. Centrele de vizitare sunt extrem de interesante, foarte interactive și educative. Condițiile de cazare, atât de la hoteluri sau lodge, cât și din campinguri, sunt foarte bune, deși facilitățile de campare sunt sub cele europene. Infrastructura din parcuri este impecabilă, ușurând accesul turistic, dar păstrând în același timp zone sălbatice în care accesul este fie interzis, fie se face doar pe jos, cu rucsacul în spate.

Infrastructura turistică este foarte bună în parcuri, indiferent că ne gândim la podete, poteci, drumuri, locuri de picnic sau campinguri. Toate aceste facilități țin turiștii pe potecile marcate și în zonele special amenajate pentru ei, contribuind la o cât mai bună conservare a a zonelor sălbatice.

Centrele de vizitare din parcuri sunt foarte interesante și interactive, oferind informațiile necesare pentru o cât mai bună înțelegere a zonelor vizitate.

Numărul de vizitatori poate fi însă și o problemă, mai ales în lunile de vară, când se atinge maximul acestora în majoritatea parcurilor. Parcățile devin neîncăpătoare, la fel ca și unitățile de cazare sau campingurile. Drumurile sunt mult mai aglomerate, iar parcuri precum Yellowstone încep să se gândească serios la limitarea numărului de turiști admiși pe zi. Acest lucru poate fi interesant, dar probabil că va complica și mai mult procesul de rezervare a unei excursii în parc. Se încurajează însă călătoria în grup, pentru că un card anual de acces, în aproape toate parcurile, este mult mai ieftin, aproximativ 100\$, și este valabil pentru un autovehicul și patru pasageri.

Ceea ce mie personal mi-a plăcut cel mai mult, este modul cum au reușit să îmbine turismul cu conservarea. Chiar dacă numărul de turiști este uriaș, totuși, animalele prosperă. Nu credeam că într-o țară atât de dezvoltată economic și cu o populație atât de numeroasă, animalele să nu se teamă de om.

Poate că încă nu mi-am răspuns la toate întrebările legate de parcurile americane și de ceea ce fac bine sau nu, însă, până în acest moment, pot spune că a fost interesant ce am văzut. A putea păstra o natură destul de sălbatică, în condițiile date, este în sine o realizare. Vom continua să încercăm să înțelegem mai multe despre conservarea ariilor protejate americane pe măsură ce vom vedea și celelalte parcuri din a doua etapă a proiectului nostru. Yosemite, Grand Canyon, Arches, Zion, Canyonlands și alte câteva parcuri sunt pe lista noastră pentru tura din primăvară, iar mai apoi o să ne putem răspunde mult mai bine la întrebările la care ne dorim cu adevărat un răspuns.

Edițiile anterioare

Ideea revistei noastre a apărut în 2015, când am editat și primul număr. Mai jos puteți vedea ce articole găsiți în primele două reviste, pe care le puteți descărca gratuit accesând link-urile de mai jos. Lectură plăcută!

PhotoLife magazine

nr. 1/2015

Să ne amintim să vedem

cugetări despre fotografie scrise de Dan Dinu

Safari în deșertul namibian

povestea aventurii noastre din Namibia

Despre fotografia nud

incursiune în acest gen fotografic cu Anca Cernoschi

Tărâmurile Scoției

despre photo tour-ul din Scoția

Filtrele în fotografia de peisaj

tot ceea ce trebuie să știi despre filtre

Deșertul Iordaniei

despre fotografie și călătorie

www.photolife.ro/PHLmagazine2015.pdf

PhotoLife magazine

nr. 2/2016

Peisaje Britanice

o incursiune fotografică în Anglia, Scoția și Irlanda de Nord

Test teren rucsac Manfrotto

echipamente pe care le-am testat

Rătări fotografice

sau cum să învățăm din greșelile noastre

Kenya

safari foto cu 400mm f/2.8

Culorile Vietnamului

povești din cea mai provocatoare tură a noastră

www.photolife.ro/PHLmagazine2016.pdf

PHOTOLIFE

CĂLĂTOREȘTE | DESCOPERĂ | FOTOGRAFIAZĂ

contact@photolife.ro | www.photolife.ro